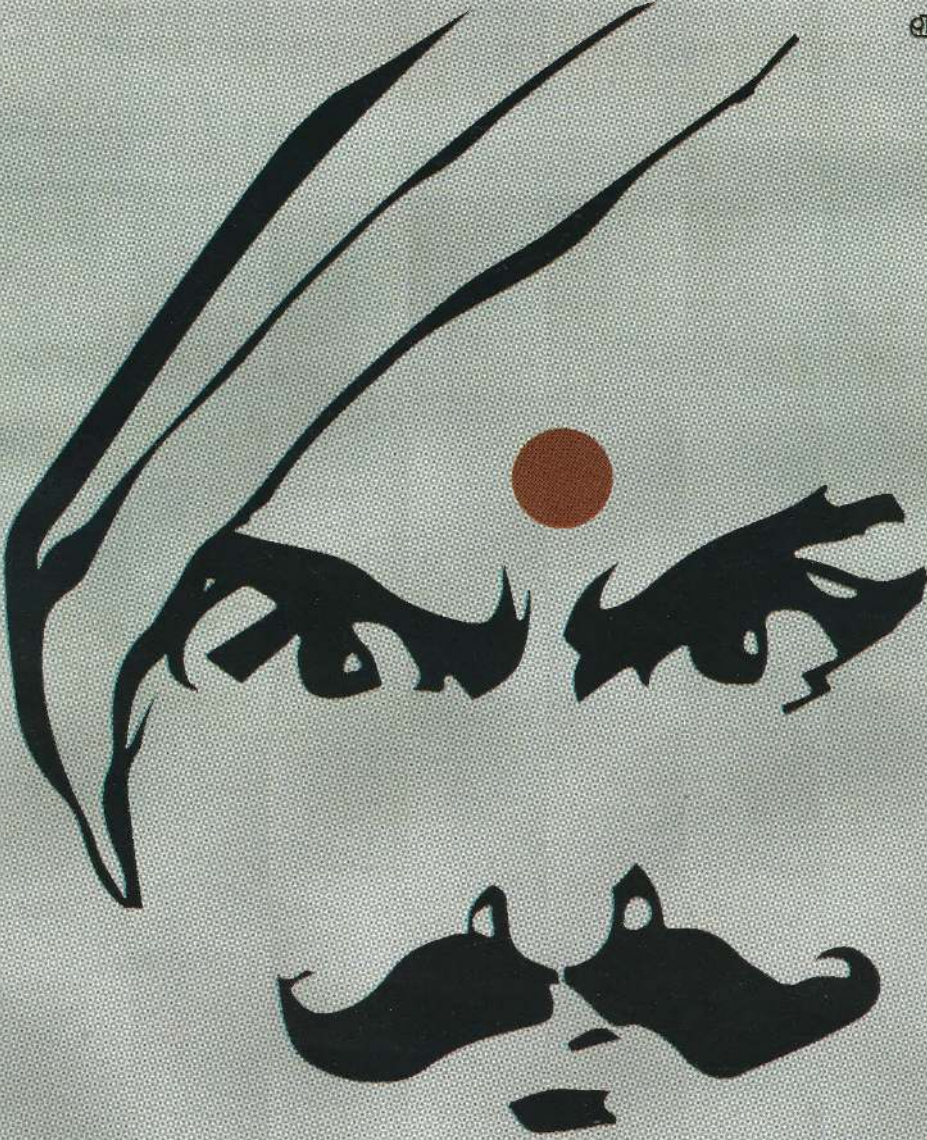

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

ஒக்டோபர் - டிசம்பர் 2021

ரூபா 200 / =

பாரதி நினைவு நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ்

noolaham.org | aavaham.org

பாட்டன் பரம்பரை

சி. சிவசேகரம்

பலநூறு ஆண்டுகள் முன் பண்ணைவைத்த கோபுரத்தை
ஆண்டாந்து பார்த்து அதை ஆசிரியித்து உன் மனதுள்
பாட்டனுக்குப் பாட்டனுக்குப் பாட்டனுக்குப் பாட்டினவன்
பண்ணையவன் என்றெண்ணிப் பரசவித்து நிற்பவனே
பழைய பரம்பரையில் பாட்டன்மார் பலபேர் காண்
கல்லுடைத்த பாட்டன்மார் கல்கமந்த பாட்டன்மார்
பேருணக்குத் தெரியாது

ஆராரோ தேரேறி வீதிவலம் வருவதற்காய்க்
கையிழந்த பாட்டன்மார் கண்ணிழந்த பாட்டன்மார்
காலிலாழந்த பாட்டன்மார் கணையுணக்குத் தெரியாது
கணைமுழந்த பாட்டன்மார் கணக்குணக்குத் தெரியாது

கோபுரத்தின் பேர்ப்பாறித்துக் கிளவிலுருந்த மண்ணரிடை
பாட்டன் உணக்கிகாருவன் எவனிசூப்பான் என்றெண்ணிச்
செல்லரித்த ஏடுகளைத் தேடுகிற பைத்தியமே!

பணக்கார உறவுகளைப் பழனையிலும் நாடகிராய்

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

THAYAKAM

Art, Literature and Social science Magazine

இதழ் 103

ஒக்டோபர்- டிசம்பர், 2021

பிரதம ஆசிரியர் :

க. தணிகாசலம்

நிர்வாக ஆசிரியர் :

ச. சத்தியதேவன்

ஆசிரியர் குழு :

சி. சிவசேகரம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

சோ. தேவராஜா

சிவ. இராஜேந்திரன்

அழ. பகீரதன்

தெ. ஞா. மீநிலங்கோ

வே. தினகரன்

ஆதித்தன்

வடிவமைப்பு :

எஸ். ரி. அனுஜன்

சிவ. பரதன்

அட்டை ஓவியம் :

இணையத்திலிருந்து

உள் ஓவியங்கள் :

இணையத்திலிருந்து

அச்சுப் பதிவு :

ஜே. எஸ். பிறிளரேஸ்.

சில்லாலை வீதி

பண்டத்தரிப்பு

தொடர்பு :

ஆசிரியர்.

ஆடியபாதம் வீதி.

கொக்குவில்.

தொலைபேசி : +94 76 528 3003

மின்னஞ்சல் : thajaham@gmail.com

வலைப்பூ : thajaham.blogspot.com

வெளியீடு :

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

62, கொக்குவில் சந்தி

கொக்குவில்

வங்கிக்கணக்கு :

Editorial Board of thayakam

S/A no : 007236144

BOC, Chankana

உள்ளடக்கம்

பாரதி நினைவு நூற்றுாண்டு சிறப்பு கட்டுரைகள்

கிருஷ்ணப்பிரியன்	05
க. தணிகாசலம்	09
நா. வானமாமலை	19
எம். எம். ஜெயசீலன்	63

கவிதைகள்

தம்பா	04
தாட்சாயணி	24
இதயராசன்	34
அழ. பகீரதன்	44
சா. கா. பாரதிராஜா	62
சிவ. பரதன்	62
த. ஜெயசீலன்	72
ஜனனி வேணுகாணன்	72

சிறுகதைகள்

சிவ. இராஜேந்திரன்	29
துஷா	53
ந. பார்த்திபன்	59

கட்டுரைகள்

ஜி. ரி கேதாரநாதன்	16
ச.சத்தியதேவன்	25
தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	35
தணிகையன்	45
சத்தியமலர் இரவீந்திரன்	56
பி. முத்துலிங்கம்	70

பொருளாதார பெரு நெருக்கடியும் மக்களின் 'காரண' அறிவும்

'கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார் அதன் காரணங்கள் எவையெனும் அறிவுமில்லார்' இது ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் அன்றைய பாரதத்தின் மக்கள் நிலைபற்றி எண்ணி உளம் நொந்த பாரதி எழுதிய கவிதை வரிகள். இது இன்றும் எமது மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் மட்டுமல்ல உலகின் பல நாடுகளில் உள்ள உழைக்கும் மக்களுக்கும் பொருத்தமாகவே உள்ளன. கஞ்சிக்கு வழி இல்லாத நிலை வந்தபோதும் எவராவது, எதையாவது பொதியாகத் தருவார்கள், போடுவார்கள் என்ற உணர்வு நிலையை, நாட்டு மக்களிடம் நீண்ட விடுதலை விழிப்பற்ற, இனமைய அரசியல் திணிப்பு தோற்றுவித்து வைத்துள்ளது. அதேபோன்று நாட்டில் மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வரும் அதிகாரவர்க்க ஆட்சிகள், இலங்கையின் புவிசார் அரசியற் சூழலை வாய்ப்பாக வைத்து அந்நிய நாடுகளிடம் கையேந்திக் கடன் பெற்று, அதனை அடைக்க தேசத்து மண்ணை விற்றாவது அரசியலை நடத்தலாம் என்ற நிலையில் உள்ளன. இதனால் தேசத்து மக்கள் சுதந்திரத்தையும், நல்வாழ்வையும் இழந்து வருவதும், தேசம் தனது இறைமையை இழந்து அந்நிய நாடுகளுக்கு அடிமையாவதும் தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வுகளாக இன்று நடந்தேறி வருகின்றன. இதனையே எமது நாட்டு மக்களின் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடி நிலையும், நாட்டின் அரசியல் நிலையும் மிக வெளிப்படையாக சுட்டி நிற்கின்றன. பொருட்களுக்கான தட்டுப்பாடும், பஞ்ச நிலையும் இன்று நாட்டில் வேகமாகப் பரவிவருகிறது. 'மூன்றுநேர உணவை உண்ணமுடியாத நிலைக்கு வந்து விட்டோம்' என மத்தியதரவர்க்க மக்களே வெளிப்படையாகக் கூறும் அளவிற்கு நிலைமை உள்ளது. உழைக்கும் மக்களின் வாழ்நிலை பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

1960களில் எழுந்தது போல 'மரவள்ளி நடுவோம்' என்ற கோசம் மீண்டும் எழுகிறது. நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் பாதிக்கும் பஞ்சநிலையை எதிர்கொள்ள இந்தத் தேசத்து மண்ணையும், அதன் வளத்தையும், அதன் மீதான மனித உழைப்பையும் தவிர எதை நாம் நம்பி நிற்கமுடியும். அட்சய பாத்திரங்களும், அமானுஷ சக்திகளின் அருட்கடாட்சங்களும் மக்களுக்குச் சோற்றையும், சுதந்திரத்தையும் இதுவரை தந்துள்ளனவா? அவை என்றும் தரப்போவதில்லை. எனவே நாடு எதிர்நோக்கியுள்ள பஞ்சநிலையை எதிர்கொள்ளும் விழிப்புணர்வும், செயற்பாடுகளும் மக்கள் அனைவரிடமும் ஏற்பட வேண்டும். இது கொரோனாப் பெருந்தொற்றின் தாக்கம் முற்றும் அகலாத நிலையில் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் பொறுப்புணர்வுடன் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய முதற்பணியாகும். ஆனால், 1960களில் எழுந்து ஓடுங்கிய 'மரவள்ளி நடுவோம்' என்ற கோசம் 2021ல் மீள எழவேண்டிய நிலை ஏன் ஏற்பட்டுள்ளது. அரை நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட இக்கால இடைவெளியில் வளர்ச்சி கண்டு மக்களுக்கு நல்வாழ்வை அளித்திருக்க வேண்டிய இத்தேசம் ஏன் இன்று இறைமை இழந்து சீர்குலைந்து சீன்னாபின்னமாகி உள்ளது. இவைகளுக்கான 'காரணங்கள் எவை எனும்' அறிவும், தேடலும், விழிப்புணர்வும் இப்பஞ்சநிலைக்கு எதிரான விழிப்புணர்வுடன் மக்களிடம் ஆழமாக ஏற்பட வேண்டும்.

நாமும் பொழுதும் எழும் பல்லாயிரக் கணக்கான பிரச்சினைகளுக்கு தரவு, சமன்பாடு, ஆய்வு, தீர்வு என முடிவுகளைத் தேடிக் கடந்து செல்லும் விஞ்ஞான வழிமுறைகளை ஏன் அதிகார வர்க்கங்கள் மனிதவாழ்வின் ஒடுக்குதல்கள், ஏற்றத்தாழ்வுகள், பஞ்சம், நோய், பிணி நிலைகளை மாற்றி அமைக்கப் பிரயோகிக்க முயல்வதை பெரும் எடுப்புடன் தடுத்துவருகின்றன. கொலனித்துவ ஒடுக்குதலுக்கு எதிராக ஒன்றுபடாத எமது தேசம், அந்த ஒற்றுமையின்மையை மேலும் ஆழப்படுத்த அவர்கள் விட்டுச்சென்ற பாராளுமன்ற ஜனநாயகம், அவர்களால் திணிக்கப்பட்ட நவகொலனித்துவப் பொருளாதார சமூகக் கட்டமைப்பு, இத்தேசத்தின் வளத்துக்காக காலமெல்லாம் உழைத்து மடியும் மிகப் பெரும் எண்ணிக்கையான பல்வேறு இனங்களையும் சார்ந்த உரிமைகளும், நல்வாழ்வும் மறுக்கப்பட்ட உழைக்கும் மக்கள், 21ம் நூற்றாண்டிலும் மன்னர்கால அடிமைத்தனங்கள் அனைத்துக்கும் முதலாளித்துவ முலாம் பூசி

தொடரவிரும்பும் அதிகார வர்க்க ஆட்சித் தலைமைகள். இவை அரைநூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் மாறி மாறி ஆட்சிபுரியும் நாட்டில் எவை மிஞ்சும்? அவைகளே இன்று இத்தேசத்து மக்கள் அனைவருக்கும் மிஞ்சி இருக்கின்றன.

இன்று எமது நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகமயமாகிவிட்ட 'முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பும்' அதன் இயல்பாக உள்ள மனித உழைப்புச் சுரண்டல், சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள், பஞ்சம், வறுமை, போஷாக்கின்மை என்பவற்றால் நோய்த் தொற்றுக்கு உள்ளாகி உலகின் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் மடிவதும், ஏகாதிபத்தியத் தூண்டுதல்களால் எழும் இன, மதப் போர்களில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் தொடர்ந்து பலிகொள்ளப் படுவதும் இப்பொருளாதார, அரசியல் பண்பாட்டு அமைப்பின் கொடூர வெளிப்பாடுகள்தான். இத்தகைய ஏகாதிபத்திய, வல்லரசுகளுக்கு இடையேயான பொருளாதார, அதிகாரப் போட்டிக் களங்களுள் ஒன்றாக இலங்கையின் புவிசார் அமைவிட முக்கியத்துவம் இருப்பது இத்தேசத்து மக்கள் மீது அக்கறையற்ற ஆட்சியாளர்களுக்கும், அரசியல் வாதிகளுக்கும் வாய்ப்பாகிவிட்டது. உலக ஆதிக்க அரசுகளின் தயவுகளைச் சார்ந்தும், ஆணைகளுக்கு அடிபணிந்தும், அந்நிய நாடுகளிடம் கையேந்தி வாழும் அரசியலே நவகொலனித்துவ அரசியலாக எமது மண்ணில் தொடர்கிறது.

இத்தகைய நவகொலனித்துவ பொருளாதார அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட உலக நாடுகள் யாவும் நெருக்கடிகளுக்கு உட்படுவதும், ஏனைய வல்லரசு நாடுகள் அவைகளுக்கு மேலும் கட்டுப்பாடுகளுடனான கடன்களை வழங்கி, மக்களுக்கான சமூகநலத் திட்டங்களை மறுத்து, பல புதிய சுமைகளை மக்கள் மேல் ஏற்றி, (Bailout) நாடுகளைப் பிணை எடுத்து தமது அமைப்பை கட்டிக் காக்கும் நிகழ்வுகள் நடந்த வண்ணம் உள்ளன. அதுவே எமது சூழலில் பன்முகப் போட்டியுடன் மக்களையும், நாட்டையும் பாதிக்கும் வகையில் எமது மண்ணில் இன்று நடந்தேறி வருகின்றன..

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பு மட்டுமல்ல, முதலாளித்துவ ஜனநாயக முறைமையும் கூட இன்று பின்னடைவைச் சந்தித்து வருவதாக மேற்குலகின் அறிஞர்களும், மதத் தலைவர்களும் கூட வெளிப்படையாக குறிப்பிட்டு வருகின்றனர். இலங்கையின் உழைக்கும் வர்க்கமும், ஒடுக்கப் படும் தேசிய இனங்களும் இதனை நீண்ட தசாப்தகால அரசியல் அனுபவங்களின் மூலம் என்றோ உணர்ந்து வருகின்றன. இப்போலி ஜனநாயக ஆட்சி முறையின் கீழ் தொடர்ந்து தூண்டி வளர்க்கப்படும் இன, மதவெறி உணர்வுகளும் செயற்பாடுகளும் இந்த நாட்டின் வளத்துக்காக உழைத்து மடியும் அனைத்தினத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளிலும், வாழ்வியலிலும் நஞ்சைக் கலந்து வருகின்றன.

இன்றும் இந் நாட்டின் வளத்துக்கும், தேசிய வருமானத்துக்கும் அயராது உழைத்துவரும் அனைத்து இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மீனவர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள், ஆடைத் தொழிற்சாலைகளிலும், மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் பணிபுரிவோர், கல்வி, மருத்துவம் உட்பட பலவேறு அரச சேவைத் துறைகளில் பணிபுரிவோர் என இதன் எண்ணிக்கை நீண்டு செல்லும். ஆனால் மக்கள் தொகையில் பெரும் எண்ணிக்கையாக இவர்கள் இருந்தபோதும் இவர்களது நலன்களும், உரிமைகளும் தொடர்ந்து பாதிக்கப்படும் நிலை தொடர்கிறது.

காலந்தோறும் உழைக்கும் மக்கள் அடைந்துவரும் இப்பாதிப்புக்களையும், பின்னடைந்த பொருளாதார நிலைமைகளையும் அடியோடு மாற்றி அமைக்கும் ஆற்றலுள்ள உழைக்கும் மக்களின் விடுதலை உணர்வை மேம்படுத்த, அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்துக்காக உழைப்பதற்கு தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இளைஞர்கள், மாணவர்கள், அறிவியலாளர்கள் முன்வரவேண்டும். இன, மத, சாதி, பால், வர்க்க பேதமின்றி நாட்டு மக்கள் அனைவரும் எதிர் கொள்ளும் இந்நெருக்கடிநிலை இவைகளுக்கான காரணங்களைக் கண்டறிவதற்கான தேடலையும், விழிப்புணர்வையும் மக்களிடம் ஏற்படுத்துவதற்குப் பயன்பட வேண்டும்.

இச்சுரண்டற் சமூக அமைப்பில் அந்நியமாக்கப்பட்டு அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இத்தேசத்து மக்களின் உழைக்கும் சக்தி, விடுவிக்கப்பட்டு, அதன் சுதந்திரமான பேராற்றல் அவர்களது நலன்களையும், நாட்டு மக்களது நலன்களையும் பேணும் ஒழுங்கு நிலைக்கு, சுதந்திரமாக, விருப்பார்வத்துடன் செயற்பட முன்வரும்போது சோற்றுக்காக மட்டுமல்ல சுபீட்சமான வாழ்வுக்கும் அந்நியரிடம் கையேந்தி நிற்கும் நிலை அகலும். அந்நியரின் கைப்பாவை ஆட்சிகள் அகன்று, தேசிய இனங்கள் யாவும் தத்தமது உரிமைகள் யாவும் பெற்று, ஒன்றுபட்டு வாழும் மக்கள் ஜனநாயகம் இம்மண்ணில் மலர்வதற்கு இக் 'காரண' அறிவால் வழிபிறக்கும்.

கீழ்க்கிரக கூழையும்பிடு போட்டும்
 ஈரச்சேலை சுற்றிய வயிறுடன்
 படுக்கைக்கு சென்ற நாட்களை மறைத்து
 மேற்கின் சிகரம் தொட்டு
 மேட்டுக்குடியின் மேன்மையடைந்த ஒருநாளில்
 ஆயிரம் முறை
 கூட்டி
 கழித்து
 பெருக்கி
 பிரித்து பார்த்தாலும்
 “20” இலட்சத்தை வீட
 “7” கோடியொன்றும்
 பெரிதாக தெரியவில்லை.
 யமனின் யாசகத்தில்
 எங்கள் இழப்பு உங்களுக்கு
 துயரை தருகிறது.
 எங்கள் துன்பம் உங்களுக்கு
 வலியை தருகிறது.
 தலைமுறைக்கு முந்தய பாட்டனார்
 தேசம் வெட்டிய கனவுக்காக
 நேர்ந்துவிட்ட தலைமுறை நேர்த்திக்கடனுக்கு
 கயவர்கள் சூழ்ந்த கரிநாளிலும்
 நிலம்
 வாழ்வு
 மானம்
 அறிவு
 உரிமை அனைத்தையும்
 தீயிட்டு வேள்விசெய்.
 வளி மறைத்த புகை
 வழி மூடிய பெருநெருப்பு
 சூழும் இருள்.
 அதனாலென்ன
 நாம் வாழ்வதற்கு
 நீ இழப்பதுவே
 தொப்புள் கொடி உறவின்
 மகோன்னதம் என மகிழ்.
 ஆனாலும் கேள்விகளை
 கல்லறையில் பூட்டி
 ‘தீதும் நன்றும் பிரிர் தர வாரா’
 என புறநானூறு புகழ் சுமந்து
 உலகை வலம் வருவோம்.

பன்னையின் பேராதையுள் பேராதையுள்

தம்பா

பாரதியை ஏன் நீறடிக்கிறார்கள்?

சி.கிருஷ்ணபிரியன்

பாரதி எனும் கலகக் குரல், நவீன கவிதைக்காரன், எழுத்தாளன், சீர்திருத்தவாதி, சுதந்திரப் போராளி, பன்மொழி வித்தகன் மறைந்து நூறாண்டுகள் நிறை வெய்தப் போகும் இத்தருணத்தில் ஏன் பாரதியை நினைவு கூரவேண்டும். ஏகாதிபத்தியப் பிசாசுகள் நாடுகளைப் பிடித்துத் தின்று கொண்டிருக்கும் இந்நேரத்தில், நவதாராளவாத நஞ்சு நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் இந்நேரத்தில் ஏன் பாரதியை நினைவுகூர வேண்டும்.

தன்னுடைய எழுத்தால், கருத்தால், கவிதைகளால், பாடல்களால் பிரித்தானிய காலனியாதிக்கவாதிகளுக்கு பெரும் தலையிடையாக இருந்தவன், சிம்ம சொப்பனமாகத் திகழ்ந்தவன். சிறையில் அடைத்தாலும், ஊர் ஊராக விரட்டியடித்தாலும், பின் தொடர்ந்து வந்து அச்சமூட்ட நினைத்தாலும் அஞ்சா நெஞ்சுடன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளை எதிர்த்து நின்றவன். இறுதிவரை விடுதலைப் பதாகையை உயர்த்திப் பிடித்தவன். எந்நேரமும் நாட்டின் சுதந்திரத்தையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தவன். "என்று தணியு மிந்த சுதந்திர தாகம், என்று தணியு மெங்கள் அடிமையின் மோகம்" என்று அடிமைத் தனத்திற்கெதிராய் கிளர்ந்தவன்.

"தண்ணீர் விட்டோ வளர்த்தோம்? சர்வேசா! இடப்பயிரைக் கண்ணீரால் காத்தோம். கருகத் திருவுளமோ? எண்ணமெலாம் நெய்யாக, எம்முயிரின் உள்வளர்ந்த வண்ண விளக்கு! இஃது மடியத் திருவுளமோ?" என்று சுதந்திர தாகம் எனும் கவிதையில் தாய் நாட்டைப் பாடுகிறான். இடையறாது தேசத்தின் விடுதலையையும் மானுட விடுதலையையும் பாடியவன். விடுதலைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவன். உலகமய மாதலின் கீழ் நுகர்வுக் கலாச்சாரம் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கிற இன்றைய காலத்தில் உழைப்பால், உணர்வால், அறிவால் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் நமக்கு இன்றைக்கும் பாரதி தேவைப்படுகிறான்.

பெண் விடுதலை அடைய வேண்டுமென்பதில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்தவன். பெண்விடுதலைக்காக இறுதி வரை குரல் கொடுத்தவன். விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை! எனும் கவிதையில் "மாதர் தம்மை இழிவு

செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம். வைய வாழ்வதன்னில் எந்த வகையினும் நமக்குள்ளே, தாதர் என்ற நிலைமைமாறி ஆண்களோடு பெண்களும், சரி நிகர் சமானமாக வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே" என்று பாடுகிறான். புதுமைப் பெண் எனும் கவிதையில் "நிமிர்ந்த நடை நேர்கொண்ட பார்வை ஞாலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும். நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால் செம்மை மாதர் திறம்புலது இல்லையாம்" என்றவன் பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி என்ற பாட்டில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான். "பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்; எட்டும் அறிவினில் இங்கே பெண் இளைப்பில்லை காண் என்று கும்மிபடி!"

பாரதி மாதர் எனும் கட்டுரையில் தமிழ்நாட்டின் விழிப்பு எனும் உபதலைப்பில் எழுதியுள்ள விடயத்தை நோக்கலாம்.

"எனவே இன்று தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமே யல்லாது பூமண்டல முழுவதிலும், பெண்ணைத் தாழ்வாகவும் ஆணை மேலாகவும் கருதி நடத்தும் முறைமை ஏற்பட்டிருப்பது முற்றிலும் தவறு. அது துன்பங்களுக்கெல்லாம் அஸ்திவாரம்; அநீதிகளுக்கெல்லாம் கோட்டை; கலியுகத்திற்குப் பிறப்பிடம்.

இந்த விஷயம் தமிழ் நாட்டில் பல புத்திமான்களின் மனதிலே பட்டு, பெண் விடுதலைக் கட்சி தமிழ் நாட்டின் கண்ணே பலமடைந்து வருவதை நோக்குமிடத்தே எனக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. இந்த விஷயத்திலும் தமிழ் நாடு பூமண்டலத்துக்கு சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்குமென்பதில் ஆட்சேபமில்லை."

"மேலே சொன்னபடி 'பரிபூரண சமத்துவம் இல்லாத இடத்தில் நாம் ஆண் மக்களுடன் வாழ மாட்டோம்' என்று சொல்லுவதனால் நமக்கு நம்முடைய புருஷராலும், புருஷ சமூகத்தாராலும்

நேரத்தக்க கொடுமைகள் எத்தனையோ ஆயினும், எத்தன்மையுடையனவாயினும் நாம் அஞ்சக் கூடாது. சகோதரிகளே! பெண் விடுதலையின் பொருட்டாகத் தர்மயுத்தம் தொடங்குங்கள். நாம் வெற்றி பெறுவோம். நமக்கு பராசக்தி துணை புரிவாள்.

வந்தே மாதரம்!"

மேற்சொன்ன கருத்துகள் பாரதி எந்தளவுக்கு பெண் விடுதலையை வலியுறுத்தினார் என்பதற்கு சாட்சியங்கள். இன்றைய நவீன காலத்தில் பெண்கள் பல்துறைகளிலும் தங்களுடைய ஆற்றலை அறிவை வெளிப்படுத்தி முன்னேற்றப் பாதையில் செல்கின்ற போதிலும் இவர்களுக்குரிய வாய்ப்புகள் இன்னமும் போதவில்லை. அவர்கள் தேவைக்குரிய இடத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வளர்ச்சியில் பல இடர்களை இன்றும் சந்தித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். ஏனைய சமூகங்களைப் போலவே நம் தமிழ்ச் சமூகமும் வழமையான ஆணாதிக்கச் சமுதாயமாகத் தான் இருக்கிறது. அதன் பொதுப் புத்தி ஆண் மனநிலையில் தான் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே பெண் விடுதலை அடிப்படையிலும் பாரதி நமக்குத் தேவைப்படுகிறார். பெண் விடுதலை அரசியல் பண்பாட்டு செயற்பாடுகளுக்கு பாரதியின் படைப்புகள் பெரு வெளிச்சம் தரக் கூடியவை.

பாரதி சமூக நீதியையும் மானுட சமத்துவத்தையும் பிரதான பாடுபொருளாகக் கொண்டவர். இன்றும் நமது சமூகத்தில் சாதியக் கறைகள், சாதிய நினைவுகள், சாதி ஆதிக்க மனோபாவம் அகநிலையிலும் புறநிலையிலும் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. "சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா, குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்" என்று சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளை மறுத்துப் பாடியுள்ளார். முரசு எனும் கவிதையில் "சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி-அதில் தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார், நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார்- அங்கு நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார். சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம்- அன்பு தன்னில் செழித்திடும் வையம்; ஆதரவுற்றிங்கு வாழ்வோம்; தொழில் ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்." என்று சாதியக் கொடுமைகளை எதிர்த்து தனது கலகக் குரலைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

பிரித்தானியா தனது ஆட்சிக்குள்ளிருந்த காலனித் துவ நாடுகளுக்கு இந்திய உழைக்கும் மக்களை கூலித் தொழிலாளர்களாக பிரித்தானிய கம்பனிகளின்; பெருந் தோட்டங்களுக்கும் வேறு பல தொழிற்புறங்களுக்கும்

கூட்டி வந்தனர். அவ்வாறு வேறுக்கப்பட்டவர்களின் துயர வாதையை முதன் முதலில் தமிழிலக்கியத்தில் பதிவு செய்தது பாரதிதான். அதன் பிறகு புதுமைப் பித்தன் 'துன்பக் கேணி' எனும் கதையில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து இலங்கை வந்த மனிதர்களின் கதையை பதிவு செய்துள்ளார். அந்த வகையிலும் பாரதி ஒரு முன்னோடியாக இருக்கிறார். கரும்புத் தோட்டத்திலே எனும் கவிதையில் இப்படிச் சொல்கிறார். "கரும்புத் தோட்டத்திலே- அவர் கால்களும் கைகளும் சோர்ந்து விழும்படி வருந்துகின்றனரே!- ஹிந்து மாதர்தன் நெஞ்சு கொதித்துக் கொதித்துமெய் :சுருங்குகின்றனரே!- அவர் துன்பத்தை நீக்க வழி இல்லையோ? ஒரு மருந்திற்கு இலையோ? செக்கு மாடுகள் போல் உழைத்து ஏங்குகின்றார், அந்தக் 'கரும்புத் தோட்டத்திலே'

உழைக்கும் மக்களையும் தொழிலாளர்களையும் பற்றி அவர்களது மேம்பாடு, விடுதலை பற்றி பாரதி விசேட கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார், அவர்கள் சங்கமாக ஒன்றிணைவதும் கல்வியறிவு பெறுவதும் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை 'தொழிலாளர்' எனும் கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறார் கீழ்வரும் கூற்று அதற்கு சான்றாக அமையும்.

"இப்போது நமது நாட்டில் ஆங்காங்கே பல தொழிற்சங்கங்கள் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இச்சங்கத்தார்கள் சம்பள ஏற்றத்துக்கும் வேலை நேரத்தைக் குறைப்பதற்கும் வேண்டிய பிரயத்தனங்கள் பல செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த பிரயத்தனங்களெல்லாம் முற்றிலும் நியாயமே. இதில் ஐயமில்லை.

ஆனால் இச்சங்கத்தார்கள் மேற்கூறிய வழிகளிலே முயற்சி செய்வதுடன் தமது காரியங்களை நிறுத்தி விடாமல், அங்கங்கே பள்ளிக் கூடங்கள் ஆயிரக்கணக்காக ஏற்படுத்தி அவற்றில் தம்முடைய மக்களுக்கு நிறைந்த கல்வியூட்டுவதற்குரிய முயற்சிகள் செய்யவேண்டும். மேலும் பகற் பள்ளிக்கூடங்கள் மாத்திரமேயன்றி இராப் பள்ளிக்கூடங்களும் ஏற்படுத்தி அவற்றில் தொழிலாளிகள்- எல்லாப் பிராயத்தினரும் சென்று படிப்பதற்குரிய காரியங்களை நடத்த வேண்டும்."

இலங்கையின் மக்கள் தொகையில் பெரும்பாலானவர்கள் உழைக்கும் மக்களாவர். அவர்கள் உழைப்புச் சுரண்டலிலிருந்து விடுதலையடைய வேண்டியவர்கள். அதிலும் குறிப்பாக இலங்கையின் சிறுபான்மை தேசிய

இனங்களான வட கிழக்குத் தமிழர், மலையகத் தமிழர், இஸ்லாமியர் ஆகியோர். இன ரீதியாகவும் வர்க்க ரீதியாகவும் விடுதலையைக் கோரி நிற்பவர்கள். தமிழ்ச் சமூகங்கள் தங்களுக்குள்ளே சாதிய முரண்பாடுகளைக் கொண்டவை. சமத்துவத்தையும் சமூக நீதியையும் தனது படைப்புகளினூடாக வற்புறுத்திய மானுட விடுதலைக்காக களமாடிய பாரதியின் மரபு இச் சமூகங்களின் விடுதலை அரசியலுக்கும் புதிய பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளுக்கும் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளுக்கும் பெரிதும் தேவைப்படுகிறது.

பாரதி தமிழ்க் கவிதைகளில் நவீனத்தைப் புகுத்தியவன். கருத்துக்களில் நவீனத்தை வலியுறுத்தியவன். பழமையை மூட நம்பிக்கையை எதிர்த்து நின்றவன். புதியதை புத்தறிவை அறிவியலைப் போற்றியவன். அறிவின் கண் கொண்டு சமூகத்தை அணுகியவன். உலகைப் பற்றிய விசால அறிவைக் கொண்டவன். தன் காலத்தில் நிகழ்ந்த ருசியப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை விதந்து பாடியவன். சமகாலத்தில் உலக நாடுகளில் நிகழ்ந்த அரசியல் மாற்றங்களை பாடியவன். “மாஜினியின் சபதம், பெல்ஜியம் நாட்டிற்கு வாழ்த்து, புதிய ருஷியா, பிஜித் தீவில் ஹிந்து ஸ்திரிகள்” போன்ற கவிதைகளில் அவரது உலக நோக்கை தரிசிக்கலாம்.

அறிவே தெய்வம் எனும் கவிதையில் “சுத்த அறிவே சிவமென்று கூறும் சுருதிகள் கேளீரோ? பல பித்த மதங்களிலே தடுமாறிப் பெருமை அழிவீரோ?” என அறிவைப் பாடுகிறான். புதிய விடயங்களை புதிய தொழில்நுட்பங்களை கற்றறிந்து வளர்ச்சியை நோக்கி மக்களை உந்தித் தள்ள பிரயத்தனப்பட்ட மக்கள் கவிஞன். நல்ல தமிழை, எளிய தமிழை வெகுமக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தவன். தமிழின் சுவையை தமிழின் இன்பத்தை எளிய மனிதர்களும் அனுபவிக்க வழி சமைத்தவன். இன்றைய நவதாராள வாத்தத்தின் இலாப வெறி இயற்கையை குறையாடிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் இயற்கையின் மீதும் அனைத்து உயிர்களிடத்தும் பெருங்காதல் கொண்ட எங்கள் அன்புக் கவிஞன். மனித மாண்புகளைப் பாடிய மக்கள் கவிஞன் என்றென்றைக்கும் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவன்.

நம்முடைய தமிழ் சமுதாயத்திலே இன்றும் சாதி யாதிக்கப் பீடைகள், ஆணாதிக்கப் பீடைகள் அழிக்கப்படவில்லை. ஏகாதிபத்தியப் பீடைகள் புதிய வடிவம் கொண்டு நம்மை சுரண்டிக் கொழுக்கின்ற இன்றைய

பாரதி தமிழ்க் கவிதைகளில் நவீனத்தைப் புகுத்தியவன். கருத்துக்களில் நவீனத்தை வலியுறுத்தியவன்.

பழமையை மூட நம்பிக்கையை எதிர்த்து நின்றவன். புதியதை புத்தறிவை அறிவியலைப் போற்றியவன். அறிவின் கண் கொண்டு சமூகத்தை அணுகியவன். உலகைப் பற்றிய விசால அறிவைக் கொண்டவன். தன் காலத்தில் நிகழ்ந்த ருசிய பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை விதந்து பாடியவன்.

நவீன காலத்துக்கு நம்முடைய கலகக் காரன் பாரதி நமக்குத் தேவைப்படுகிறான். நமக்கு விடுதலையுணர் வூட்ட, அறிவூட்ட, செறிவூட்ட, தைரியமூட்ட நமக்கு நம் கவிஞன் தேவைப்படுகிறான். பொற்றுவோம் பாரதியை, நினைவு கூர்வோம் பாரதியை. விட்டு விடுதலையாகி நிற்போம் நம் மக்களே! மாற்றம் ஒன்றே மூச்செனக் கொள்வோம் நம்மக்களே!

உசாத்துணை நூல்கள்— பாரதியார் கட்டுரைகள். தொகுப்பாசிரியர்— ராஜசேகரன்— சாரதா பதிப்பகம் பாரதியார் கவிதைகள். பதிப்பாசிரியர்— பழ. அதியமான்— காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

புதிய வரவு :

இன்னும் கொஞ்ச நேரம் இருந்தால்தான் என்ன... (ஓர் இதயத்தின் கதை)

எழுத்தாளர்:

வயிரமுத்து திவ்வியராஜன் வெளியீடு :

கலா லயம் பதிப்பகம்.

இல: 68, நீதிமன்ற வீதி.

மல்லாகம், இலங்கை.

விலை : ரூ 525/=

பெற்றுக்கொள்ள

077 669 8386 ;

077 885 1989

வட்டுக்கோட்டையுள் ஞாக்கு வளைப்புள்

வட்டுக்கோட்டைக்கு வழி கேட்டால்
கொட்டைப்பாக்குக்கு விலை சொல்லும்
பாட்டன் பூட்டன் வழிவழி பழமொழியிது
வீட்டுப் போகாமல் இன்றும் தொடருது.

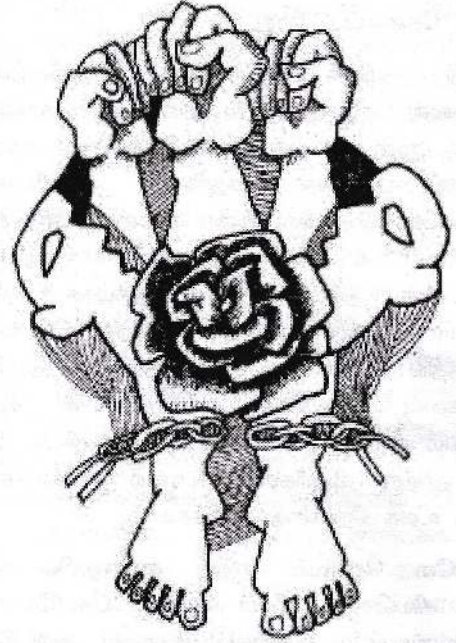
வட்டுக்கோட்டையில் நடந்தது என்ன?
நாட்டமுடன் நாக்கு வளைப்பதென்ன?
தொட்டுத் தொடரும் வாள்வெட்டாம்
குடாநாட்டு ஊடகங்கள் ஊமையாம்
குடிபோதையில் அடிபிடியாம் கசமுசுவாம்
தடியர்களின் தள்ளுமுள்ளாம் தானாய்த்தணியும்
பொடி போட்டுப் பார்க்க வேண்டாம்
'வடிவான் தமிழ்த்தேசியம் வனப்பிழந்து போகும்.

படலையைச் சாத்திப் பக்குவமாய் இருந்தீடுவீர்!
உடைமை இழந்தவர் ஊமையாய் அழுங்கள் - தமிழ்
கொடி பறக்கும் கனவில் கிறுங்கியிருங்கள்
உண்டு பெருகுதல் பன்றி வாழ்வல்லவா
பண்டை வாழ்வுக்காய் பலிக்கடா ஆகுங்கள்
மிண்டு வருவர் மேற்குடி தமிழ்க்குடி என்று

பெருங் குடியின் நாற்றம் வாசமென்றும்
கருவில் பிறக்காத பஞ்சமர் வாழ்வியல்
தெருத் தெருவாய் நாறுதென்றும் ஓதுங்கள்
உருத் தெரியா மனுவின் வேதத்தை தமிழுக்கும்
பெரும் பண்பாட்டின் கூறென்று கூறுங்கள்.

கிட்டவும் நெருங்காத எட்டத்துச் சாதிகளை - நனி
சொட்டச்சொட்டத் தமிழ்க்கொடி உறவென்று பாடுங்கள்
கட்டித் தழுவிச் சொந்தமாய் நின்று
ஓட்டி உறவாடும் தென்னகத்துச் சோதாரை
வெட்டித் தள்ளென வன்மம் பேசுங்கள் - எப்போதும்
சாதிக்குப்பின் சாத்திரம்பார்த்து சடங்காக்குங்கள்.

இத்தனை கொடுமைகள் தொடர் கதையாக
சித்தம் மறுகிச் சிறுபொந்தில் நுழைவரோ!
ஆதிக்கச் சிந்தனையின் அதிகார வெறியினை
மோதி மீதித்திடும் நாளொன்று வரும்வரும்.

இதயராசன்

பாரதி நினைவு நூற்றாண்டு சிறப்புக் கட்டுரை:

நீடுதியில் நீக்கப் பாடவந்த நிலா என பாரதிதாசனால் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட மகாகவி பாரதி தமிழக மண்ணில் பிறந்து மறைந்த நூற்றாண்டை இங்கு நினைவு கூர்கிறோம். 1982^{ம்} ஆண்டு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பாரதியின் பிறந்த நூற்றாண்டை மாதந்தோறும் பாரதி நினைவுக் கருத்தரங்காக நடத்தி சிறப்பாக முன்னெடுத்திருந்தது. இதன் நோக்கத்தையும், பயன் விளைவையும் முதல் மாத ஆய்வரங்கை தொடக்கி வைத்த பேராசிரியர் கைலாசபதி தனது உரையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். 'நாம் பாரதியை மட்டுமல்ல பாரதி போன்று ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் உலகெங்கும் கொலனித்துவ ஒடுக்குதலுக்கு எதிராக விழிப்புற்று, தமது தேச விடுதலைக்காகவும், மக்கள் விடுதலைக்காகவும் போராடிய நாடுகளில் பிறந்து வாழ்ந்து, அவற்றின் விடுதலைக்குப் பங்களித்த கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், அறிஞர்களை, அவர்களது படைப்புக்களுக்கூடாக நினைவு கூரவேண்டும்' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதற்கு ஓராண்டுக்கு முன்னரே தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை மக்கள் சீனத்தின் விடுதலைக் கவிஞரும், எழுத்தாளரும், அறிஞருமான 'லூசன்' நினைவு நூற்றாண்டு நிகழ்வை கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சிறப்பாக நடாத்தி இருந்தது. பேராசிரியர் கைலாசபதி அவ்வாறு இத்தகைய நினைவு நூற்றாண்டுகளை நினைவுகூர்தல் பற்றி அழுத்திக் கூறியமைக்கு ஆழமான காரணம் இருந்தது.

இயல்பான சாதாரண காலங்களில் மக்கள் தமது நாளாந்த வாழ்வில் தனித்தனியாக பல்வேறு ஒடுக்குதல்களை எதிர்கொண்ட போதும், அவற்றை தலைவிதி, தலையெழுத்து, முன்வினைப் பயன் என்ற பழகிப்போன பழமைவாதச் சிந்தனையை மனதில் ஏற்று தமது துயர்களைத் தாங்கி கடந்து செல்லும் நிலை இன்றும் கூட இருந்து வருகிறது. ஆனால் கொலனித்துவ ஒடுக்குதல் போன்று, அனைத்து மக்கள் மீதான ஒடுக்குதல்கள் முனைப்படையும் காலங்களில், தேசமாக, சமூகமாக, வர்க்கமாக, சிந்தித்து, மக்கள் விழிப்படைந்து ஒன்றிணைவதற்கான சமூக பொருளாதார அரசியல் சூழல் ஏற்படுகிறது. இதற்கு முன்னோடிகளாக அவ்வக்காலத்தில் திறந்த மனத்தோடு விடுதலைப் போரில் பணிசெய்ய முன்வரும் அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்களும் சாதாரண காலங்களைவிட சற்று ஆழமாகவும், தூரநோக்கோடும் சமூகத்தை புரிந்துகொண்டு, தமது படைப்புக்களால் ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிராக அணிதிரளும் மக்களின் தளைகளை நீக்கத் துணைபுரிகின்றனர்.

மானுட ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரான விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்று நிகழ்வுகள் முழுவதிலும் அவற்றில் பங்குகொண்ட அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களின் எழுத்தும் வாழ்வும், கலை இலக்கியங்களும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைகின்றன. இவ்விடுதலைப் போராட்ட காலங்களில் இவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட அறைகூவல்களும், புரட்சிகர முழக்கங்களும், கருத்தாழம் மிக்க

பாரதியும் மக்கள் விடுதலையும்

க. தணிகாசலம்

கவிதை வரிகளும் அடிமைத் தளைகள் உள்ளவரை 'அக்கினிக் குஞ்சுகளாக' விடுதலைத் தீச்சுடரை மக்கள் மனங்களில் ஏற்றி வைக்கும் தீப்பொறிகளாக அணையாது பயணிக்கின்றன.

எமது நாடு உட்பட, உலகின் மிகப் பெரும் பாலான நாடுகள் நேரடியான ஆயுதப்படைகளின் இருப்புடன் கூடிய பல நூற்றாண்டு கால கொலனித்துவ அதிகாரத்தின் நேரடியான ஒடுக்கு தல்களில் இருந்து விடுபட்டு அரைநூற்றாண்டு களுக்கு மேலாகிவிட்டன. ஆனாலும் உலகின் பெரும்பாலான நாடுகள் நவ கொலனித்துவம் என்ற நவீனமயப்பட்ட கப்புலனா காத, மனப்புலனுக்கும் இலகுவில் அகப்படாத கொடுமான அதிகாரத்துவ ஒடுக்குதல்களுக்கு இன்றும் உட்பட்டு வருகின்றன. எமது நாடு இத்தகைய நவகொலனித்துவ அடிமைத்தனத்துக்குள் இன்றும் மூழ்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உண்மையை பாராளுமன்ற தேர்தல் ஐனநாயகம் எனும் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓடும் அரசியல்வாதிகளும், அவர்களைப் போன்றே சுரண்டலும் ஒடுக்குதல்களும் நிறைந்த சமூக அமைப்பை அப்படியே பாதுகாக்க உதவும், பலவகையான மைய நீரோட்ட ஊடகங்களும் மக்களிடம் வெளிப்படுத்துவதில்லை. கொலனித்துவம் விட்டுச் சென்ற சிங்களவர், தமிழர் என்ற வெறுப்புணர்வையும், மதங்களுக்கு இடையிலான எதிர்ப்புணர்வையும் தணிவின்றி மக்களிடம் தொடர்ந்து நிலைக்க வைத்தால், மக்களை ஏமாற்றும் இனமைய அரசியலையும், வர்க்க அதிகாரத்தையும் அடுத்த நூற்றாண்டுவரை தொடரலாம் என்ற நிலை இன்றும் இருந்து வருகிறது.

ஆனால் நவகொலனித்துவ ஆட்சியின் தொடர் விளைவுகளான, தாங்க முடியாத கடன் சுமைகளை மக்கள் தலைகளில் சுமத்துவதும், நாட்டின் தேசிய வருமானத்தை ஈட்டித் தரும் உழைக்கும் மக்களை பட்டினி நிலைக்குத் தள்ளுவதும் இம்மண்ணில் தொடர் நிகழ்வாகிறது. உழைக்கும் மக்களின் உரிமைகளைப் பறித்து ஒடுக்கி, அவர்களது உழைப்பை மிகவும் குறைந்த விலைக்கு அந்நியக் கம்பனிகளுக்கு விற்பதுடன், தேசத்தின் நிலங்களை அந்நிய ஆதிக்க சக்திகளுக்கு தாரைவார்க்கும் நிகழ்வுகளும் தொடர்கின்றன. மனித விழுமியங்களை புறந்தள்ளி, அந்நியப் போட்டிச் சந்தைப் பொருட்களின் நுகர்வுப் பண்ணையாக இந்த நாட்டை மாற்றும் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் யாவும் நவகொலனித்துவ பொருளாதார சமூக அமைப்பின்

ஒடுக்குதலின் கீழ் மக்கள் வாழ்வதை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

மேற்குலகால் புனிதப்படுத்தப்படும் போலி 'ஐனநாயகப் போர்வையின் கீழ், இக்கொடுமைகள் மக்களுக்கு மூடி மறைக்கப்பட்டு வருகின்றன. தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கான நிரந்தரத் தீர்வின் மைக்கும், இன, மத, மானிட சமூக அந்நியப் படுத்தல்கள் நிலைப்பதற்கும், மக்கள் தொடர்ந்து எதிர்ப்பு வரும் பின்தங்கிய வாழ்க்கைச் சூழல், புவியின் சுற்றுச்சூழல் மாசடைதல், காலநிலைமாற்றம் என்பன தொடர்வதற்கும் இத்தகைய சமூக அமைப்பே அடிப்படைக் காரணமாகிறது. அணு வாயுதப் போட்டிகளுக்கும், அழிவு யுத்தங்களுக்கும், அதனால் தொடரும் மனிதப் பேரழிவுகளுக்கும் கூட இன்று உலகமயமாகியுள்ள பெருமூலதனத்தின் நவகொலனியச் சார்பான அதிகாரத்துவ ஆட்சி அமைப்புக்களே காரணமாகின்றன.

இத்தகைய கொடு சமூக பொருளாதார அமைப்பை மக்கள் புரிந்து கொள்வதும், இன்றைய நவீன அடிமைத் தளைகளுக்கு எதிராக மக்கள் விழிப்படைந்து ஒன்றுபட்டு எழுச்சிகொள்வதும் காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. இத்தகைய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ள கொலனித்துவ ஒடுக்குதல்களின் கொடுங்களைக் கண்டு அனுபவித்து, அதற்கு எதிராக குரல்கொடுத்து மக்கள் விடுதலைக்காக இயங்கி மறைந்த பாரதி போன்ற கவிஞர்கள், அறிஞர்களின் நூற்றாண்டு நினைவுகளும், கருத்துப் பரிமாறல்களும் உதவ முடியும்.

ஐரோப்பிய மண்ணில் தமது சொந்த நாட்டு மக்களைச் சுரண்டி ஒடுக்கிய முதலாளித்துவ அரசுகள், தமது வளர்ச்சிப் போக்கில் ஏனைய உலக நாடுகளையும் அடிமைப்படுத்திச் சுரண்டும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளாக அன்று மாற்றம் அடைந்தன. பிரித்தானியர்களின் 'சூரியன் அஸ்த மிக்காத' உலக சாம்ராஜ்ஜியத்தின் பகுதிகளாக, அதன் கொலனித்துவ அடிமைத்தளைக்குள் அகப்பட்ட நாடுகளாக இலங்கையும் இந்தியாவும் இருந்தன. தமது ஆட்சி அலகுகளின் எல்லைகளை அகலப்படுத்திக் கொண்ட அவர்கள், தேசப் பற்றாளர்களின் எதிர்ப்புக்களை இலகுவாக எதிர்கொள்ள இன, மத, சாதி, பிரதேசப் பிளவுகளை முன்னிறுத்தி பாதுகாக்க முயன்றனர்.

இதனால் தேசவிடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட பாரதி போன்றோர் மக்களிடையே ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இறுகிக்கிடந்த பிளவுகள், பேதங்களை இல்லாமல் ஒழித்து,

அனைத்து மக்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் ஒன்றுபட்ட தேசத்தைக் கட்டி எழுப்பக் குரல் கொடுத்துச் செயற்பட்டனர். கவிஞராக மட்டுமல்ல சிறந்த பத்திரிகையாளராகவும் செயற்பட்ட பாரதி, உலகெங்கும் பல்வேறு அடிமைத்தனங்களுக்கும், ஒடுக்குதல்களுக்கும் உட்பட்டுவந்த மக்கள் தொகையில் பெரும் எண்ணிக்கையான உழைக்கும் மக்கள் சார்பான, மாபெரும் வரலாற்றுப் புரட்சியாகவே ருஷ்ய மண்ணில் ஏற்பட்ட அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியை உணர்ந்தார். அதனால் ஆகா என்றெழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி என்று பாரதியால் வியந்து பாடமுடிந்தது. அத்துடன் அமையாது தமது பாரத மண்ணில் பல்வேறு ஒடுக்குதல்களுக்கும் உட்பட்டு வரும் மக்கள் அனைவர்க்குமான விடுதலையாக தேசவிடுதலையை ஏற்படுத்த

முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம்
முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை
ஒப்பில்லாத சமுதாயம் இது
உலகத்துக் கொரு புதுமை'

என பாரதி தனது விடுதலை உணர்வின் விருப்பை ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே தனது கவிதைக் குரலாக தனது ஆன்மீக உணர்வு வெல்லைக்குள் நின்று வெளிப்படுத்தினார். இது போன்று பல கவிதைகளிலும், கட்டுரைகளிலும் கொலனித்துவ ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான தேச விடுதலைப் போராட்டம், முழுமையான மக்கள் விடுதலையக மலரவேண்டும் என்ற பாரதியின் பேரவாவை நாம் கண்டுகொள்ள முடியும். பல்வேறு ஒடுக்குதல்களையும் இல்லாமல் செய்யும் பாரதியின் இக்கனவு நனவாகாத நிலையிலும் அதற்கான எழுச்சிகளும், முயற்சிகளும் எமது மண்ணிலும், இந்திய மண்ணிலும் இன்றும் தொடரப்பட்டு வருகின்றன. பலநூற்றாண்டுகளாக மக்களை ஒடுக்கும் இத்தகைய கொடுமைச் செயல்கள் நீண்டு தொடர்வதற்கு, மக்களிடம் இயல்பாகவே உள்ள பழமை மீதான பற்றை, தமது அதிகாரங்களுக்கு அடி உரங்களாக்கிக் கொள்ளும் வரலாற்று ரீதியான தந்திரச் செயல்களும் ஒன்றாகும். அத்துடன் அந்தோனியோ கிராம்சி குறிப்பிடுவது போன்று, மக்கள் மத்தியில் அதிகார வர்க்கங்கள் தொடர்ந்து அறியாமையையும், 'பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தையும்' வலிந்து திணிப்பதும் ஒடுக்கு முறைகள் தொடர்வதற்கு பலமான காரணிகளாக அமைகின்றன.

பகுத்தறிவையும், விஞ்ஞான அறிவையும் கூட தமது நலன்களுக்கு அளவாகத் தூக்கி நிமிர்த்தியும், தட்டி மழுக்கியும் பயன்படுத்த எண்ணும் அதிகார

மேற்குலகால் புனிதப்படுத்தப்படும் போலி 'ஜனநாயக'ப் போர்வையின் கீழ், இக்கொடுமைகள் மக்களுக்கு மூடி மறைக்கப்பட்டு வருகின்றன. தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கான நிரந்தரத் தீர்வின்மைக்கும், இன, மத, மானிட சமூக அந்நியப் படுத்தல்கள் நிலைப்பதற்கும், மக்கள் தொடர்ந்து எதிர்நோக்கி வரும் பின்தங்கிய வாழ்க்கைச் சூழல், புவியின் சுற்றுச்சூழல் மாசுடைதல், காலநிலைமாற்றம் என பன தொடர்வதற்கும் இத்தகைய சமூக அமைப்பே அடிப்படைக் காரணமாகிறது.

வர்க்கம் மனிதகுல வரலாற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கைக் கண்டு அச்சம் அடைகிறது. அதனைத் திரித்துப் புரட்ட எண்ணுகிறது. மக்கள் மனங்களில் இயல்பாகவே மண்டிக் கிடக்கும் அடிமைத் தளைகளுக்குத் துணைபோகும், பழமைவாத, மத, பண்பாட்டு உணர்வுகளை தமக்குச் சாதகமாகக் கொண்டு, ஏகாதிபத்திய சக்திகள் மனிதகுல வரலாற்றை பின்தள்ள முனைகின்றன.

மனிதகுல வரலாறு என்பது உழைக்கும் மக்களுக்கும், அவர்களை ஒடுக்கிச் சுரண்டி வாழ்வோருக்குமான வரலாற்று முரண் நிலைகளினதும், மோதல்களினதும் பிரதான வரலாறாக உள்ளது என்ற உண்மையை அதிகார வர்க்கங்கள் மறுக்க முனைகின்றன. அதற்கு மாற்றாக முடிமன்னர்களின் வரலாறாக மனிதகுல வரலாற்றை முன்பு கற்பித்தது போல, 'நாகரிகங்களுக்கு இடையே ஏற்படும் மோதலாக, மத, இன, பண்பாடுகளுக்கு இடையேயான மோதலாக வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்ள இன்று உலக மக்களைத் தூண்டுகின்றன. இத்தகைய உலகநோக்கை ஏகாதிபத்தியம் தனது இருப்பைத் தொடர்ந்து காப்பதற்கான கோட்பாடாக இன்று முன்வைத்து வருகிறது. இதன் மூலம் இயங்கியல் அடிப்படையில் உழைக்கும் மக்கள் ஒடுக்கு முறைகளில் இருந்து விடுதலை பெற்றுவரும் வரலாற்றுப் போக்கின் மீது மக்கள் நம்பிக்கை கொள்வதை தடுத்து திசை திருப்ப முனைகிறது. இத்தகைய கருத்தியலை

விடுதலைப் போராட்ட எழுச்சி கள்தான் உலகெங்கும் காலம் காலமாக ஒடுக்கப்பட்டு வந்த சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் இன்றுவரை அனுபவித்து வரும் குறைந்தளவு உரிமை வாழ்வுக்கு கூட காரணமாகின. இவ்வாறு போராடிப் பெற்ற குறைந்தளவு உரிமைகளையும் இன்று படிப்படியாக இழந்து வருவதுடன், புதிய அடிமைத் தளைகளுக்குள் அனைவரும் தள்ளப் படும் குழலில்தான் விடுதலை நோக்கிய வரலாறுகளை மீண்டும் மக்கள் நினைவு கூரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

முன்வைத்து மத, பண்பாட்டு முரண்களை தூண்டி மத்திய கிழக்கு நாடுகளை யுத்த களங்களாக மாற்றி வருவதைப் போலவே உலகின் பல நாடுகளிலும் இவைகளை வலிந்து உருவாக்க முனைகிறது. இதனால் நாடுகளுக்கு இடையிலும், மக்கள் மத்தியிலும் பிளவுகளை ஏற்படுத்தி, யுத்தங்களையும் அழிவுகளையும் உருவாக்க முயல்கிறது.

வரலாறு என்பது வர்க்கப்போராட்டத்தின் வரலாறு என்பதுதான் மாக்ஸினதும் மாக்ஸின் வழிவந்த அறிஞர்கள் ஆய்வாளர்களதும் பிரதான முடிபு ஆகும். மனிதகுல வரலாற்றை மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் ஒருவரே இதன் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அதனை வரலாறுதோறும் மாபெரும் சாம்ராஜ்ஜியங்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த மக்கள் எழுச்சிகளும், ஸ்பாட்டக்கஸ் போன்ற அடிமைக் கிளர்ச்சி வீரர்கள் முதல் சுதந்திரம் சமத்துவம் சகோதரத்துவம் என்ற முழக்கத்தோடு எழுந்த பிரெஞ்சுப் புரட்சி வீரர்களின் எழுச்சிகளும் உணர்த்தி நிற்கின்றன. பிரெஞ்சுப் புரட்சியால் நிறைவுபெறாமல் நின்ற உழைக்கும் மக்களின் விடுதலை இலக்கை அடைவதற்கு எழுந்த பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முதல் எழுச்சியான பரிஸ் கம்யூன் புரட்சியும், அதன் பின்னடைவில் கற்ற அனுபவங்களும் ருஷ்யப் புரட்சியை சாத்தியமாக்கின.

அதன் தொடர்ச்சியாக நடந்த மக்கள் சீனப் புரட்சி, கொரியா, வியட்னாம், கியூபுப் புரட்சி என

வரலாற்றை முன்னோக்கி நகரவைப்பது வர்க்கப் போராட்டம்தான் என்பதற்கு வலுவான பல சான்றுகளை இப்போராட்ட வரலாறுகளே உறுதியாக உணர்த்தி நிற்கின்றன.

வரலாற்றை முன்தள்ளும் இவ் இயங்கியல் மாற்றங்களில், புரட்சிகளில் ஏற்படும் தவறுகள், பின்னடைவுகள் இயல்பானவை. அவை தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை. சீர்செய்யப்பட வேண்டியவையே அன்றி மீண்டும் அடிமை நிலைகளை நோக்கி மனிதகுலம் பின்னோக்கிச் செல்வதாக வரலாற்று இயங்கியல் வளர்ச்சியின் நகர்வுகள் என்றும் அமைவதில்லை. இத்தகைய நிகழ்வுகளில் வரலாறுதோறும் தாம் அனுபவித்து வந்த அதிகாரத்துவ ஆதிக்க நலன்கள் பாதிப்படைவதை தடுக்க முனையும் ஆளும் வர்க்கங்களின் எதிர்ச் செயற்பாடுகள் மனித இனத்தின் விடுதலை வளர்ச்சிப் போக்கின் மீது ஏற்படுத்திவரும் தாக்கங்களும், பேரழிவுகளும் மிகுந்த கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். அவை சமூகவிஞ்ஞான அறிவியல் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ளப்படவேண்டும்.

மனிதகுல வரலாற்றில் உலக 'நாகரிகங்களின் 'பொற்காலக் களவுகளை நனவாக்க, தமது கடின உழைப்பையும், உயிர்களையும் ஈந்து, பலிக்கடாக் களானவர்கள் உழைக்கும் மக்கள் என்ற உண்மை வரலாற்றுச் சான்றுகளால் இன்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. 'மக்கள், மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்து சக்தி' என்ற உண்மை உழைக்கும் மக்களால் உணரப்பட வேண்டும். எல்லாள் துட்டகெமுனு என்ற முடி மன்னர்களின் வரலாறாக இலங்கையின் உழைக்கும் மக்கள் தமது வரலாற்றைப் பெருமையுடன் பார்த்து பிரிந்து நின்று தலைமுறை தலைமுறையாக பின்னடைந்து செல்லும் நிலையை மாற்ற வேண்டும். 'எங்கள் இரத்தவெள்ளம் ஊறி நனைந்த சிவந்த பூமி' இது என்று இத்தேசத்தில் தமது வாழ்வுக்காகவும் தேசத்தின் வளத்துக்காகவும் உழைக்கும் மக்கள் உணரும் நிலை உருவாக வேண்டும்.

மனித குல வரலாற்றை உயர் நிலைக்குத் தள்ளுவதில் உழைக்கும் மக்கள் வரலாறுதோறும் வகித்து வரும் உயரிய பங்கின் சிறப்பை உணர்வதன் மூலமே, வரலாற்றை தவறாக அடையாளம் காட்டி வரும் அதிகார வர்க்கங்களின் ஏமாற்றுக்களில் இருந்து விடுபட்டு முழுமையான விடுதலையை நோக்கி மக்கள் பயணிக்க முடியும்.

மேற்கூறப்பட்ட விடுதலைப் போராட்ட எழுச்சி கள்தான் உலகெங்கும் காலம் காலமாக ஒடுக்கப் பட்டு வந்த சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் இன்றுவரை அனுபவித்து வரும் குறைந்தளவு உரிமை வாழ்வுக்கு கூட காரணமாகின்றன. இவ்வாறு போராடிப் பெற்ற குறைந்தளவு உரிமைகளையும் இன்று படிப்படியாக இழந்து வருவதுடன், புதிய அடிமைத் தளைகளுக்குள் அனைவரும் தள்ளப் படும் சூழலில்தான் விடுதலை நோக்கிய வரலாறு களை மீண்டும் மக்கள் நினைவு கூரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

இத்தகைய மக்கள் விடுதலைக்கான எழுச்சிகளை ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பே தமிழில் அதிகம் பிரதிபலித்தவையாக பாரதியின் எழுத்துக்களும் கவிதைகளும் அவரது வாழ்வனுபவங்களும் அமைந்தன. அதனால் இந்த நூற்றாண்டிலும் மக்களால் பாரதியையும் அவரது படைப்புக்களையும் நினைவு கூரமுடிகிறது. அந்நியர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கொலனித்துவ அடிமைத்தனங்கள் தொடர்ந்து நீடிப்பதற்கு, ஆண்டாண்டு காலமாக தமது தேசத்து மக்கள் பல்வேறு அடிமைத்தனங்களுக்குள் அமிழ்த்தப்பட்டு விடுதலை உணர்வு அற்றவர் களாக்கப் பட்டிருப்பதும் வலுவான காரணங்களில் ஒன்று என்பதை பாரதி போன்ற விடுதலை விரும்பிகள் அன்றே உறுதியாக உணர்ந்திருந்தனர்.

பாரத தேசத் தாயை வணங்கும் பாரதியின் 'வந்தேமாதரம் என்போம்' எனும் பாடலின் முதல் அடிகளே சாதி, மத வேறுபாட்டு உணர்விலிருந்து மக்கள் விடுபடவேண்டும் என்ற 'ஜாதி மதங்களைப் பாரோம்' என்ற புதிய பண்பாட்டு முழக்கத்துடனேயே ஆரம்பமாகிறது.

'புல்லடிமைத் தொழில் பேணிப் பண்டு போயின நாட்களுக்கினிமனம் நாணித் தொல்லை இகழ்ச்சிகள் தீர இந்தத் தொண்டு நிலைமையைத் தூவென்று தள்ளி'

என்று முடியும் அப்பாடலில் வரலாற்று வகைப்பட்ட அடிமைத்தனங்கள் எத்தகைய வடிவில் வந்தாலும் 'தூவென்று தள்ளி' எதிர்கொண்டு அதனை இல்லாமல் செய்யவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கை மக்களிடம் விதைத்து நிற்கிறது.

பெண் ஒடுக்குதலின் கொடுமையை வரலாற்று ரீதியாக உணர்ந்து பெண் விடுதலைக் காக பாரதி குரல் கொடுத்தார். தனி உடைமை அமைப்பின் தோற்றத்துடன் வரலாற்றில் முதல் அடிமைகளாக ஆக்கப் பட்டவர்கள் பெண்கள் என்பதை

ஏங்கெல்சின் 'குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு, ஆகியவற்றின் தோற்றம்' எனும் ஆய்வு நூல் குறிப்பிடுகிறது. பாரதியும் பழமையான வேத நூல்களையும், பெண்தெய்வ வழிபாட்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது 'பாஞ்சாலி சபதத்தில்'

"ஆணொடு பெண் முற்றும் நிகரெனவே அந்நாளில் பேணி வந்தார். பின்னாளில் இது பெயர்ந்து போய்... செய்கை அநீதி என்று தேர்ந்தாலும், சாத்திரந்தான் வைக்கும் நெறியும் வழக்கமும், நீ கேட்பதனால் ஆங்கவையும் நின்சார்பிலாகா வகையுரைத்தேன், தீங்கு தடுக்கும் திறமிலேன்"

என வீட்டுமாச்சாரியரின் குரலாக பாரதி வெளிப்படுத்துகிறார். இக்கூற்றுக்கள் மனித இனப் பண்பாட்டு ஒடுக்குதலின் மிகப் பழமையான ஆழ வேர்களை அகழ்ந்து கிளறி அம்பலப் படுத்துவதுடன், மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையின் பழக்க வழக்கங்களிலும் சாத்திரங்களின் வலிமையிலும் இறுகிக்கிடக்கும் அதன் பலத்தையும் சுட்டிநிற்கிறது. அக்கால வெளியில் ஆளவேர்களை தறித்து அழிக்கும் வர்க்கம் அரங்கில் தோன்றாத நிலையில் 'தீங்கு தடுக்கும் திறமிலேன்' என்கிறது பாஞ்சாலி சபதப் பாத்திரம்.

இவ்வாறு அமைந்துவருவதனால்தான் ஒரு நூற்றாண்டின் பின்னரும் இன்றும் நாம் எதிர் நோக்கும் தேச விடுதலை, மக்கள் விடுதலை, சமூக விடுதலை என்பவற்றின் அடிப்படைக் கூறுகளாக பாரதி எதிர்கொண்ட பழமையின் வேரில் இருந்து எழும் அநீதியான இன, மத, சாதி, பால், நிற,

வர்க்க பேதங்களும், ஒடுக்குதல்களும் இருந்து வருகின்றன. இந்திய தேச விடுதலை என்பது இவை அனைத்தும் இல்லாத மக்கள் விடுதலையாக அமைய வேண்டும் என இவைகளுக்கு எதிராக அன்றே பாரதி துணிவுடன் குரல் கொடுத்திருந்தார். இன்றுவரை இத்தகைய ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிராக மக்கள் மனதை இலகுவாகப் பற்றிக்கொள்ளும் எதிர்ப்புக் குரல்களாக பாரதியின் இலக்கியக் குரல்கள் இருந்து வருகின்றன.

மனிதர்களை வேறுபடுத்தும் நிறபேத ஒடுக்கு தலில் கூட கவனத்தைச் செலுத்திய பாரதி ஆன்மிக அடிப்படையில் 'காக்கைச் சிறகினிலே நந்த லாலாவின்' கரியநிறத்தைக் கண்டு களிப்படைந்ததுடன் நின்றுவிடவில்லை. யதார்த்த வாழ்வில், வீட்டில் வளரும் பூனைகள் போடும் பல நிறங்களுடைய அவற்றின் குட்டிகளை வைத்தே சிறுவர்களும் விளங்கும் வகையில் அமைந்த

'வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை வீட்டில் வளருது கண்டீர்..'
பிள்ளைகள் பெற்றதந்தப் பூனை அவை பேருக்கொரு நிறமாகும்...'
வண்ணங்கள் வேற்றுமைப் பட்டால் அதில் மானூர் வேற்றுமை இல்லை எண்ணங்கள் செய்கைகள் எல்லாம் இங்கு யாவற்கும் ஒன்றெனல் காணீர்'

என வரும் பாடல் வரிகள், நிற ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான பாரதியின் இந்திய மண்ணின் உளவிரிவை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. கடந்த ஆண்டின் முற்பகுதியில் அமெரிக்காவில் காவற்படையினரால் ஜோர்ஜ் பிளைட்' எனும் கருப்பினத் தொழிலாளி கழுத்து நெரித்துக் கொடுரமாகக் கொல்லப்பட்ட

போது, அந்த மண்ணில் மட்டுமல்ல, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் உட்பட உலகநாடுகளெங்கும் நிற ஒடுக்கலுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் தொடர்ந்தன. அவற்றில் பெருமளவான வெள்ளையினத் தொழிலாளர்கள், கறுப்பினத் தொழிலாளர்களுடன் இணைந்து பங்குகொண்டிருந்தனர். அதன்போது ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே எழுதிய நிறபேதம் கடந்த பாரதியின் மானூடப் பொதுமை உணர்வின் கவிதை முழக்கத்தை பலராலும் கருத்திற் கொள்ள முடிந்தது.

இப்போராட்ட எழுச்சிகளின் போது மீள் வாசிப்பாக கறுப்பின மக்களின் வரலாறு பற்றிய புரிதல்கள் மூலம், அதிகார வர்க்கங்கள் வரலாறு தோறும் எவ்வாறு உலகெங்கும் வாழ்ந்த உழைக்கும் மக்களான அடிமைகளின் கடின உழைப்பையும், அவர்களது மண்ணின் வளங்களையும் சுரண்டி தமது 'நாகரிகங்களை'க் கட்டமைத்தனர் என்ற உண்மையைக் கண்டுகொள்ள முடிந்தது.

இதுபோன்று பல்வேறு ஒடுக்குதலுக்கும் எதிராக குரல் கொடுத்த பாரதி 'எல்லாம் பிரம்மம்' என்ற அத்வைத நெறியின் அடிப்படையில் தனது கவியுள்ளத்தை விரித்துக் கொண்டார். எனினும் அவர் பேரார்வத்துடன் ஈடுபாடுகொண்ட மண்ணினதும், மக்களினதும் மீதான விடுதலை உணர்வு, நால் வர்ண அடிப்படையில் 'குத்திரர்களின் ஆட்சி வரும்' என்ற விவேகானந்தரின் 'செயல்முறை வேதாந்தத்துக்கும் அப்பால் சமூக மாற்றத்துக்கான மக்கள் விடுதலை இலக்கை நோக்கி அன்றே விரிந்து சென்றது.

வரலாறுதோறும் மிகக் கொடுமான அடிமைத் தனங்களுக்கும், உழைப்புச் சுரண்டலுக்கும் உட்பட்டு வந்த அடிமை வர்க்கத்தின் வழிவந்த புதிய தொழிந்துறை பாட்டாளி வர்க்கம் ஆட்சித் தலைமை ஏற்று, சுரண்டலும், ஒடுக்குதல்களும் அற்ற சமத்துவமான சமூக அமைப்பை உருவாக்கும். அந்நியப்படுத்தப்பட்ட மனித உழைப்பையும், சிந்தனையையும், மனித உறவுகளையும் விடுவித்து பொருளாதார, பண்பாட்டுச் செழுமை மிக்க வாழ்க்கைச் சூழலை உருவாக்கும் போது அதிகாரத்தின் இறுக்கங்கள் அவசியமற்று படிப்படியாக தளர்ந்து அகன்றுவிடும் என்பது மாக்கிய சமூக விஞ்ஞானத்தின் சுருக்கமான வரலாற்று விடுதலைச் செயல்முறை அனுபவ அறிவின் எதிர்ப்பு கூறலாகும்.

ஆயிரம் தெய்வங்கள்
உண்டென்று தேடி
அலையும் அறிவிலிகள்
பல்லாயிரம் வேதம்
அறிவொன்றே தெய்வமுண்
டாமெனல் கேளீரோ?

என மானுட ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான அறிவியல் விழிப்புணர்வை மக்களிடம் ஏற்படுத்துவது, மக்கள் விடுதலைக்கான முன்தேவை என்பதை உணர்ந்து, அறிவைத் தெய்வமாக அத்வைத நெறிக்குள் நின்றே பிரகடனப்படுத்தும் பாரதியின் மானுடம் சார்ந்த உணர்வு நிலையை நாம் இங்கு காண்கிறோம். இத்தகைய விரிதலை பாரதியை ஈழத்தமிழர்கள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தியதில் முன்னவராகவும், கொலனித்துவ ஒடுக்குதலுக்கு எதிராக 1920களில் இயங்கிய 'யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கரஸ்' அமைப்பில் இணைந்து செயற்பட்டவருமான சுவாமி விபுலானந்தரிடமும் நாம் காணலாம்.

வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ வள்ளல் இணையடிக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ வெள்ளை நிறப்பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது.

என்ற பாடலில் 'உள்ளக் கமலம்' என்பது அத்வைத நெறியின் அடிப்படையில் மனிதப் பாகுபாடுகளின்றி அனைவரிடமும் ஏற்படும் அன்பின் விரிவால் மலரும் அறிவுள்ளத்தையே குறித்து நிற்கிறது. இவை மரபுரீதியான சடங்குகள், வழிபாட்டு முறைகளில் மாறுதல்களை வேண்டி நிற்பவையாக அமைகின்றன.

பாரதியிடம் வெளிப்பட்ட இக்கலை இலக்கியப் பண்பாட்டின் விரிதல் ஒரு நூற்றாண்டைக் கடந்த பின்னரும் இன்று நாம் எதிர்நோக்கி நிற்கும், பல்வேறு மானுட ஒடுக்குதல்களில் இருந்தும் மனித இனம் மீளவேண்டும் என்ற உணர்வுந்தலை அதே வீச்சுடன் தந்து நிற்கிறது. அத்துடன் இன்றைய அதிகார வர்க்கங்கள் தமது இருப்பைக் காப்பதற்கு முன்வைக்கும் பழமையான 'பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தின்' பலத்தை உழைக்கும் மக்கள் எதிர் கொள்வதற்கு, பழமையான விடுதலைப் பண்பாட்டின் வேர்களில் இருந்து துளிர்ந்து எழுந்த பாரதியின் புத்துலக படைப்புணர்வின் பரிணாம விரிதல் பலமாக அமைகிறது. இன்றைய இலத்திரனியல் தொழில் நுட்ப விஞ்ஞான உலகிலும், மதநம்பிக்கை உணர்வில் மட்டும் மக்களை ஊறிநிற்க வைத்து, மற்றவர்களின் உரிமைகளை

பல்வேறு ஒடுக்குதலுக்கும் எதிராக குரல் கொடுத்த பாரதி 'எல்லாம் பிரம்மம்' என்ற அத்வைத நெறியின் அடிப்படையில் தனது கவி யுள்ளத்தை விரித்துக் கொண்டார். எனினும் அவர் பேரார்வத்துடன் ஈடுபாடு கொண்ட மண்ணினதும், மக்களினதும் மீதான விடுதலை உணர்வு, நால் வர்ண அடிப்படையில் 'குத்திரர்களின் ஆட்சி வரும்' என்ற விவேகானந்தரின் 'செயல்முறை வேதாந்தத்துக்கும் அப்பால் சமூக மாற்றத்துக்கான மக்கள் விடுதலை இலக்கை நோக்கி விரிந்து சென்றது.

மறுக்க வைப்பதும், அதன் அடிப்படையான உணர்வை வளர்த்து, உலகெங்கும் போர்களைத் தூண்டி பேரழிவுகளைச் செய்வதும் உலக ஏகாதிபத்திய அதிகார அமைப்புக்களின் நடைமுறையாக உள்ளன. இத்தகைய மனித ஒடுக்குதல்களுக்கும், பேரழிவுகளுக்கும் எதிராக விடுதலைக்காகப் போராடும் மக்களின் பக்கம் நின்று

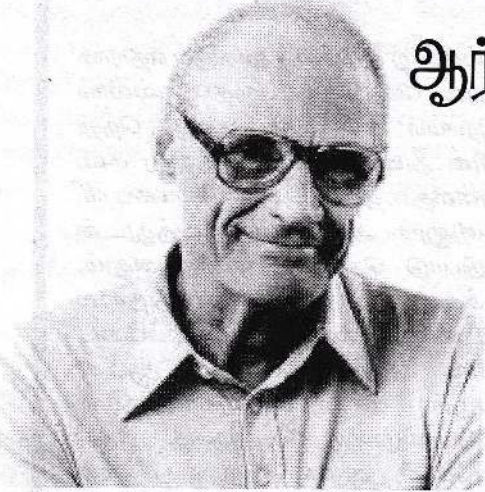
'என்று தணியும் எங்கள் சுதந்திர தாகம்,

என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்'

எனும் பாரதியின் விடுதலைக் குரல் விடுதலை வேண்டி நிற்கும் மக்களின் குரல்களுடன் நூற்றாண்டு கடந்தும் இணைந்து ஒலித்து நிற்கிறது. புதிய வரலாற்றை நோக்கி விரையும் உழைக்கும் மக்களின் மனித ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரான விடுதலைப் பயணத்தின் இறுதிவரை அதன் படிக்கற்களாக பாரதியின் குரல் உறுதி தந்து ஒலித்து நிற்கும். கவிஞர் முருகையன் கவிதை வரிகளைப் போல் 'இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுகமைகளை' இப்பயணத்தை இலகுவடுத்த தூக்கி வீசுவதும், இன்று மக்கள்மேல் சுமத்தப்படும் புதிய அடிமைத் தளைகளை தகர்த்து எறிவதற்கு கவிஞர் சிசேகரத்தின் கவிதை வரிகள் போல் உழைக்கும் மக்கள் 'புது வரலாறு நாமே படைப்போம்' என எழுச்சிகொண்டு செயற்பட முனைவதும் பாரதி நூற்றாண்டு நிகழ்வுகளின் தொடராக விரைவு பெறவேண்டும்.

ஆர்தர் மில்லர் (1915-2005)

ஜி. ரி கேதாரநாதன்

அமெரிக்க நாடகாசிரியர் ஆர்தர் மில்லர் பெப்ரவரி 11ஆம் திகதி 90 ஆவது வயதில் காலமானார். 1915 ஆம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் ஓர்சன் வெல்ஸ், சார்பெல்லோ மற்றும் ரெனாசி வில்லியம்ஸ் ஆகியோரின் சம காலத்தவராவார். இவர்களுள் ஓர்சன் வெல்ஸ் திரைப்படத்துறை முன்னோடிகளில் ஒருவர். நெறியாளரும் நடிகரு மாவார். சால் பெல்லோ நாவலாசிரியர். ஆர்தர் மில்லரும் ரெனாசி வில்லியம்சும் நாடகாசிரியர்கள். நாடகத்துறை முன்னோடிகள். இவர்கள் நால்வரும் அமெரிக்கரது உள்ளார்ந்த கனவுகள் மற்றும் எழுச்சிகள், சரிவுகளினூடாக அவர்களது வாழ்நிலைகளை அந்தரங்க ஏக்கங்களை சித்திரிக்கும் உணர்வுகளுக்கு ஆட்பட்டிருந்ததுடன் அவற்றை வெளிப்படுத்தவும் பரிசீலிக்கவும் உயிர்ப்பு மிக்கதொரு மொழியினையோ அல்லது ஊடகத்தினையோ கண்டடையவோ அல்லது வசப்படுத்தி செழுமைப்படுத்தவோ ஆர்வமும் தீவிர முனைப்பும் கொண்டு இயங்கினர். "இதன் பயனாக கலையுலகப் பரப்பில் விளைந்த தாக்கங்களும் அனுகூலங்களும் அற்புதம் வாய்ந்தவை. மிகப் பரவலானவை. இலக்கியம், சினிமா, மற்றும் நாடகம் போன்ற துறைகளில் இவர்கள் நால்வரதும் அளப்பரியதும் புதுமையானதுமான பங்களிப்புகளை எடை போடாது விட்டுவிட்டு எமது காலத்தைய கலைகளாகிய இலக்கியம், சினிமா, நாடகம் என்பன பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது என்பது ஒருபோதும் சாத்தியப்படாததொரு விடயமாகும்.

ஆர்தர் மில்லர் செழிப்பான நிலையிலுள்ள நடுத்தர வர்க்க யூத குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆடை தயாரிப்புத் தொழில் மூலம் ஓரளவு நல்ல

நிலையில் பொருள் ஈட்டி வந்த மில்லரின் தந்தையாருடைய வர்த்தகம், திடீர் தொழில் சேர்வு, மந்த நிலை காரணமாகப் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் குடும்பம் புரக்கலீனில் ஆடம்பரமற்ற சாதாரண வீடொன்றிற்கு குடிபெயர் நேர்ந்தது. ஆர்தர் மில்லரும் நிரந்தரமற்ற நிலையில் பல வேலைகளில் ஈடுபட்டார். இக் காலப்பகுதியில் பல்வேறு அனுபவங்களை அவர் எதிர் கொண்டார். பின்னர் அரங்கியல் மற்றும் பத்திரிகையியல் போன்ற துறைகள் தொடர்பாக "மிக்கிகள்" பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி பயின்றார். பல்கலைக்கழகக் காலத்தில் "மிக்கிகள் டெய்லி" என்ற பத்திரிகை நிருபராகவும் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். சமூகத் தாக்கங்கள் காரணமாக மில்லர் தமது தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலரையும் போன்று இடதுசாரிச் சிந்தனைகளால் கவரப்பட்டார். கம்யூனிஸ் கட்சியில் சேராது விடினும் இடதுசாரிக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கையும் பற்றுறுதியும் கொண்டவராயிருந்தார். எழுத்துத் துறைக்குத் தூண்டிய வராக தமது ஆதர்ச எழுத்தாளராக தாஸ்தேயவ்ஸ்கி இருந்ததாக அவர் தெரிவித்துள்ளார். மில்லரின் படைப்புக்களில் ஆழ்ந்த சமூகப் பிரக்ஞையும் சாதாரண மனிதர்கள் மீதான பரிவும் நேசமும் வெளிப்பட்டது.

ஆர்தர் மில்லரது முதலாவது நாடகமான All my sons புரோட் வேயில் 1947 ஆம் ஆண்டில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதற்கு சில மாதங்கள் பிந்தியே ரெனாசி வில்லியம்ஸ்சின் புகழ் பெற்ற நாடகமான A Street car named Desire மேடையேற்றப்பட்டது. ஆர்தர் மில்லருக்கு மிகுந்த வரவேற்பையும் சர்வதேசப் புகழையும் ஈட்டிக் கொடுத்தது அவரது இரண்டாவது நாடகமான Death of a Salesman ஆகும். 1949 ஆம் ஆண்டில் மேடையேற்றப்பட்ட இந்த நாடகம் நவீன நாடக அரங்க முயற்சிகளில் ஒரு சாதனையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. "புலிஸ்டர்" பரிசும் நாடக விமர்சகர் வட்டத்தினுடைய விருதும் இதற்குக் கிடைத்தது. இந்த நாடகம் 700 தடவைகளுக்கு மேலாக மேடையேற்றப்பட்டதுடன் மிகக் குறுகிய காலத்தில்

பன்னிரெண்டிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழி யாக்கமும் செய்யப்பட்டது.

இரண்டு உலக மகாயுத்தங்களை அடுத்த பதற்றமும் நெருக்கடியும் மிக்கதான காலகட்டம் ஆர்தர் மில்லரது படைப்புக்களில் யதார்த்தபூர்வமாக மிகத் துல்லியமாக வெளிப்பட்டது. இருப்புக்கும் கனவுக்கும் இடையில் ஏக்கத்துடன் ஊசலாடும் பாத்திரங்கள் உருவாகின. சமூக ரீதியிலும் உள வியல் அடிப்படையிலும் மிகக் கனதியான பாத்திரங் கள் உருவாக்கப்பட்டன. மனித நடத்தையின் விசித்திரமான பரிமாணங்கள், ஆழ்மன இயக்கங்கள் என்பன இத்தகையதொரு பின்புலத்தில் வெளிக் கொணரப்பட்டன. நாடகத்திற்கு இது செழுமையான தொரு உள்ளடக்கத்தையும் நவீனத்துவம் வாய்ந்த கட்டுக் கோப்பான வடிவமைப்பினையும் கொடுத்தது. அமெரிக்க நாடகத்துறை புதிய வீச்சுடன் உயிர்ப்பும் உத்வேகமும் கொண்டு எழுச்சி பெற ஆர்தர் மில்லரின் பங்களிப்பு அக்கால கட்டத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. விமர்சகர் ஒருவர் அமெரிக்காவின் "இப்சனாக" மில்லரும் "செக்கோவாக" ரெனாலி வில்லியம்சும் இருந்ததாக வருணித்துள்ளார். இதனை ஆழமற்ற எளிமையான தொரு ஒப்பீடாகவே கொள்ளவேண்டுமென இன்னு மொரு விமர்சகர் கூட்டிக் காட்டியிருந்தார்.

இயல்பிலேயே மிகச் சிக்கலானதும் முற்றாக அமெரிக்கத் தன்மை வாய்ந்ததுமான பாத்திரங்கள் ஆர்தர் மில்லரின் வில்லிலோமனும் (Death of a salesman) ரெனாலி வில்லியம்சின் பிளான்லே டுபைய்ஸ்ம் A Street car named Desire ஆகும். இக் கதாபாத்திரங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மிக மிக நெருக்கமானவர்கள். முழு அளவில் அமெரிக்க நிலப்பகுதிக்கு மாத்திரமே சொந்த மானவர்கள். இருவரும் சமூகம் ஊட்டமளித்த பொய்மையும் போலியானதுமான மதிப்பீடுகளால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு பலியாகிப்போன துன்பியல் பாத்திரங்கள். இந்த வகையில் உயிர்ப்பும் துடிப்பும் மிக்க, ஆனால் அவலங்களை அரவணைத்த இந்த இரு பாத்திரங்களும் நாடகமேடையிலும் திரை யுலகிலும் மிகவும் பிரசித்தமானவை. நாடக மற்றும் திரையுலக நடிகர், நடிகைகளுக்கு என்றுமே சவாலாக இருப்பவை. அவற்றிற்கேயுரிய உள்ளார்ந்த ஆன்ம வலியுடன் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்கள். போல் மியூனி, லீ.ஜே. கொப், டஸ்ரின் கொவ்மன் மற்றும் விவியன் லீ போன்ற ஆற்றல் வாய்ந்த நடிகர்கள். படைப்பாளி என்ற வகையில், அமெரிக்க

சமூகத்தின் வாழ்விலும் தாழ்விலும் மிக நீண்ட காலம் சமுதாயம் சார்ந்து சிந்தித்த சமுதாயத்துடன் நெருக்கமாக ஊடாடிய சிருஷ்டியாளராக மில்லர் கருதப்பட்டுக் கொண்டாடப்படவேண்டும் என்று அமெரிக்க விமர்சகர் ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

மில்லரைப் பொறுத்தவரையில் "மக்கார்த்தி காலகட்டம்" (Macarthy- era) கொந்தளிப்பு வாய்ந்த தென்னும் அதன்பின்புலத்தில் அவர் பெறும் முக்கி யத்துவம் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்ததொன்றுமாகும். வைராக்கியமும் உறுதியும் கொண்டதொரு கொள் கைப் பற்றாளராக அவர் நிறுவப்படுவதற்கு இக் காலகட்டப் பின்னணி துணை செய்தது எனலாம். "மக்கார்த்தி வேட்டை" யின் போது வலதுசாரிகளுடன் ஒத்துழைக்க மறுத்ததுடன் அவர்களின் நிர்ப்பந் தங்களுக்கு ஆட்படாது இறுதிவரை அவர் போரா டினார். நண்பர்களைக் காட்டிக்கொடுக்க மறுத்தார். இதனால் பல நெருக்கடிகளையும் இழப்புக்களையும் துணிவுடன் எதிர்கொண்டார். மில்லரின் நண்பர் களான எலியாகாஸன் (புகழ் பெற்ற நாடக, திரைப் பட நெறியாளர்) உட்பட சிலர் On the water Front என்ற திரைப்படத்தை காட்டிக் கொடுப்ப வருக்கு ஆதரவாக அதனை நியாயப்படுத்தும் வகையில் எடுத்தபோது அத்தகையதொரு பின்ன ணியில், ஆனால் கண்டனம் செய்யும் வகையில் மில்லர் A View from the Bridge ஐ உருவாக்கி கலையின் வலிமையையும் மேன்மையையும் உணர்த்தினார். மேலும் The Crucible இந்த வகையில் விரிவானதொரு அரசியல் வரலாற்றுப் பின்னணி சார்ந்த சூட்சுமம் மிக்க வெற்றிகரமான தொரு படைப்பு எனலாம்.

மில்லர் மார்லின் மொன்ரோ திருமணம் சில வருடங்கள் மாத்திரமே நீடித்தது. இதனை அமெரிக்க வாழ்வின் இருவேறு துருவங்களது "தற்காலிக இணைவு" எனவே கொள்ளவேண்டும். புகழின் உச்சியில் இருவரும் இருந்தார்கள். மில்ல ரின் கலையாளமை காரணமாக மார்லினுக்கும்

மார்லினின் அபரிதமான உடலழகின் மேல் மில்லருக்கும் பரஸ்பர ஈர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். மார்லின் மொன்ரோ நடித்து இறப்பதற்கு முன் கடைசியாகப் பூர்த்தியாகிய திரைப்படமான நெறியாளர் ஜோன் ஹொஸ்ரனின் The Misfits திரைப்படத்திற்குத் திரைக்கதை எழுதினார் மில்லர். இதையடுத்து மார்லின் மொன்ரோ இறந்து இரு வருடங்களின் பின்னர் After the Fall என்ற நாடகத்தை எழுதினார். ஒஸ்ரிய புகைப்படப் பிடிப்பாளரான இங்கி மொறாத் என்ற பெண்ணுடனான மில்லரின் திருமணம் மொறாத் அண்மையில் இறக்கும்வரை நீண்டகாலம் நீடித்தது.

ஆர்தர் மில்லரின் முதற்காதலாக நாடகத்துறை இருந்ததால் அங்கு ஆழமாகக் காலூன்றி அமெரிக்க நாடகங்களுக்கானதொரு செழுமையான நவீன நாடக மரபை உருவாக்கினார். நிச்சயமாக திரைப்படத் துறையிலும் ஆழமானதொரு பாதிப்பை அவரால் ஏற்படுத்திப் பிரகாசிக்க முடிந்திருக்கும். இதற்கு அவர் திரைக்கதை எழுதி வெற்றியடைந்த திரைப்படங்களையே சான்றாகக் கூறலாம். இந்த வகையில் மில்லரின் கலையாளுமை மிக்க படைப்பு களால் கவரப்பெற்றும் நம்பிக்கை கொண்டும் தலை சிறந்த நெறியாளர்களாகிய ஜோன் ஹொஸ்ரன், சிட்னிலுமே கரல் ரேய்ஸ் ஆகியோர் உன்னதமான திரைப்படங்கள் சிலவற்றை எடுத்திருந்தனர். சிலவற்றுக்கு மில்லரே திரைக்கதைகளையும் அமைத்துக் கொடுத்திருந்தார். இடைக்காலத்தில் "ருவென்றியத் செஞ்சரி பொக்ஸ்" நிறுவனம் திரைக்கதை அமைத்துக் கொடுக்கும் பணியில் மில்லரை அமர்த்தி அவருக்கு பெருந்தொகைப் பணத்தை சம்பளமாகக் கொடுக்க முன்வந்தபோதும் மில்லர் அத்தொழிலை ஏற்கவில்லை. சுயாதீனத்துடன் சுதந்திரமாக அங்கு இயங்குவது இயலாத காரியம் என நினைத்து நாடக உலகையே அவர் நாடினார்.

மேலும், "மக்கார்த்தி காலகட்ட" நிர்ப்பந்தங்களினால் திரைக்கதை எழுதுவதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகள் சிலவற்றையும் இடை நடுவே கைவிட நேர்ந்தது அவருக்குக் கசப்பானதொரு அனுபவம் என்றே கூறவேண்டும். நாடக அரங்கை உயிர்ப்புடன் தக்க வைத்து அதனை கட்டுக்குள் இயக்க வைக்கக்கூடிய பன்முகத் தன்மைகளுடன் கூடிய கலையாளுமை மிக்கதொரு படைப்பாளியாக மில்லர் திகழ்ந்தார். நாடக உத்தி, உரையாடல்கள், மற்றும் உளவியல் அடிப்படையிலான, உயிர்ப்பான கதாபாத்திரங்கள் என்பவையினூடாக அரங்கில் முப்பரிமாண எல்லையைத் தோற்றுவித்தார்.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பின் னான காலகட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் உன்னதமான பல அமெரிக்க நாடகங்களை உருவாக்கிய சிருஷ்டியாளர்களுள் முதன்மையானவர் ஆர்தர் மில்லர். மனிதப் பெறுமதி மேன்மைகளுடன் கூடிய நீதியான சமுதாய அமைப்பொன்றை அவாவி அதற்காக நேர்மையுடன் இறுதிவரை போராடி வந்தார். 1965 களில் சர்வதேச இலக்கிய அமைப்பான PEN நிறுவனத்தின் தலைவராக உலகளாவிய ரீதியில் செயற்பட்டார். இதன்போது உலக எழுத்தாளர் மகாநாடுகளை முன்னின்று நாடாத்தினார். வெவ்வேறு நாடுகளில் காலத்திற்குக் காலம் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு ஒடுக்கப்பட்டபோதும் அவர்களது படைப்புக்கள் தடைசெய்யப்பட்ட போதும், அவர்கள் சார்பாக குரல் கொடுத்தார். அவர்களது செயற்பாடுகளை நியாயப்படுத்தி அவர்களுக்காக உலக அரங்கில் ஆதரவு திரட்டினார். இக்கால கட்டங்களில் அவர் விடுத்த அறிக்கைகளும் எழுதிய கட்டுரைகளும் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தவை. நீண்டகால வாழ்க்கைப் பின்னணியைக் கொண்ட மில்லரது வாழ்நாளில் இந்தக் குணம்சம் அவரது இறுதி வரை மங்கி மறையாது பிரகாசித்தது. அந்தந்தக் காலகட்டங்களில் தோன்றிய அரசியல், சமூக நெருக்கடிகளின்போது அவர் ஒதுங்கிவிடாது, துணிவாக முன்வந்து குரல் கொடுத்தார். விசாரணையுடன் கூடிய அவரது கலைப்படைப்புக்கள் ஏக காலத்தில் அக்கால கட்ட மனச்சாட்சியாகவும், மீட்சியாகவும் இருந்திருக்கின்றன. சமூகத்தையும், அதேவேளை தன்னையும் முழு அளவில் அவர் விசாரணைக்குட்படுத்தினார். இதனால் ஏற்பட்ட ஒளிர்வே அவரது கலைப்படைப்புக்களாகும்.

பாரதி நினைவு நூற்றாண்டு சிறப்புக் கட்டுரை:

ஒட் (ode) என்பது ஆங்கிலக் கவிதை உருவங்களில் ஒன்று. கடல், காற்று, வானம்பாடி, நைட்டிங்கேல், (பறவை) முதலியவற்றை முன்னிலையாகப் புகழ்ந்து, தமது உணர்ச்சிகளையும், சிந்தனைகளையும் வெளியிடுவதற்கு இவ்வுருவத்தை ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் கையாண்டுள்ளார்கள்.

ஷெல்லியின் மேல் காற்றிற்கு' (To the westwind) கீட்வின் 'நைட்டிங்கேலுக்கு' என்ற முன்னிலைப் பனுவல்கள் ஆங்கில இலக்கியத்தின் அழகுமிக்க படைப்புகள்.

இச்சிறு கட்டுரையில் ஷெல்லியின் 'மேல் காற்றையும், பாரதியின் 'காற்று' என்ற கவிதையையும் ஒப்பு நோக்கி இருவரும் ஒரே பொருளைக் கவிதைப் பொருளாகக் கையாண்டிருக்கும் முறையைக் கவனிப்போம்.

ஷெல்லி 1792 முதல் 1822 வரை வாழ்ந்தவன். இங்கிலாந்தில் முதலாளி வர்க்கம் வளர்ச்சி பெற்ற காலத்தில் பாடியவன். வளர்ச்சி பெறும் காலத்தில் முதலாளித்துவம் நிலப்பிரபுத்துவத்தை எதிர்த்துப் போராடக் கையாண்ட தத்துவங்களிலும், கோஷங்களிலும் நெஞ்சைப் பறி கொடுத்தவன். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோரத்துவம் என்ற உயர்ந்த இலட்சியங்களில் நம்பிக்கை கொண்டவன், நிலப்பிரபுத்துவம் மக்களின் ஆன்மாக்களை அழுத்தி வதைக்கிறது என்று எண்ணி அதன் விடுதலைக்காகப் போராட எண்ணியவன். சுதந்திரம் என்ற அருவமான இலட்சியத்தை வழிபட்டவன். இம்மூன்று கொள்கைகளின் அடிப்படையில் உலகத்தைப் படைக்க ஆர்வம் கொண்டவன். இவ்வாறான இளமைச் சிந்தனைகளில் கவிதைச் சிறகுகளால் பறந்து கண்ட புதிய கற்பனை உலகை நனவாக்கப் பேராசை கொண்டவன்.

ஆனால் கற்பனை மட்டும் இலட்சியத்தை அடைய உதவுவது இல்லை. முதலாளித்துவ சித்தாந்தங்களின் போலித்தன்மையை அவன் எளிதில் உணர்ந்தான். இனிய சொற்களுக்குப் பின்னே மறைந்திருக்கும் வஞ்சகத்தை ஷெல்லியின் கூர்மையான அறிவு அறிந்து கொண்டது. மனிதர்களை இலாப வெறிக்கு அடிமையாக்குவதற்குப் புதிய அடிமைத் தளைகளை அவர்கள் தங்களது சித்தாந்தங்கள் மூலம் உருவாக்கி வருவதை ஷெல்லி கண்டான். கோஷங்களுக்கும் செயல்களுக்கும் இடையே இருந்த முரண்பாட்டை ஷெல்லி உணர்ந்தான்.

அவன் கனவுகளின் ஒளி மழுங்கியது. அவனது கற்பனைச் சிறகுகள் ஓடிந்தன. வெள்ளம் போல் பாய்ந்த உணர்ச்சி வெள்ளம் வற்றி வறண்டது. அவனது உள்ளத்தில் எழுதி

கவிஞர்கள் ஷெல்லியும் பாரதியும்

நா. வானமாமலை

அழகு பார்த்து வந்த புதிய உலகம் என்னும் கோலச் சித்திரம் வர்ணம் இழந்து அலங்கோலமாக மாற்றிற்று. அவனது இதயம் வெடித்து இரத்தம் பீறிட்டது. சோகம் அவனை ஆட்கொண்டது. இச்சோகம் தனி மனிதனின் சோகமல்ல. சமுதாய சோகத்தின் பிம்பமே அது. அவனது ஆகாயக் கோட்டைகள் சரிந்ததினால் ஏமாற்றமும் துன்பமும் அவன் மனதை வாட்டின.

இம் மன நிலையில் அவன் இத்தாலிக்குச் சென்றான். ஆர்னோ என்னும் சிற்றூரில் தங்கினான். அங்கு அவனுடைய ஒரே மகன் இறந்து போனான். புத்திர சோகம் மேலிட்டது. கனவுகள் கலைந்ததால் ஏற்பட்ட சோகமும், சொந்த இழப்பால் தோன்றிய சோகமும் இணைந்து ஷெல்லியின் உள்ளத்தை நிரப்பிற்று. கவிதை ஊற்று தூர்ந்து விட்டது.

இந்நிலையில் மேல் காற்று அடிக்க ஆரம்பித்தது. இலையுதிர் காலத்தில் உதிர்ந்த இலைகளை இது சிதற அடித்தது. வெறியாட்டக்காரனது மந்திர சக்தியின் முன்பு விழுந்தடித்து ஓடும் பிசாசுகளைப் போல அவை ஓடின. இறகு கொண்ட விதைகளைத் தாங்கிச் சென்று ஈரமான தரையின்மேல் காற்று விட்டுவிட்டது. அவை முளைத்தன. இவ்வாறு இயற்கையின் அழிவு சக்தியாகவும், ஆக்க சக்தியாகவும் மேற் காற்று செயல்படுவதை ஷெல்லி கண்டான்.

"Wild spirit which art
moving every where Destroyer and preserver
hear oh here!"

பூமியில் மட்டுமின்றி வானத்திலும் மேல்காற்று தனது அழிவு ஆற்றலைப் புலப்படுத்தியது. வானத்தில் காணப்படும் மேகங்களை, கடலிலும் வானத்திலும் இருந்து உதிர்ந்த இலைகளாகக் கவிஞன் கூறுகிறான். அவற்றை பூமியின் இலைகளைச் சிதறடிப்பது போலவே மேல் காற்று அலைக்கழிக்கிறது.

கள்வெறியோடு, தெய்வ வெறியாடும் தேவராட்டியின் கூந்தலைப் போல அவை பறந்து பரட்டையாகத் தோன்றுகின்றன. சாகின்ற ஆண்டின் சமரகீதமாக மேல் காற்று சங்கம் ஊதுகின்றது. இருளினின்றும், ஈரத்தை உறிஞ்சி மேகமாக்கி மழை பொழியவும் மின்னல் வெட்டவும் மேல் காற்று செயல் புரிகின்றது. இச்செயல்களில் மேல் காற்றின் அழிக்கும் சக்தியைக் கவிஞன் உணர்கிறான்.

இவ்வாறே கவிஞன் மாறி மாறி பல காட்சிகளை நம் கண் முன் கொணர்ந்து காற்றின் அழிவுச் சக்தியையும், உணர்வில் பதிய வைக்கிறான்.

ஆனால் காற்றின் முழு வலிமையையும் கண்ணால்

கண்டு விடமுடியாது என்று எண்ணிய கவிஞன் தானே இலையாகி, மேகமாகி, கடலாகி, காற்றாகி, ஆறாகி அனுபவிக்க ஆசைப்படுகிறான். இவ்வாறு உலகின் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு காற்றின் மீது ஏறித் திரிய ஆசைப்படும் கவிஞன், காற்றின் வலிமையால் தனது உள்ளத்தில் வலுவேற வேண்டும் என்று விரும்புகிறான்.

இளமையில் காற்றைப் போலவே ஷெல்லி எவருக்கும் அடங்காத தன்மை பெற்றிருந்தான். அதனைப் போலவே தனது கவிதைக்கு ஆற்றல் உண்டு என நம்பியிருந்தான். தன் பாட்டினால் இவ்வையத்தை மாற்றி விடலாம் என்று கனவு கண்டான். இக் கனவுகள் கலைந்த பின் தோன்றிய ஏமாற்றம், வாழ்க்கையின் மீது அவனுக்குச் சலிப்பைத் தோற்றுவித்தது. தனது வலிமையின்மையை நினைக்க அவனுக்குச் சோர்வு தோன்றியது.

இந்நிலையில் காற்றின் வலிமையை அவன் காண்கிறான். தன் வலிமையின்மையையும், சோர்வையும், சலிப்பையும், நம்பிக்கையின்மையையும் போக்கித் தனது சொற்களில் வலிமை பெய்யுமாறு காற்றை வேண்டிக் கொள்கிறான். இலைகளைத் துளிர்க்கச் செய்யும் காற்று தனது உள்ளத்தையும் புதுப்பிக்க வேண்டும்.

உதிர்ந்து விட்ட இலைகளை உலகெங்கும் பரப்பும் காற்று தனது செயலிழந்த சிந்தனைகளை உலகெங்கும் பரப்ப வேண்டும். இலைகள் மண்ணோடு சேர்ந்து புதிய செடிகளுக்கு உரமாவது போல தனது சிந்தனைகளைப் புதிய உலகம் தோன்ற வழிகோல வேண்டும். தனது குரலைக் காற்று தனது வீணையாக மீட்டி, உலகெங்கும் அதன் நாதம் பரவச் செய்ய வேண்டும். தற்போது நீறு பூத்த அனல் போன்று செயல் வலிமை குன்றிக் கிடக்கும் தனது சிந்தனைகளைக் காற்று சுவாலை விட்டெரியச் செய்து, மாந்தர் மனங்களில் இருளை ஓட்டி ஒளிவீச்சு செய்ய வேண்டும்.

"Scatter as from an
unextinguished hearth
Ashes and sparks, my words
among man kind"

இச்சிந்தனைகள் அவனுடைய சோர்வைப் போக்குகின்றன. இருண்ட பனிக்காலம் என்றும் நீடித்து விடாது. அது மறைந்து வசந்த காலம் தோன்றத்தானே செய்யும்? கவிஞனுக்கு நம்பிக்கை பிறக்கிறது. தனது குறிக்கோள் நிறைவேறும் என்ற உற்சாகம் தோன்றுகிறது. புதிய உலகத்தைப் பற்றிய கனவுச் சித்திரங்கள் மறுபடி அவன் உள்ளத்தில் எழுகின்றன.

.....oh wind,
If winter comes can spring
be far behind?"

என்ற கேள்வியோடு பாட்டை முடிக்கிறான் ஷெல்லி.

ஷெல்லியின் கவிதைகளில் பாரதிக்கு ஈடுபாடு அதிகம். தன்னை அவன் பெருமையாக ஷெல்லிதாசன் என்று பெயரிட்டு அழைத்துக் கொண்டதுண்டு. ஷெல்லியின் சமூக உணர்வும், மனிதாபிமானமும், புரட்சி மனப்பான்மையும், பாரதியின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. ஷெல்லியின் சொல்லாட்சியும், உவமைச் சிறப்பும், உள்ளத்தை அள்ளும் கவிதாவேகமும், சிந்தனைச் சிறப்பும், தூய்மையான உணர்ச்சிகளும், பாரதிக்கு ஷெல்லியின் மீது பெருமதிப்பை உண்டாக்கின.

இந்திய நாட்டின் சூழ்நிலையில், தேசிய எழுச்சி தோற்றுவாய்க் கட்டத்தில் சிறு ஊற்றாகத் தோன்றிய காலத்தில் அதன் வளர்ச்சியைத் தீர்க்கதரிசனமாகக் கண்ட பாரதி, ஷெல்லியின் 'சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம்' என்ற கோஷங்கள், வளர்ச்சிக்கேற்ற கோஷங்கள் என உணர்ந்தான்.

பாரதியின் வாழ்க்கை நிலையும், சுதந்திர இயக்கத்தின் ஆரம்பகால வேதனைகளும், பாரதியின் மனத்தில் வேதனையை உண்டாக்கின. ஆயினும் அவன் மக்கள் உணர்வோடு ஒன்றி நின்றதால் ஷெல்லியைப் போலச் சோர்வடையவில்லை. 'என் நெஞ்சில் இரத்தம் பீறிடுகிறது' என்று எழுதவுமில்லை .

ஷெல்லியின் 'மேல் காற்று' என்ற கவிதைதான் பாரதியின் 'காற்று' என்னும் வசன கவிதைக்குக் கருவாக இருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. அவற்றில் காணப்படும் கருத்து ஒற்றுமை இதனை வலியுறுத்தும்.

ஆனால் பாரதியின் ஆழ்ந்த மனிதாபிமானமும் தன்னம்பிக்கையும், கொள்கைப் பற்றும் ஷெல்லியின் கவிதையில் அவ்வளவு முனைப்பாகக் காணப்படவில்லை.

இனி 'காற்று' என்னும் வசன கவிதையின் சிந்தனைப் போக்கைச் சுருக்கமாக அறிந்து கொண்டு பாரதிக்கும் ஷெல்லிக்கும் உள்ள ஒற்றுமையையும், வேற்றுமையையும் ஆராய்வோம். அவற்றின் அடிப்படையில் பாரதியின் தனித்தன்மை எது எனக் காண முயலுவோம்.

பாரதி கதை சொல்லத் தொடங்குகிறான். வீட்டு மேடையின் ஒரு பந்தலில் இரு கயிறுகள். கந்தன் வள்ளியம்மை என்பவை அவற்றின் பெயர்கள். இவை ஒன்றையொன்று நெருங்கித் தழுவிக்கொள்ளுகின்றன. காற்று நிற்கிறது. அசைவு நிற்கிறது. கவிஞன் முன் சோதி ரூபமாக வாயு தேவன் தோன்றுகிறான். கவிஞனுடைய கேள்விகளுக்கு விடை கூறுகிறான்.

'நான் விழிக்கச் செய்கிறேன்' அசையச் செய்கிறேன் நான் சக்தி குமாரன்.

இக்கதையில் பாரதி காற்றின் ஆக்க சக்தியைப் புகழ்கிறான். ஆக்க சக்தியைக் காதலாக உருவம் கொடுக்கிறான். ஆக்க சக்தியின் சிறப்பான அம்சம் காதல். அது படைப்பின் அடிப்படை, ஷெல்லி விதை முளைப்பது காற்றின் ஆக்க சக்தியென்றான். பாரதி காற்றின் காதலில், காற்றின் ஆக்க சக்தியைப் புலப்படுத்துகிறான்.

ஷெல்லியும் கடலின் அடியில் காற்றுப் புகுந்து அழிவு செய்வதைக் கூறுகிறான். பாரதி இதனையும் ஒரு காட்சியாக மாற்றிக் கூறுகிறான்.

நடுக் கடல், தனிக் கப்பல்

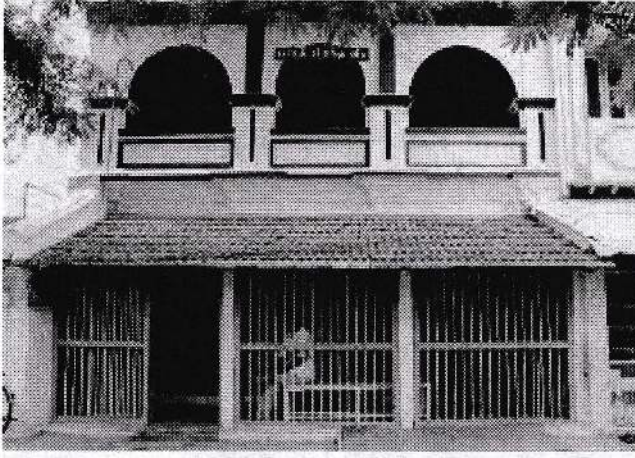
வானமே, சினந்து வருவது போன்ற புயல் காற்று, அவைகள் சாரி வீசுகின்றன, நீர்த்துளி படுகின்றன. அவை மோதி வெடிக்கின்றன. குறையாடுகின்றன, கப்பல் நிர்த்தனஞ் செய்கிறது; மின் வேகத்தில் ஏற்றப்படுகின்றது. பாறையில் மோதிவிட்டது. ஹதம்!

இரு நூறு உயிர்கள் அழிந்தன!!

கப்பல் விபத்திலிருந்து யுக முடிவிற்கு அழைத்துச் செல்கிறான் பாரதி,

'ஊழி முடிவும் இப்படித்தான் இருக்கும் உலகம் ஒரே நீராகி விடும். தீ நீர் சக்தி காற்றாகி விடுவான், சிவன் வெளியிலே யிருப்பான்.'

இவ்விரண்டு கதைகள் கூறி பாரதி ஷெல்லியின் முடிவுக்கே வருகிறான்.

**'காற்றே யுக முடிவு செய்கின்றான்,
காற்றே காக்கின்றான்.'**

ஜெல்லியின் சொற்கள் இவை.

**"Destroyer and Preserver
hear oh hear**

இந்நடுநாயகச் சிந்தனையிலிருந்து கிளைகளாகப் பிரிந்து தன்னுடைய தத்துவம் முழுவதையும் உதாரணங்கள் மூலம் பாரதி வெளிப்படுத்துகிறாள்.

பாரதிசாக்தேயன், சக்தி அவன் அதிதேவதை, புராதனக் கிரேக்கர்களின் இயற்கை வணக்கம் அவனுடைய மதத்தில் ஒரே அம்சம். இதனால் பெருங்கடலைக் கலக்கும் காற்றின் வலிமையையும் மேகங்களை மோத விடும் காற்றின் ஆற்றலையும் பாரதி கண்டு வியப்புற்று காற்றினை வணங்குகிறாள்.

'காற்றுக்குக் காதில்லை.

அவன் செவிடன்.

காதுடையவன் இப்படி இரைச்சலிடுவானா?

காதுடையவன் மேகங்களை ஒன்றொடொன்று மோதலிட்டு,

இடி இடிக்கச் சொல்லி வேடிக்கை பார்ப்பானா?

காதுடையவன் கடலைக் கலக்கி வீளையாடுவானா?

காற்றை, ஒலியை, வலிமையை வணங்குகிறோம்.'

பாவைவனத்தில், ஒட்டகக் கூட்டங்களும், மனிதர் களும், புழுக்கள் போல் காற்றின் வலிமையால் மணலில் புதையுண்டு சாகின்றனர்.

'அவன் செயல்கள் கொடியன்'

என்று காற்றின் அழிக்கும் ஆற்றலைப் பற்றி தன் கருத்தைப் பாரதி கூறுகிறாள். இனி புராணக் கதைகளில் வரும் காற்றின் பரம்பரையைக் கூறுகிறாள்.

'வீமனும் அனுமானும் காற்றின் மக்கள்' என்று புராணங்கள் கூறும்.

'உயிருடையன வெல்லாம் காற்றின் மக்களே என்பது வேதம்'

'காற்றே உயிர்' என்ற சித்தர் கருத்தை இங்கு பாரதி வலியுறுத்துகிறாள்.

இவ்வளவும் படர்க்கையாகக் கவிக் கூற்றாகக் கூறி அந்தக் கவிஞன் இனி முன்னிலையாகக் காற்றினிடம் பேச்சு தொடங்குகிறான். இது ஷெல்லியின் 'ஓட்' என்ற முன்னிலைப்பனுவலை ஒத்திருக்கிறது. ஷெல்லி காற்றின் ஆற்றலின் முன் செயலற்றிருக்கிறான். அது விரும்பினால் தான் அதன் மீது பறக்க முடியும். அதன் கருணையால் தான் அவனது சிந்தனைத் தீப்பொறிகள் உலக மக்களிடையே பரவி சுவாலை விட்டு எரிய முடியும். ஆனால் பாரதி காற்றிற்குக் கட்டளை இடுகிறாள். காற்றிற்கு வணக்கமும் செலுத்துகிறாள். வேத ரிஷிகளின் வணக்க முறையையும், தற்கால விஞ்ஞானிகளின் இயற்கையை வெல்லும் தன்னம்பிக்கையையும், பாரதி இணைக்க முயலுகிறாள்.

'காற்றே வா!

எமது உயிர் நெருப்பை நீடித்து

நல்லொளி தருமாறு நன்றாக வீச,

பேய் போல வீசி அதனை அவித்து விடாதே!

மெதுவாக நல்ல நயத்துடன் வீசிக் கொண்டிரு.

உனக்குப் பாட்டுக்கள் பாடுகிறோம்.

உனக்குப் புகழ்ச்சிகள் கூறுகிறோம்.

உன்னை வழி படுகிறோம்'

காற்று உலகிலுள்ள அழுக்கைப் போக்குகின்றான். அது போல உள்ளத்திலுள்ள அழுக்கையும் சுத்தம் செய்கிறான். அவன் வரும் இடத்தை மாந்தர் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.

காற்று நொய்ந்தவற்றை அழித்து விடுவான். வலிமையுள்ளவற்றை மேலும் வலுப்படுத்துவான். அவனைப் பயன்படுத்த மனிதப் படைப்புகள் வலிமையாக இருக்கவேண்டும்.

'ஆதலால் மானிடரே வாருங்கள்

வீடுகளைத் திண்மையுறக் கட்டுவோம்

கதவுகளை வலிமையுறச் செய்வோம்

உடலை உறுதி கொள்ளப் பழகுவோம்.

உயிரை வலிமையுற நிறுத்துவோம்

உள்ளத்தை உறுதி செய்வோம்

இங்ஙனம் செய்தால் காற்று

நமக்குத் தோழனாக வருவான்.'

இவ்வாறு காற்றைத் தோழமை கொள்ளும் வழியைப் பாரதி நமக்கு உபதேசிக்கிறாள்.

காற்று மழையைக் கொண்டு வருகிறாள். தமிழன் நனைகிறான். தங்க நல்ல வீடு இல்லை .

'நனைவதால் ஜூரம் உண்டாகிறது. நாள்தோறும் சிலர் இறந்து போகிறார்கள். மிஞ்சியிருக்கும் மூடர் விதிவசம் என்கிறார்கள்.'

நோய் வருவது விதியினால் என்று சொல்லும் சாத்திரங்களைப் பாரதி பாடுகிறாள்.

'உண்மையான சாத்திரங்களை வளர்க்காமல் இருப்பனவற்றையும் மறந்துவிட்டுத் தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பார்ப் பொய்க் கவிதைகளை மூடரிடம் காட்டி வயிறு வளர்க்கிறார்கள்.'

அசைவனைத்தும் காற்றின் செயல். வையகத்தின் உயிர் காற்று. அதனைப் பாரதி போற்றுகிறாள். மீண்டும் வேத ரிஷிகளின் பாணியில் பாரதி காற்றை வணங்குகிறாள்.

'காற்றின் செயல்களை யெல்லாம் பரவுகின்றோம்.

உயிரை வணங்குகின்றோம்.

உயிர் வாழ்க!'

உயிர் மாயையல்ல. உயிர் உண்மை அதனை வாழ்த்துகிறான் பாரதி. பாரதி கவிதைகளின் ஜீவநாதம் இது. ஷெல்லியில் இது தெளிவாக ஒலிக்கவில்லை.

புலவர்களே, காலையில் எழுந்தவுடன் உயிர்களை யெல்லாம் போற்றுவோம்.'

இவ்வாறு முத்தாய்ப்பு வைக்கிறான் பாரதி.

இரு கவிஞர்களின் ஒற்றுமையையும் மேலே கண்டோம். உயிர் மீது பாரதி கொண்டிருந்த பெரும் பற்று ஷெல்லியின் கவிதையில் இல்லை. இப்பற்றுதான் பாரதியை மனித வர்க்கத்தின் வருங்காலத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்தது. காற்றை அடக்கியாளும் மனோ வலிமையை அவனுக்கு அளித்தது. ஷெல்லியோ தனது காய்ந்த உள்ளம் தளிர்க்க காற்றைத் துணை செய்யக் கோருகின்றான். பாரதியோ,

'தென்னையின் காற்று சலசல

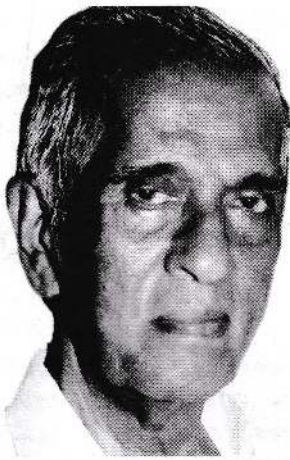
வென்றிடச் செய்து வரும் காற்றே!

உன்னைக் குதிரை கொண்டு ஏறித்திரியும் வீர

உள்ளம் படைத்து விட்டோம்.'

என்று பாரதி பெருமையோடு பேசுகிறான்.

நன்றி : வினவு

அஞ்சலி :

செ. கணேசலிங்கன்

முத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் செ. கணேசலிங்கன் அண்மையில் 93 வயதில் காலமானார். 42 நாவல்கள், சிறுகதைகள், கடிதங்கள், கட்டுரைகள் என பல இலக்கிய வடிவங்களிலும் முத்திரை பதித்ததுடன் மாணவர்கள் இளைஞர் களுக்கு மாக்கிய அறிவை வழங்கும் விதமாக குமரன் எனும் மாத இதழையும் 1978-லிருந்து 90-வரை நடாத்தியதுடன் குமரன் பதிப்பகத்தினூடாக தனது நூல்களை மட்டுமன்றி படைப்பாளர்கள் பலரது நூல்களையும் வெளிக் கொணர்ந்தவர்.

'நீண்டபயணம்', 'செவ்வானம்', 'மண்ணும் மக்களும்',

'போர்க்கோலம்' என்ற இவரது நாவல்கள் தமிழ்நாட்டிலும்

இடதுசாரி எழுத்தாளர்களுக்கும் உந்துதல் அளித்த நாவல்களாகும். 1966-ல் இலங்கை சாகித்ய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றார் தமிழ்நாடு அரசு 1994-ல் 'மரணத்தின் நிழலில்' நூலுக்காக சிறந்த நூலுக்கான பரிசை வழங்கியது. 'குந்தவைக்குக் கடிதம்' 'குமரனுக்குக் கடிதம்' என்ற நூல்கள் சிறந்த கடித இலக்கியங்களாக திகழ்வன.

எழுத்திலும் பதிப்புத்துறையிலும் இலங்கைக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் பாலமாகத் திகழ்ந்த செ. கணேசலிங்கன் மறைவுகுறித்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் தாயகம் இதழும் தமது அஞ்சலிகளைச் செலுத்திநிற்கின்றன.

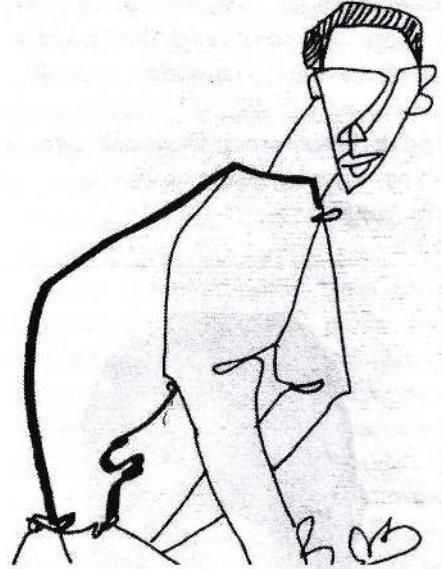
பஞ்சம் சுலப்பலன்

ஒரு வண்ணத்துப்பூச்சியின்
வட்டச் சிறகுகளென
மந்தாரையின் பச்சை இலைகள்
காற்றை உரசி வழிய,
கணங்களை மறந்து,
வெயில் உறைகிறது,
தெருவில் தோள் எரிய,
கயிற்றுக் கட்டிலைக் காவி
விற்பனைக்கெனக்
கொண்டு செல்பவன் குரலில்

புனையப்பட்ட கனவுகளில்
எடையிழக்கும் தருணங்களில் மட்டும்,
கொஞ்சம் விறு, விடுவன நடக்கிறான்
இலக்கற்ற நடனக் குறியீடு
பெரு நிழல் நோக்கிய விரைவு
வியர்வை துடைக்கவென ஒரு மரம்
பாரம் இறக்கி அதன் அருகே
கண்கள் சொக்க சிறு ஒய்வ

விற்கப்படாத கட்டிலில்
அவன் பசித்த வயிறு
உறங்கத் தவிக்கிறது

யாரோ ஒரு புண்ணியவானின் தயவில்
இரு கைப் பாரமும் இறக்கி
கை வீசிப் போகிறான்
வீடியலில் மீண்டும்
அவன் தோள் பாரமேற்கும்
எனும் எண்ணம் மறந்து!

தாட்சாயணி

இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்த கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் முழுமையான முதல் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கு 75 ஆண்டுகள்

ச.சத்தியதேவன்

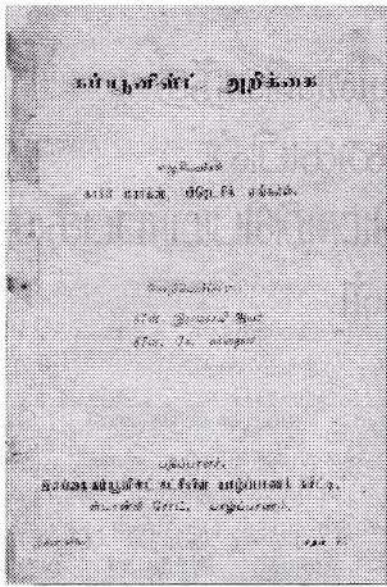
உலகில் அதிக மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்ட அரசியல் ஆவணம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையாகும். பைபிளுக்கு அடுத்தாக அதிகளவில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதும் பரவல்படுத்தப் பட்ட நூலாகவும் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையே உள்ளது (இரண்டுக்குமே எவ்வளவு என்ற புள்ளி விபரங்கள் உறுதியாகத் தெரியாது). 30வது வயதில் யேசு கிறிஸ்து தன் போதனைகளை நிகழ்த்தும் போது அது உலகெலாம் பரவவேண்டும் என்பது அவரது நோக்கத்தில் இருந்திருக்குமோ தெரியவில்லை. ஆனால் 30 உம் 28 உம் வயதான கார்ஸ் மார்க்ஸ்கம் பிரெடிக் ஏங்கெல்ஸ்கம் 175 ஆண்டு களுக்கு முன் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை எழுதும் போது அது உலகத் தொழிலாளர்களிடையே பரவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் அதை எழுதினார்கள்.

1920 களின் நடுப்பகுதியில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் சிந்தனைகளினதும் இயக்கங்களினதும் அறிமுகம் தொடங்குகிறது. 1922 இல் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் ஆங்கில மொழியாக்கம் ராம்சோத்தாஸ் புவன் லோட்வாலா என்பவரால் ரகசியமாக இந்தியாவுக்கு கடத்திக் கொண்டுவரப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்திய மொழிகளில் வங்காளி மொழியில்தான் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை முதன் முதலில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அடுத்து உருது, மராத்தி ஆகிய மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது. தமிழுக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் அறிமுகம் மார்க்சிய அரசியலை முன்னெடுத்த இயக்கங்களால் அல்லாமல், பெரியாரின் சுய மரியாதை இயக்கத்தின் வார இதழான 'குடியரசு இதழ்' மூலமாகவே ஏற்பட்டது.

1931.10.04 ஆந் திகதி முதல் தொடர்ச்சியாக ஐந்து இதழ்களில் 'சமதர்ம அறிக்கை' என்னும் தலைப்பில் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் முதல் பகுதி (பூர்ஷ்

வாக்களும் கம்யூனிஸ்டுகளும்) வெளிவந்தது. மொழி பெயர்ப்பாளரின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. 01.11.1931 திகதிய குடியரசு இதழில் அறிக்கையின் முதல் பகுதியின் கடைசிப் பந்தியை வெளியிட்டதோடு, "இத்துடன் முதல் பாகம் முடிந்தது. இனி அடுத்த பாகம் வெளிவரும்" என்ற குறிப்பை வெளியிட்டிருந்த போதிலும், அதன் பின்னர் அறிக்கையின் பிற பகுதிகள் வெளிவரவில்லை. 1920 களிலிருந்தே ரஷ்யப் புரட்சியையும் சோவியத் யூனியன் பற்றி தெரிந்திருந்த பெரியார் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையை படிக்கும் வரையில் அப்புரட்சிக்கு மார்க்ஸ் ஏங்கெல்ஸ்கின் படைப்புகள்தான் தத்துவ அடிப்படை என்பதை அறிந்திருக்காத போதிலும், மக்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் 90 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே செய்த நிறைவற்றதும், ஆனால் முன்னோடியானதுமான கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் தமிழ் மொழியாக்கப் பணி மிகவும் முக்கியமானது.

கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் முழுமையான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டு நூறு ஆண்டுகளுக்கு பின்பே நடைபெற்றது. 1948 ஆண்டு இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய இரு கட்சிகளாலும் அது முழுமையாகத் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டது. இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு எஸ். இராமசாமி ஐயர் மற்றும் எஸ்.கே.கந்தையா ஆகியோரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1948 பெப்ரவரி வெளியிடப்பட்டது. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் செய்யப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு எம். இஸ்மத் பாஷா வால் தமிழாக்கப்பட்டு ஜனசக்தி பிரசாரவாயத்தால் 1948 இல் வெளியிடப்பட்டது. முழுமையான முதல் இந்திய மொழி பெயர்ப்பு என் பார்வைக்கு கிட்டவில்லை. அது 1948 ஜனவரியில் வெளியிடப்பட்டிருந்தாலொழிய கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின்

முழுமையான முதல் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாக அமையாது. அவ்வகையில் பார்த்தால் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் முழுமையான முதல் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் மொழிபெயர்ப்பே. ஆயினும் இது பற்றிய விபரங்கள் தமிழில் இதுவரை பதிவு செய்யப்படவில்லை. தகவல்கள் கிடைக்காமை இதற்கான காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

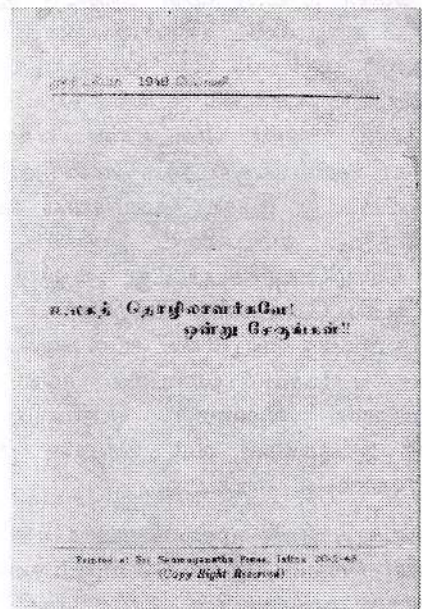
இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ்ப்பாணக் கமிட்டியின் வெளியீடாக “கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை” என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட இலங்கை மொழிபெயர்ப்பு அட்டை தவிர்த்து 74 பக்கங்களை கொண்டுள்ளது. முன்னட்டையில் கார்ல்மார்க்ஸ்சின் படத்தை “கார்ல்மார்க்ஸ்” என்ற caption னோடு அதன் கீழே “கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை” என தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. தலைப்பு பக்கத்தில் ‘கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை’ என்ற தலைப்பு மேலே உள்ளது. அதற்கு அடுத்து ‘எழுதியவர்கள் கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடரிக் ஏங்கல்ஸ்.’ என்றுள்ளது. அதற்கு அடுத்ததாக ‘மொழி பெயர்ப்பு: எஸ். இராமசாமி ஐயர், எஸ். கே. கந்தையா’ என்பது உள்ளது. கீழே ‘பதிப்பாளர்: இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ்ப்பாணக் கமிட்டி, ஸ்டான்லி ரோட், யாழ்ப்பாணம்’ என்பதுவும் ‘இதன் விலை சதம் 75’ எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்துள்ள நூலியல் விவரப் (verso page) பக்கத்தில் ‘முதற்பதிப்பு: 1948 பெப்ரவரி’ என்பதுவும்

“உலகத் தொழிலாளர்களே! ஒன்று சேருங்கள்!!” என்பதுவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கீழே ‘Printed at Sri Shanmuganatha Press, 20-02-1948.’ என்பதுவும் ‘(Copy Right Reserved)’ என்பதுவும் உள்ளது. அடுத்த பக்கத்தில் பதிப்புரை 18-02-1948 திகதியிடப்பட்டுள்ளது. இவ்விவரங்களுக்கமைய இலங்கை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 1948-02-18 அன்று இறுதி செய்யப்பட்டு 1948-02-20 அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

பதிப்புரையில் அறிக்கை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதற்கான காரணங்களாக பின்வருவற்றை குறிப்பிடுகிறார்கள்.

‘ஐரோப்பாவை கம்யூனிஸ்ட் பூதம் பயமுறுத்து கிறது என்று ஐரோப்பிய பிற்போக்காளர்கள் பொய்யாகப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தபோது 1848 இல் கம்யூனிஸ அறிக்கையை மார்க்ஸும் ஏங்கல்ஸ்கும் எழுதி வெளியிட்டார்கள். அறிக்கையின் நூறாவது ஆண்டாகிய 1948^{ல்} அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய வாதிகளும், அவர்களை பின்பற்றும் ஒவ்வோர் தேசத்துப் பிற்போக்குக் குடும்பமும் கம்யூனிஸ பூதம் பற்றிய ஓயாது உளறுகின்றனர். இன்று ஒவ்வொரு தேசத்திலும் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் வளர்கின்றது. சோவியத் நாட்டில் மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸ் கோட்பாடுகள் நடைமுறைக்கு வந்து முப்பது ஆண்டுகள் ஆகின்றது. ஆயினும் கம்யூனிஸத்தைப் பற்றிய துர்ப்பிரசாரத்தை எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கீழைத் தேசங்களின் இயல்புக்கு கம்யூனிஸம் மாறானது; மேலைத்தேச ஜனநாயக முறைக்கும்.

அது மாறாதெனக் கூறப்படும் பொய்களை அழிக்கவேண்டும்” என்பதற்காகவும்

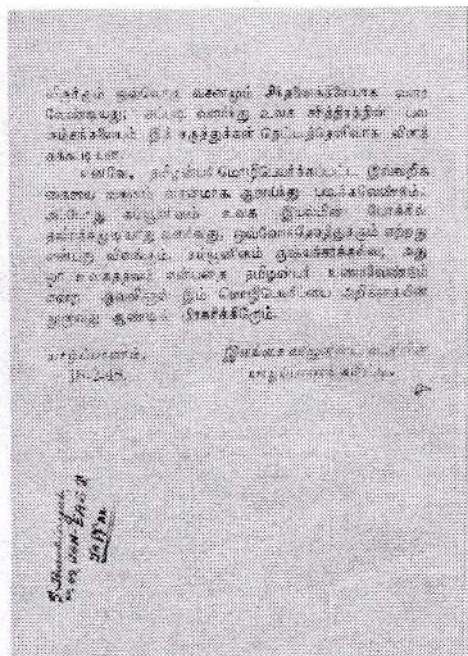
‘கம்ப்யூனிஸ்ட் அறிக்கை உலகசரித்திரப் போக்கை துருவி ஆராய்ந்தெழுதப்பட்டது. அதிலுள்ள கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும் விரிவாக வளரக்கூடியன. இவ்வறிக்கையிலிருக்கும் ஒவ்வொரு வசனமும் சிந்தனைக்கிளையாக வளர வேண்டியன; அப்படி வளர்ந்து உலக சரித்திரத்தின் பல அம்சங்களையும் இக் கருத்துக்கள் தெட்டத்தெளிவாக விளக்கக் கூடியன. எனவே, தமிழன்பர் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இவ்வறிக்கையை வசனம் வசனமாக, ஆராய்ந்து படிக்க வேண்டும்; அப்போது கம்ப்யூனிஸ்ட் உலக இயல்பின் போக்கில் தவிர்க்க முடியாது வளர்வது, ஒவ்வொன்றே சத்திக்கும் ஏற்றது என்பது விளங்கும். கம்ப்யூனிஸ்ட் ரஷ்யச் சர்க்கல்ல அது ஓர் உலக தத்துவம் என்பதை தமிழன்பர் உணரவேண்டும் என்ற ஆவலினால் இம் மொழிபெயர்ப்பை அறிக்கையின் நூறாவது ஆண்டில் பிரசுரிக்கிறோம்.’

70 பக்கங்களில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கம்ப்யூனிஸ்ட் அறிக்கை மூலத்தின்படியே முன்னுரை மற்றும் 4 பகுதிகளாக தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- பூர்ஷ்வாக்களும் புரோலிடேரியாய்ட்டுக்களும்
- புரோலிடேரியாட்டுக்களும் கம்ப்யூனிஸ்டுக்களும்
- சோஷலிஸ்ட் கம்ப்யூனிஸ்ட் நூல்கள்
- தற்போதுள்ள சகல எதிர்க்கட்சிகள் தொடர்பாக கம்ப்யூனிஸ்டுக்கள் எடுக்கும் நிலை

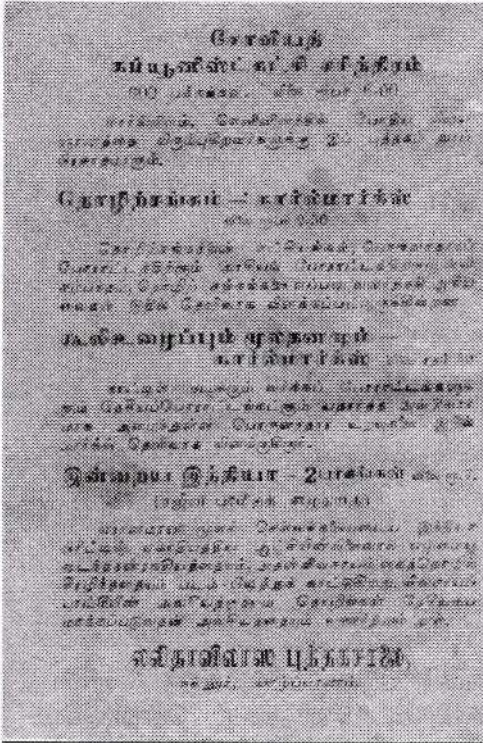
அமைப்பில் வழமையான அறிக்கையின் பிரிப்புகளும் உபதலைப்புக்கும் அவ்வாறே பேணப்பட்டுள்ளது. அறிக்கையில் இடம்பெற்றுள்ள கலைச் சொற்கள் மற்றும் அமைப்புகள் போன்ற சொற்களுக்கு அடைப்புக்குள் ஆங்கிலச் சொல்லும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுடன் தேவையான வற்றிக்கு எண்ணிடப்பட்டு அடிக்குறிப்பில் விளக்கமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அறிக்கையின் நடை புரிந்து கொள்ள இலகுவாகவும் கருத்து தெளிவாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. “எல்லாத் தேசத்து தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள்” அறிக்கையின் இறுதி வசனமாக உள்ளது.

அறிக்கையின் பின்னட்டையில் அக்காலத்தில் விற்பனைக்கு இருந்த தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட மார்க்சிய புத்தகங்கள் பற்றிய விபரங்களுடன்; யாழ்ப்பாணம், நல்லூர் ‘லலிதாவிலாஸ்’ புத்தகசாலை

விளம்பரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘சோவியத் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி சரித்திரம்’, ‘தொழிற்சங்கம்- கார்ல் மார்க்ஸ்’, ‘கூலி உழைப்பும் மூலதனமும் - கார்ல் மார்க்ஸ்’, ‘இன்றைய இந்தியா-2 பாகங்கள் (ரஜனி பாமிதத் எழுதியது)’ ஆகிய புத்தகங்கள் விற்பனைக்குள்ளதாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டள்ளன. இவை இலங்கை மொழிபெயர்ப்புகளா அல்லவா என்பதை தேடி அறிய வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்களான தோழர்.எஸ்.ராமசாமி ஐயர் மற்றும் தோழர்.எஸ்.கே.கந்தையா ஆகிய இருவரும் இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ்ப்பாணக் கமிட்டியின் ஆரம்பகால உறுப்பினர்கள் என அறிய முடிகிறது. கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னோடி உறுப்பினர்களில் ஒருவரான தோழர் கார்த்திகேசன் அவர்களது முயற்சியால் 1945ஆம் ஆண்டளவில் ‘இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ்ப்பாணக் கமிட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது. தோழர் எஸ்.கே.கந்தையா அவர்களின் துணைவியார் வேதவல்லி அம்மையாரும் கம்ப்யூனிஸ்ட் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் பங்கெடுத்த தோழர்களில் ஒருவராவார். தோழர்.எஸ்.இராமசாமி ஐயர் அவர்களாலே ‘லலிதாவிலாஸ்’ நடாத்தப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் மார்க்சிய நூல்களின் பரவலாக்கத்துக்காக அப்புத்தக நிலையம் செயற்பட்டுள்ளது. மிகச் சொற்பமான இந்த தகவல்களைத் தவிர வேறு தகவல்களை என்னால் அறிய முடியவில்லை.

வருகின்ற பெப்ரவரி மாதம் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை எழுதப்பட்டு 175 ஆண்டுகள் ஆகிறது. அதேபோல் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் முழுமை யான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்து 75 ஆண்டுகளாகிறது. ஆதலால் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை முதல் இலங்கை மொழிபெயர்ப்பின் பவளவிழா ஆண்டில் அது பற்றியதும் அதில் பங்கெடுத்த தோழர்கள் பற்றியதும் அதனை வெளி யிட்ட இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ்ப்பாண கமிட்டி பற்றியதும் விரிவான தகவல்களை பதிவு செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும், அத்துடன் இலங்கையிலிருந்து வெளி யிடப்பட்ட மார்க்சிய நூல்களின் பதிப்பு வரலாறும் எழுதப்பட வேண்டும் என்றும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

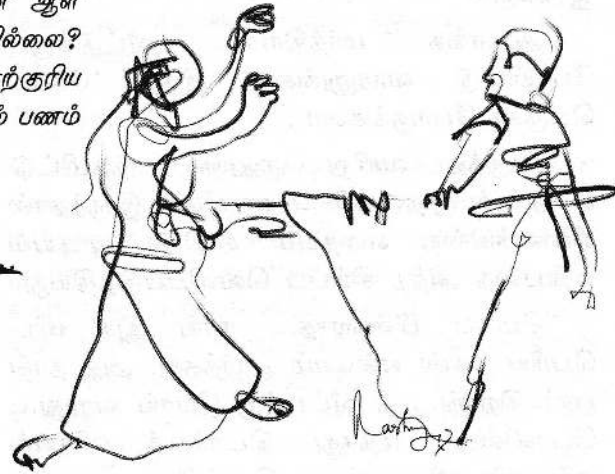
குறிப்புகளும் துணையும் :

1. கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் இலங்கை மொழி பெயர்ப்பை www.noolaham.org மெய் நிகர் ஆவண காப்பகத்தில் இலவசமாகத் தர விறக்கி வாசிக்க முடியும் (நூலக எண் 67682). நூலக நிறுவனம் ஆவணப்படுத்திய பிரதி இருக்கு மிடம் பற்றிய தகவல்களை குறிப்பிடவில்லை. அதனால் அப்பிரதியை பெளதீக வடிவத்தில் பார்க்கவோ அவ்விடத்தில் சென்று வேறு தகவல்களை தேடிப் பார்க்கவோ வாய்ப்பு க்கள் இருக்கவில்லை.
2. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இந்திய மொழி பெயர்ப்புகள் மற்றும் குடியரசு மொழி பெயர்ப்பு பற்றிய தகவல்கள் 'கார்ல் மார்க்ஸ் 200 - உயிர் எழுத்து கட்டுரைகள்', பதிப்பாசிரியர் எஸ்.விராஜதுரை, நியுசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., July, 2019. நூலிலுள்ள 'குடியரசு ஏட்டில் பெரியார் ஈ.வெரா. வெளியிட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் முதல் தமிழாக்கம்' கட்டுரை யிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரை 'உயி ரெழுத்து, டிசம்பர் 2018' இதழில் வெளி வந்தது.
3. 75 ஆண்டுகளில் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கைக்கு 03 இலங்கை தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள் வெளி வந்துள்ளன. 1948 முதல் மொழி பெயர்ப்பு, செ. கணேசலிங்கன் அவர்களின் பதிப்பு, மு. சிவலிங்கம் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு.
4. 1925th ஆண்டுகளில் கொழும்பு துறை முகத் தொழிலாளர்களிடையே கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் மலையாள மற்றும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு இருந்ததாக செவிவழிச் செய்தி.

	<p>புதிய வரவு</p> <p>எண்ணம் போல் வாழ்க்கை</p> <p>மனிததான் சமூகத்துக்கான ஒரு பயணம் எழுத்தாளர்: நிவேதா சிவராஜா</p> <p>வெளியீடு : மனிதம்</p> <p>விலை : ரூ 680/=</p> <p>Emailennampolvazhkais@gmail.com</p>		<p>புதிய வரவு</p> <p>வ. சிவஜோதியின் என் எண்ண ஓட்டத்தில்...</p> <p>(கட்டுரைத் தொகுப்பு)</p> <p>தொகுப்பாளர்: ஹமசுகொரி சிவஜோதி கிளிநொச்சி</p> <p>வெளியீடு : தேசம் பதிப்பகம், இலண்டன்</p> <p>விலை : ரூ 150/=</p>
--	---	--	---

இந்த கேசில் இந்த டிரைவரும் முக்கிய மான ஆள் தான். ஆனால் ஏன் அவனை கைது செய்யவில்லை? விசாரிக்கவில்லை... பொன்னுசாமிக்கு அதற்குரிய காரணங்கள் எல்லாம் தெரியும். இன்றைய சூழலில் பணம் பதினைந்தும் செய்யும் தானே.

சொத்தை நீத்

சி.வ. இராஜேந்திரன்

கீடந்த பதினான்கு நாட்களாகத் தடு; வைக்கப்பட்டிருந்த முதலாளியின் மனை விக்கும் பொன்னுசாமிக்கும் இன்று பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு பிணையுடனான விடுதலை கிடைத்தது. தனித்தனியான சரீர்பிணை மற்றும் தலா ஒரு இலட்சம் என்ற வகையில் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட பிணைக்கு முதலாளி சரியாகவே ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார். எந்த விதமான தடைகளும் இன்றி இருவரும் வெளியே வந்தனர்.

இந்த குற்றத்துக்கு நிச்சயமாக பெரிய தண்டனை ஒன்று கிடைக்கப் போகிறது என நினைத்துக் கொண்டிருந்த பலருக்கு. அந்த விடுதலை 'யானை குசுவிட்ட கதையாக விடயம் மாறி விட்டமை கோபத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இவ்வளவு போராட்டங்களும் வீணாகப் போய் விட்டதோ? என பலரும் பேசிக் கொண்டனர்.

'கோட்' வாசலைத் தாண்டி பிரதான பாதையைக் கடந்து வந்த போது, தூரத்தில் இருந்தவாறே டி.வி காணிகள் தாங்கள் நடந்து செல்வதை படம் பிடிப்பது தெரிந்தது. இது முக்கியமான கேஸ் என்பதால் பத்திரிகைகாரர்கள், டி.வி செய்தி சேகரிப்பவர்கள் என பலரும் அங்கு குழுமி நின்றனர். முதலாளி அம்மா முகத்தை மூடிய வாறே வேகமாகச் சென்று சற்று தூரத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த கப்பல் போன்ற

வெள்ளை நிறக்காரில் பின் சீட்டில் ஏறிக் கொண்டாள். முதலாளியும் அவனது மகனும் அவளை யாரும் நெருங்க முடியாதவாறு சிலரை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

முதலாளியின் மகன் பொன்னுசாமியின் அருகில் வந்தான்.

“பொன்னு தெங் நிதகாஸ் நேயத.. மொகுத் கல்பனா கராண்ட எப்பா... துக் வெண்ட எப்பா ஒக்கோட்டம் அபி இன்னவா (பொன்னு இப்ப விடுதலை தானே ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம்... கவலைப்பட வேண்டாம்... எல்லாத்துக்கும் நாங்க இருக்கிறோம்)” முதலாளியின் மகன் கைகளைப் பற்றியபடி சொன்ன போது பொன்னுசாமிக்கு உண்மையிலேயே ஒரு உற்சாகம் பிறந்தது. பெரிய பணக்காரன் ஒருவன் இப்படி 'இறங்கி' வந்து கதைப்பது இது முதல் தடவையல்ல. என்றாலும் இவர்கள் உறவாடும் விதம் அவனுக்குப் புதுமையாகத்தான் இருந்தது.

“மங் மொகுத் கல்பனா நே மாத்தியா... மாத்தியா... இன்னவா நே எய் பயவெண்ட ஒனே (நான் ஒன்னும் யோசிக்கலிங்க... ஐயா... ஐயா இருக்கும் போது ஏன் பயப்பட வேண்டும்?)

“பொன்னுசாமி... பயவெலா வாகே... வீட்டக்கு போறதா...” முதலாளி சற்று தூரத்தில் இருந்தவாறே கேட்டான். இயல்பாகவே

அவனது குரல் கரகரவென்று உயர்ந்து தான் இருக்கும்

“ஆமாங்க மாத்தியா... வீட்டுக்குப் போயிட்டு வாரனுங்க... இந்த ‘கேஸ்’ பெருசா போகுங்களா...”

பெருத்த வயிறு குலுங்க சத்தமிட்டு சிரித்தான் முதலாளி. பண பலம் இருந்தால் நினைக்கின்ற எதையும் சாதிக்க முடியும் என்பதை அந்த சிரிப்பு வெளிப்படுத்தியது.

“மொன பிஸ்ஸுத... நாங் இத விட பெரிய கேஸ் எல்லாம் பார்த்தது. அத நாங் பார்க்கிறாங்... நீ வீட்டக்கு போய் வாரது... பொலிஸ்... மத்தது டொக்டர் விசயங் எல்லாம் சரி... எய் பயவென்னே?”

இந்த மாதிரி கேஸ் எல்லாம் பணத்தின் முன்னால் தூசு என்பது பொன்னுசாமிக்கும் தெரியும். ஆனால் இந்த பிள்ளையின் மரண விடயம் ஊரெல்லாம் பரவி இருப்பதும், நாடு முழுவதும் போராட்டங்கள் நடைபெற்று இருப்பதும் அதிகமான கலக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. சிறை அனுபவங்கள், உடல் அசதி, வழக்கின் எதிர்காலம், தனது மதிப்பு சரிந்துள்ளமை போன்றன அவனது முகத்திலும் பேச்சிலும் வெளிப்பட்டது.

முதலாளியும் அவனது மகனும் ஏதோ பேசினார்கள். டிரைவருக்கு மகன் ஒரு சாடை காட்டினான். அவன் வேகமாக ஓடிப் போய் காரிலிருந்து எதையோ எடுத்துக் கொண்டு வந்தான்.

இந்த கேசில் இந்த டிரைவரும் முக்கியமான ஆள் தான். ஆனால் ஏன் அவனை கைது செய்யவில்லை? விசாரிக்கவில்லை... பொன்னுசாமிக்கு அதற்குரிய காரணங்கள் எல்லாம் தெரியும். இன்றைய சூழலில் பணம் பதினைந்தும் செய்யும் தானே.

“பொன்னு... மேக தியாகண்ட... அனித் ஏவா பஸ்ஸே பலமு ஆங்... கிசியக்கட்ட பயவெண்ட எப்பா... அபி இன்னவா... ஹரித? (இத வச்சிக்க.. மற்ற விடயங்களை பிறகு பார்ப்போம்.. ஒன்றுக்கும் பயப்பட வேண்டாம் நாங்க இருக்கிறோம்...சரியா?)

ஆயிரம் ரூபா தாங்கள் சிலவற்றை முதலாளியின் மகன் பொன்னுசாமியின் கைகளில் திணித்தான்.

பத்தாயிரம் சரி இருக்க வேண்டும்.. பொன்னுசாமியின் கணக்கு தவறியதில்லை.

டிரைவர் எடுத்து வந்த ‘பேக்கும்’ கொடுக்கப்பட்டது. அதில் சாராய வகைதான் இருக்கும் என்பது தெரியாமலா இருக்கும்.

“அதி... அந்த புள்ளவுட்டு அம்மாவ... ‘சேப்’ செய்யிறது... நாங்க ஒன்னும் பெழு செய்யலியே... கொல செஞ்சதா இல் லயே... நீ போயிட்டு வாரது... பொலிசு.. கோட்டூல பேசினது... லோயர் சொன்னது... இதையெல்லாம் பேச... வேணாம் ஹரித” முதலாளியின் குரல் அதிர்ந்தது.

ஒரு சைகையுடன் ஓட்டோ ஒன்று வந்து நின்றது.

“மேயாவ... ஹட்டன் பஸ் ஸ்டேண்டுக் காவ தாண்ட... காண கீயத...” (அவனை ஹட்டன் பஸ் ஸ்டாண்டில் விட வேண்டும்... எவ்வளவு காசு)

“தெசிய பணஹக்...” (இரு நூற்றைம்பது)

“ஹரி... ஹரி மேக தியாகனிங் அப்பிட்ட காண தன்னவா” (சரி... சரி இதை பிடி எங்களுக்கும் எவ்வளவு என்று தெரியும்) பொன்னுசாமியை ஏற்றி அனுப்பி விட்டார்கள்.

கொரோனா காலம் என்பதால் அட்டனுக் காண பஸ்ஸில் ஆட்கள்; குறைவாகத்தான் இருந்தது. பொன்னுசாமி மிக வேகமாக ஏறி ஒரு ‘கோணர்’ சீட்டில் அமர்ந்தான். தன்னை யாரும் அடையாளங் காணவில்லை என்பது அவனுக்கு ஒரு தெம்பை ஏற்படுத்தியது. நீண்ட நாட்களாக தூக்கமே இல்லை... தானாகவே கண்கள் மூடிக் கொண்டன.

கல்யாண புரோக்கர், கொழும்பு வேலை புரோக்கர் என ஊர் மக்களால் அழைக்கப்படும் பொன்னுசாமி டயகம பகுதியைச் சேர்ந்தவனாவான். ‘சின்ன’ காலத்திலேயே கொழும்புக்கு ஓடி விட்ட அவனுக்கு கொழும்பு ‘அத்துப்பிடி’யாகும். ஹோட்டல் வேலை, பங்களா காவல், தோட்ட

வேலை, வயசானவர்களைப் பராமரித்தல் என்ற வகையில் கொழும்பைச் சுற்றி வந்த அவனுக்கு கடந்த பத்து வருடங்களாக தோட்டத்துப் பிள்ளைகளை அழைத்துச் சென்று வேலைக்கு விடுதல் என்பது இலாபம் தரும் தொழிலாக மாறி விட்டது. வயதான அம்மாமார்கள், ஆம்பிளைகள், பெண் பிள்ளைகள் என சுமார் முன்னூறு பேர் இவ்வாறு அழைத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர்.

“டயகமயில் பொன்னுசாமினு ஒருத்தர் இருக்கிறாரப்பா... அவருகிட்ட சொன்னா அடுத்த நாளே வேல தான்... நம்பிக்கையான எடத்துல தான் வேல தேடி குடுப்பாரு... சல்லியெல்லாம் எதிர் பார்க்க மாட்டாரு... நம்ம சந்தோசப்பட்டு எவளவு குடுக்கிறமோ வாங்கிக்கிவாரு நல்ல மனுசனப்பா... வெள்ள சேட்டும் வெள்ள சாரமும் தான் உடுத்துவாரு... அது மாதிரி தான் மனசும்... அவருவட்டு ஒதவியினால எத்தன வீட்டுல அடுப்பெரியிது தெரியுமா”

பொன்னுசாமி ‘சம்பாரித்த’ இந்த பெயரை யாராலும் அழிக்க முடியவில்லை.

‘வேல செய்யிற எடத்தல நாலும் நடக்கும்... தான். நான் செய்யாத வேலயா படாத பாடா... நம்ம தான்... அஜஸ்ட் பண்ணி நடந்துக்கணும்... நம்பிக்கையான எடத்துல தான் வேல... அங்க பெரிய பிரச்சினை சொன்னா எனக்கு ஒடனே போன் பண்ணுங்க... அடுத்த நாளே அந்த எடத்த மாத்தி... நல்ல வீட்டுல வேல... புடிச்சி தாரேன்... மம்... நூத்துக்கணக்கான வேல கையில் இருக்கு...” இது தான் பொன்னுசாமியின் பலம்.

இவ்வாறு சென்றவர்களில் ஐந்து பேர் வேலை செய்யும் இடத்திலேயே இறந்துள்ளனர். அந்த சாவுகளை எல்லாம் ‘கழுக்கமாக’ முடிக்கக் கூடிய ஆற்றல் அவனிடம் காணப்பட்டது. கொழும்பு பணக்காரர்களுக்கு ‘பிள்ளை பிடிக்கும்’ பலர் பொன்னுசாமியிடம் தான் ‘ஐடியா’ கேட்பதுண்டு. பொலிசுக்குப் போகாமலே

விசயத்தை முடிக்கும் ஆற்றல் அவனது பெயரை மேலும் உயர்த்தியது.

“பொன்னுசாமி அண்ணனிடம் இந்த பிரச்சினைய குடுத்துப் பாருங்க... ஒரு கோல் தான்... விசயம் அதோட முடியும்”

வீட்டு வேலையின் போது வழக்கி விழுந்து செத்ததாக சொல்லப்பட்ட கேஸ்கள். தும்புக்கட்டையால் அடி வாங்கிய கேஸ்கள், வீட்டில் உள்ள பெரியவர்களால், ‘பெரிய ஸ்கூல்களில்’ படிக்கும் பொடியன்களால், அம்மா இல்லாத போது ஐயாமார்களால் ஏற்படும் இரவு நேர ‘கரைச்சல் காரணமாக தற்கொலை பண்ணிக் கொள்கிறேன்’ என எழுதி வைத்து வீட்டு செத்துப் போன கேஸ்கள் எல்லாவற்றையும் முதலாளிகளின் ஐடியாக்களோடு ‘சிம்பிலாக’ முடித்து வைத் தவர் தான் இந்த புரோக்கர் பொன்னுசாமி.

“வீட்டு வேலைக்கு நல்ல பொம்பள புள்ள வேணும்... தோட்டத்து புள்ளைகனா... ஒழுங்கா வேல செய்யும்...”

“பொன்னுசாமி என்ற புரோக்கர் ஒருத்தன் இருக்கிறான்... அவன்கிட்ட சொன்னா... நல்ல வேலைக்காரர்கள புடிச்சி தருவான்... எல்லா வயசிலயும் ஆளுக இருக்குது... ஆனால் ஆள நல்லா கவனிக்கணும். அந்த ஆள் சொல்லுறபடி கேட்கணும்... இல் லாட்டி பொங்கல், தீவாளிக்கு வீட்டுப் பக்கம் போனால் வேலக்கார புள்ளக திரும்பி வராது... என்ன பிரச்சினை வந்தாலும் சமாளிப்பானப்பர்...”

பெரும்பாலான முதலாளிகளும் ‘பெரிய தொழில்’ பார்க்கும் ஐயாமார்களும் அம்மா மார்களும் பேசிக் கொள்ளும் விசயம் இது தான்.

“ரெண்டு மாசமா புள்ளக்கிட்ட இருந்து சம்பளம் ஒரு சதமுதம் வரலீங்களே அண்ணேன்...”

“அண்ணே... புள்ளக் கிட்ட இருந்து... கோல் ஒன்னும் வரலையே...”

“இந்த தீவாளிக்காவது புள்ளைக்கு லீவு குடுப்பாங்களா...”

“புள்ளய அடிக்கிறாங்களா... ராத்திரியில தூங்க உடாம கரைச்ச குடுக்குறாங்களாம்... பழைய சாப்பாடு தான் கெடைக்குதாம்...”

பொன்னுசாமிக்கு... இப்படியான கோல்கள் அடிக்கடி வருவதுண்டு.

“வேலைக்கிணு வந்துட்டா... எல்லாத்தையும் சமாளிச்சி தான் போகனும்... கஸ்டம் கரைச்சலுனா இங்க வரக் கூடாது... தொர வேல தான் பார்க்கணும்... ஒரு தொரைய கட்டிக்கிட்டு தொரசாணியா... இருக்கணும்... சம்பளம் சல்லி கெடைக்கும்... சும்மா தடு மாறாதீங்க...”

சில வேளைகளில் கோபமாகவும் பல சந்தர்ப்பங்களில் பகிடியாகவும் பதில் சொல்லி கோல் எடுப்பவர்களின் வாய்களை அடைக்கும் வழிகள் எல்லாம் அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

ஆனால் இந்த தடவை பலரும் கோல் எடுத்து ‘செம்ம’ ஏச்ச ஏசி விட்டார்கள்.

“கொலகார நாய்கள் வாழுற வீட்டுல ஓம்புட்டு புள்ளய வேலைக்கு கொண்டு போய் விடுவியா... அவனுங்க மனுசனுங்களா”

“ஊர் பக்கம் வந்துராத அந்த தங்கச்சிய எரிச்ச மாதிரி ஒன்னையும் லாம்பெண்ணெய் ஊத்தி எரிச்சிபுடுவோம்”

சிலர் ‘பச்ச ஊத்த பேச்சில்’ ஏசினார்கள்.

பொலிஸ் விசாரணை, வழக்கு, சிறையிலிருந்த போது ஏனையவர்களின் ஏச்ச... செத்துப் போன சாலினியின் உடல் நாடெங்கும் இடம் பெற்ற போராட்டங்கள், பத்திரிகைச் செய்திகள், சம்சாரம் மற்றும் மகளிடம் இருந்து வந்த கோல்கள் போன்றன பொன்னுசாமிக்கு மனவேதனையை ஏற்படுத்தி இருந்தன.

பஸ் ஹட்டன் வந்து சேர்ந்த போது இரவு ஏழு மணியாகி விட்டது.

வழமை போன்று ஒரு ‘கால்’ அடிப்பதற்கு விருப்பம் ஏற்பட்டாலும்... டிரைவர் தந்த ‘பேக்கில்’ இருந்த போத்தலை கொண்டு சமாளிக்கலாம் என்ற எண்ணம் மேலிட்டது.

டயகம் கடைசி பஸ்ஸிலும் சனம் குறைவாகத் தான் இருந்தது. அவன் யாரிடமும் பேச்சுக் கொடுக்கவில்லை. இரண்டு மாஸ்க் மேலும் பாதுகாப்பாக அமைந்தது.

அக்கரப்பத்தனையில் ஏறிய சண்முகம் எப்படியோ அடையாளம் கண்டு விட்டான்.

“அண்ணே... இப்ப தான் வாரீங்களா...”

“... ..”

“அந்த புள்ள செத்ததுக்கு... ஒங்கள... ஏன் பொலிசுல புடிச்சானுங்க...”

“மசிரு புடுங்க... புடிச்சானுங்க... வாயில நல்லா வந்திரும் பாரு... ஒங்கவுட்டு வேல மசிர பாருங்க...”

அத்துடன் உரையாடல் முடிவுக்கு வந்தது.

வீடு வந்து சேர்ந்த போது... அவனது சம்சாரம் மங்களம் ஆச்சரியமாக பார்த்தாள்.

“ஒரு கோல் பண்ணி இருக்கலாமே... சரி சரி நீங்க சொகமா வந்து சேர்ந்ததே போதும்... மத்ததையெல்லாம் பொறவு பேசிக்லாம்... மொதல்ல குளிச்சிட்டு வாங்க...” சந்தோசத்தை முகத்திலும் பேச்சிலும் காட்டினாள்.

அவள் தனக்கென தயார் செய்திருந்த சுடு தண்ணியில் குளிக்கும் போது சுகமாக இருந்தது.

அடுப்படிக்கு அந்த ‘பேக்கோடு’ வந்தான் பொன்னுசாமி. மகள் ஹிசாலினி ‘சூம் கிளாஸ்’ முடிந்த கையோடு தூங்கி விட்டாள் என்பதையும் அறிந்துக் கொண்டான்.

“இங்க பாரு புள்ள... இப்பதான் பார்த்துக் கிறே... ஓடச்சி குடிச்சிட்டு மிச்சத்த குடுத்திருக்கிறானுங்க... கஞ்ச... பயலு... அப்பவே தெரிஞ்சிருந்தா அங்கேயே வீசிப்புட்டு வந்திருப்பேன்.”

புது வகை ‘பிராண்டி’ அரைவாசி மிஞ்சி இருந்தது. மங்களத்துக்கும் ஒரு கிளாஸ் ஊற்றிக் கொடுத்து விட்டு ‘பக் பக்’கென்று இரண்டு கிளாஸ் அடுத்தடுத்து குடித்தான்.

“என்னமோ தோட்டத்து ஆளுக எல்லாம் ஊர்வலம் போனாங்களாமே... என்னாத்த

கிழிக்க முடியும்... அங்க மொதலாளி குடும்பம் எல்லாத்தையும் கச்சிதமா முடிச்சிப்பட்டாங்க... இனி என்னா செய்ய போறாங்களாம்... மஸ்கெலியா... நல்லதண்ணி பக்கம் ரெண்டு வேலக்கார புள்ளக செத்த போது இந்த மாதிரி தான் ஊர்வலம் போனாங்க... கடைசியில என்னா நடந்திச்சி... அவுங்கள ரெண்டு தரம் பொதைச்சது தான் மிச்சம்..."

"ஆமாங்க நாடு முழுக்க ஊர்வலம் தானுங்களே... இங்கயும் போராட்டம் தான். என்னையும் கூப்பிட்டாங்க... போகாம இருந்தா சரியில்லன்னு... போனனுங்க... டி.வி. காரங்க எல்லாம் வந்திருந்தாங்க... ஜேஜே ன்னு கூட்டமுங்க..."

"கேள்விப் பட்டேன்... ஜெயிலில இருந்தவுங்க எல்லாம் வெளக்கமா சொன்னாங்க... என்னையும் மொதலாளி குடும்பத்தையும் கெட்ட மாதிரி ஏசிப்பட்டானுங்க புள்ள... இப்ப நெனைச்சாலும் ரொம்ப வருத்தமா இருக்கு..."

மேலும் ஒரு கிளாஸ் உள்ளே போனது.

"அந்த புள்ள கொழுப்பெடுத்து செத்ததுக்கு... நாம என்னாங்க செய்ய முடியும்... முன்னுக்கே கெட்டுப் போன புள்ளயாமே... அவுங்க அம்மா அப்பா முன்னுக்கே யோசிச்சி இருக்கணும்... நல்லா வளத்திருக்கணும்... அது... இருக்க முடியாம தொலைஞ்சி போனதுக்கு நீங்க ஏனுங்க ஏச்சி வாங்கணும்..."

"என்னா செய்யிறது... இவகளுக்கு நல்லது செய்ய போய் ஏச்சும் பேச்சும் வாங்க வேண்டி இருக்குது..."

"நீங்க ஒன்னுக்கும் யோசிக்காதீங்க... நான் இருக்கிறேன்... நம்ம புள்ள இருக்குது... இந்த நாசமா போன எழுவ ஒரு சொப்பனம் மாதிரி நெனைச்சிக்கங்க... சந்தோசமா இருங்க... இப்ப நம்ம ஆளுக அதையெல்லாம் மறந்து போயிட்டாங்க... இப்ப லாம்பெண்ணை.. இல்ல.. வெலவாசி கூட... இது தாங்க பேச்சி... இதுவும் கொஞ்ச நாளுல மறந்து போகுங்க..."

இருவரது உரையாடலும் முடிவடைந்து சாப்பிடும் போது இரண்டு மணியாகி விட்டது.

மறு நாள் காலையில் சாலினியின் மரணம் குறித்து சிலர் கேட்ட போது பொன்னுசாமி 'பச்சை ஊத்தைப்' பேச்சில் பதில் சொன்னான். பெண்கள் சிலர் தங்களுக்கு கேட்காததைப் போல ஒதுங்கிக் கொண்டனர்.

அன்று இரவும் புருசன் பொண்டாட்டி உரையாடல் தொடர்ந்தது. மகள் பெரிதாக எதையுமே கதைக்கவில்லை.

"எப்படியாக இருந்தாலும்... சாலினி என்கிற அக்கா பாவம் அப்பா... நெருப்புல வெந்து சாகிறதுன்னா..." மீண்டும் மீண்டும் இதையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

"நீ படிக்கிற வேலய பாருமமா... இதெல்லாம் ஒனக்குத் தேவயில்ல... அவ கொழுப்பெடுத்து செத்தா நமக்கு என்னா?... மங்களம் மகளின் வாயை அடக்கி வைத்தாள்.

அன்றிரவு சரியாக எட்டு மணிக்கு மங்களத்தின் அததை முறையான தூரத்து சொந்தத்திடம் இருந்து கோல் வந்தது.

"மக... மகன் கிட்ட சொல்லி எங்க அடுத்த வீட்டுப் புள்ளைக்கி ஒரு வேல வாங்கி குடுக்கணும்... அவுங்க அம்மா சவுதிக்கு போய் ஆறு மாசம் ஆகுது. ஒரு தகவலும் இல்ல. அந்த புள்ளவுட்டு அப்பனும் வேற பொம்பளையோட குடும்பம் நடத்துறான். இந்த புள்ள பாவம் சாப்பாட்டுக்கும் வழி இல்லாம இருக்குது... பெரிய புண்ணியமா போகும்... உடுத்த துணியும் சாப்பாடும் கெடைச்சா கூட போதும்... கோடி புண்ணியம் கெடைக்கும்... மங்களம்"

போனை 'ஓப்' செய்யாமலே விசயத்தை புருசனிடம் சொன்னாள் மங்களம்

"வயசு என்னா ஆகுதுன்னு கேளு... புள்ள..."

பதில் வந்தது.

"பெரிய புள்ள தான்... சடங்கு ஆகி நாளு

வருசம் ஆகுது... அவுங்க அம்மா மாதிரி நல்ல ஓசரம் பெரிய பொம்பள மாதிரி இருக்கும்... நல்லா சமைக்கும்...ஓடி ஆடி வேல செய்யும்... சும்மாவே இருக்காது..."

சிறிது நேர யோசனையின் பின்னர் பொன்னுசாமி நேரடியாகவே பேசினான்.

"நீங்க கேட்டுக்கிறதுனால் இந்த ஒதவிய செய்யிறேன்... சும்மா இந்து சம்பளம் வாங்க லாமுனு நெனைக்கக் கூடாது. கொஞ்சம் 'அப்புடி இப்புடி' தான் இருக்கும்... கஸ்டப்பட்டு தான் முன்னுக்கு வரணும்..."

"ரொம்ப உபகாரம் மகேன்... ஒங்களுக்கு கோடி புண்ணியம் கெடைக்கும்... எல்லாதையும் வெவரமா புள்ளக்கிட்ட சொல்லு நேன்... இந்த புள்ளக்கி ஒரு வேல கெடைச்சா போதும்..."

'புள்ளக்கி எப்புடியும் வேல வாங்கி குடுத்திறணும்' என்ற ஆசையில் திரும்பவும் கோல் எடுத்தார் மாமி.

"நாளைக்கி காலையில் நாலு மணிக் கெல்லாம் தலவாக்கலைக்கு கூட்டிக்கிட்டு வந்திருங்க... கொழும்பு பஸ்ஸு டைமுக்கு வந்திரும்... ஏதோ எனக்கு முடிஞ்ச ஒதவிய செய்யிறேன்... ஒரு மொதலாளி வீட்டுல வேல. சும்மா புள்ளய பார்த்துக்கிறது தான்... அவுங்க புள்ள மாதிரி பார்த்ததுக்குவாங்க... நல்ல சம்பளம்... சாப்பாடு"

"ரொம்ப நன்றி... மகேன்... நம்ம தோட்டத்துல இருந்து ஆட்டோ ஒன்னு காலையிலேயே தலவாக்கலைக்கு வரும். அதுல நானும் நம்ம வீட்டுக்காரரும் அந்த புள்ளயும் கட்டாயம் வருவோம்... அந்த புள்ள ஒங்கள சாமி மாதிரி நெனைச்சி கையெடுத்துக் கும்பிடுதா இல்லயான்னு பாருங்க..."

விசயம் முடிந்தது.

"நான் சொன்னே தானுங்களே... ஒன்னு போனா... இன்னவொன்னு வருமுனு... போர போக்கப் பார்த்தா எல்லா புள்ளகளும் அம்மாமாரும் கொழும்புக்குத் தான் வர வேணும்... வேணுமுனா இருந்து பாருங்க..."

மங்களம் உறுதியாக சொன்னாள்.

இன்று இரவு சாப்பாடு முடிய ஒரு மணியாகி விட்டது.

சாலினி சாவதற்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்னர் தன்னிடம் 'போன் கோல்' மூலம் அழுது அழுது சொன்ன விடயங்களை சம்சாரத்திடம் சொல்வதா? இல்லையா?

துருவி துருவி கேட்ட பொலிஸ்காரனிடம் கூட சொல்லாத விடயத்தை இவளிடம் சொல்வதா? தேவையில்லை.

"வழக்குத் தீர்ப்பு தற்கொலை என்று தானே வரப் போகிறது... சும்மா என்னாத் துக்கு வீண் வம்பு..."

பொன்னுசாமிக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. சாலினி மரணிப்பதற்கு சரியாக பத்து நாட்களுக்கு முன்னர் பதட்டத்துடன் அழுது அழுது போனில் பேசிய விடயங்கள் மீண்டும் மீண்டும் காதில் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தன.

"மாமா... ஒங்கள... அப்பா மாதிரி... நெனச்சி சொல்லுநேன்... அடிக்கிறாங்க தாங்க முடியல... தலை முடிய புடிச்சி... 'டொய்லட் கொமட்டுல' அழுக்குறாங்க... ஐயாவுட்டு மகனும்... டிரைவரும்... ரொம்ப கரைச்ச குடுக்கிறாங்க... அம்மாகிட்ட எப்புடியாவது சொல்லிப்புடுங்க... வீட்டுக்குப் போயிரணும்... நீங்க சொன்னபடி எல்லாதையும் தாங்கிக்கிறேன்... பெரிய அம்மா வாராங்க... வக்கிறேன்."

பொன்னுசாமி தனக்கு அருகில் அயர்ந்து தூங்கும் ஹிசாலினியின் முகத்தைப் பார்த்தவாறே படுத்திருந்தான். காலையில் இன்னொரு 'வேலைக்கார புள்ளையோடு' கொழும்புக்குப் போக வேண்டும். முதன் முதலாக சாலினியை வேலைக்கு அழைத்துச் சென்ற ஞாபகமும் மீண்டும் மீண்டும் வந்து சென்றது.

கொழும்புக்குப் புறப்படும் நேரமும் வந்து விட்டது.

நாங்கள் காலநிலைக் குற்றவாளிகளா?

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

அறிமுகம்

காலநிலை மாற்றத்தின் மோசமான விளைவுகளை நாம் தொடர்ந்தும் அனுபவிக்கிறோம். அரசுகளையும் அலுவலர்களையும் குறை கூறுகிறோம். ஆனால் காலநிலை எம்மைத் தொடர்ந்து தண்டிக்கிறது. பெருமழையும், கொடும் வரட்சியும், அதிக வெப்பமும், தாங்கவியலாக் குளிரும் என மனிதர்களால் வாழ்வியலாத நிலையை நோக்கிப் இப்புவி மாற்றமடைந்து கொண்டு வருகிறது. இந்நிலை தொடர்ந்தால் மனிதர்களால் வாழ்வியலாத ஒரு கிரகமாக பூமி மாற்றமடையும். மனிதர்களாகிய நாங்கள் காலநிலை மாற்றத்திற்கு பங்களிக்கிறோமா என்ற கேள்வியை எங்களில் எத்தனை பேர் எம்மை நாமே கேட்டிருப்போம். எமது சுற்றுச்சூழல் பற்றிய அக்கறை எத்தகையது. இலங்கைக் கடற்பரப்பில் எக்ஸ்பிரஸ் பேர்ள் கப்பல் பற்றியெரிந்த போது எமது எதிர்வினை என்ன. சில காலம் முன்னர் வவுனியாக் குளத்தைக் காப்பாற்ற மக்கள் போராடியபோது நாம் என்ன செய்து கொண்டிருந்தோம். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சுண்ணாகம் குடிநீர் பிரச்சினையில் எமது நிலைப்பாடு எதுவாக இருந்தது. இவையனைத்தும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய விடயங்கள். ஒன்றை விலக்கி இன்னொன்றைப் பேசுவியலாதபடி எமது சுற்றுச்சூழலும் காலநிலை மாற்றமும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

இலங்கை மிகப்பாரிய பொருளாதார நெருக்கடியில் உள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் நீண்டகால நோக்கில் அதைவிட மிகப்பாரிய சூழலியல் அளர்த்தம் எம்மைச் சுற்றி நிகழ்கிறது. இதன் விளைவுகளை எமது எதிர்காலத்

தலைமுறையினர் என்றென்றைக்கும் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். நாம் எமது குழந்தைகளுக்கு நிச்சயமாக வாழ் வதற்கான பூவுலகமாக விட்டுச் செல்லவில்லை. இப்பின்புலத்தில் இவ்வாண்டு இலங்கையில் நடந்த சில நிகழ்வுகளின் அடிப்படையிலும் உலகளாவிய நிகழ்வுகளின் நிழலிலும் காலநிலை மாற்றத்தின் திசைவழிகள் குறித்த சில விடயங்களை இக்கட்டுரை நோக்க விளைகிறது. காலநிலை மாற்றத்திற்கெதிரான போராட்டத்தில் தனிமனிதர்களின் வகிபாகம் என்ன என்ற வினாவையும் எழுப்ப முயல்கிறது.

எரிந்த கப்பலும் பதறாத மனங்களும்

இவ்வாண்டின் நடுப்பகுதியில் இலங்கைக் கடற்கரையில் எம்.வி. எக்ஸ்பிரஸ் பேர்ள் என்ற கப்பல் தீப்பற்றி எரிந்தது. குறித்த கப்பலில் 78 மெற்றிக் தொன் அளவிலான பிளாஸ்டிக் தட்டுகள் (plastic pallets) இருந்திருக்கின்றன. பிளாஸ்டிக் உயிரியல் ரீதியாக அழிவடையாதவை (Non-bio-degradable). இவை இன்னும் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு கடலிலே இருக்கும். நீண்ட காலம் நீரில் இருக்கும் போது இவை நச்சுப்பொருட்களை உறிஞ்சி வைத்திருக்கும். கப்பலில் இருந்து வெளியாகியுள்ள ஏனைய நச்சுப்பதார்தங்களையும் இவை உறிஞ்சியிருக்கும். இதை மீன்கள் உட்கொண்டு உணவுச் சங்கியிலில் இந்தப் பிளாஸ்டிக்கையும் அது உறிஞ்சி வைத்திருக்கும் நச்சுப்பொருட்களையும் சேர்க்கும். இதனால் இதன் ஆபத்துக்களை இன்னும் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு நாம் அனுபவிக்க நேரும். இந்தப் பிளாஸ்டிக்குகள் இலங்கைக்கு மட்டுமன்றி இந்து சமுத்திரத்தினை எல்லையாகக் கொண்டுள்ள ஏனைய நாடுகளையும் சென்றடையும். கடலின்

நீரோட்டங்கள் இதனை இலகுவாகச் சாத்தியப் படுத்தும். இப்போது இலங்கைக் கடற் பரப்பில் இறந்து கரையொதிங்கியுள்ள ஆமைகள், மீன்கள், டொல்பின்கள் உட்பட பல கடல்வாழ் உயிரினங்கள் பிளாஸ்டிக்கின் நச்சுத்தன்மையால் உயிரிழக்கவில்லை. மாறாக இந்தப் பிளாஸ்டிக்குகள் அவ்வுயிரினங்களின் உணவுக்கால்வாயை அடைத்த மையால் உயிரிழந்துள்ளன. அல்லது கப்பலில் இருந்து வெளியான இரசாயன திரவியங்களிகளால் பாதிப்பினால் இறந்துள்ளன. பிளாஸ்டிக் தட்டுக்கள் இக்கப்பலால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சினை மட்டுமே. இக்கப்பலில் இருந்து வெளியாகியுள்ள இரசாயனத் திரவங்கள் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தவல்லவை. இவ்விடத்தில் இலங்கையர்களின் சாதனையை நினைவுகூரல் வேண்டும். சிறிய தீவாக இருக்கின்ற போதும் உலகிலேயே ஐந்தாவது அதிகளவிலான பிளாஸ்டிக் பொருட்களைத் தன் கடலிலே கொண்ட நாடென்ற பெருமை எமக்குரியது.

கொழும்புத் துறைமுகத்தில் தரிப்பதற்காகக் கப்பல் நங்கூரமிட்டிருந்த பகுதி நீர்கொழும்புக் கடற்பரப்பில் உள்ள ஆழமற்ற கண்டமேடைப்பகுதி. இது வேகமான கடல்நீரோட்டங்களைக் கொண்ட பகுதியும் கூட. இப்பகுதி மீன்வளங்களின் முக்கியமான புள்ளி. மீன்களின் இனப்பெருக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் பகுதியாகவும் மீன்உற்பத்தியின் மையமாகவும் இப்பகுதி திகழ்கிறது. இப்பகுதி 21 மீற்றர் மட்டுமே ஆழமான கடற்பரப்பு கப்பல் 21 மீற்றரை விட அதிகமானது. இதனாலேயே கப்பல் மூழ்காமல் இருக்கிறது. கப்பலில் அபாயகரமான பொருட்கள் இருக்கின்றன, கப்பலில் ஏற்கனவே ஒருமுறை தீப்பிடித்திருக்கின்றது என்பதை அறிந்தும் அதிகாரிகள் இவ்வாறு கடல்வளத்துக்கு முக்கியமான பகுதியில் கப்பலை நங்கூரமிட அனுமதித் திருக்கிறார்கள்.

இந்த அனர்த்தம் குறித்து உரையாடிய வேளையில் பலரின் கவலை 'கொஞ்ச நாளைக்கு மீன் தின்னமுடியாது' என்றவாறாக இருந்தது. இன்னும் கொஞ்சப்பேர் "அது நடந்தது கொழும்புக் கடலில். இதனால் யாழ்ப்பாணத்தில் பிடிக்கின்ற மீன்களை சாப்பிடலாம்" என்றெல்லாம் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஒருபுறம் இந்த அனர்த்தத்தை வெறுமனே மீன் தின்னும் பிரச்சினையாக மட்டும் பார்க்கப் பழகியிருக்கிறோம். இலங்கையில் திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இரண்டு தசாப்தங்களில் இலங்கையர்கள் நுகர்வு மனநிலைக்குப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்கள்.

அனைத்தையும் நுகர்வு நோக்கில் தன்னலப் பார்வையில் அவதானிக்கும் முடிவெடுக்கும் ஒரு சமூகமாக மாற்றமடைந்து இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாகிறது. இதன் மோசமான விளைவுகளில் ஒன்றுதான் இந்த அனர்த்தத்தை அலட்சியமாகக் கடந்து செல்லும் மனநிலை. இதன் தோற்றம் முதலாளியத்தின் மிகை வளர்ச்சியில் இருக்கின்றது.

இன்று அனைத்தும் முதலாளித்துவத்தின் அரிச்சுவட்டில் இலாபமீட்டுவதற்கான வழியாகவே பார்க்கப்படுகிறது. இந்த அனர்த்தமும் அப்படித்தான். இப்போது அக்கறை இந்த அனர்த்தத்தால் எவ்வளவு இலாபம் கிடைக்கும் என்பது பற்றியது. யாருக்குக் கிடைக்கும், எவ்வாறு கிடைக்கும் என்ன வகையான இலாபம் என்பன நீண்ட உரையாடலுக்கு உரியன. ஆனால் இந்த இலாபம் தொடர்பான சிந்தனைகள் எதுவும் அனர்த்தத்தின் பாதிப்புக்கள் பற்றியதாவோ அல்லது நீண்டகாலச் சூழலியல் விளைவுகள் பற்றியதாகவோ இல்லை.

இதன் பின்னணியில் நாம் கேட்கவேண்டிய கேள்விகள் பல உள்ளன. ஆனால் இந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்கள் என்றென்றைக்கும் எமக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. சூழலியல் சார்ந்து அக்கறையற்ற எங்களது சமூகம் இதற்கான பதில்களை வேண்டப்போவதுமில்லை போராடப் போவதுமில்லை. அனர்த்தம் நிகழ்ந்து சில நாட்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சமூகவலைத்தளப் பதிவுகளை இட்டுவிட்டு அடுத்த வேலையைப் பார்க்கும் சமூகத்திடம் எதிர்பார்க்க அதிகம் இல்லை. இந்த அனர்த்தம் குறித்த அனைத்துத் தரப்புகளின் மௌனம் ஒரு மிகப்பெரிய சமூகக் குறிகாட்டி.

அரசியலரீதியாக குறித்த நிகழ்வுக்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டியவர்கள் பழியை இன்னொருவர் தலையில் கட்டுவதில் குறியாக இருக்கிறார்கள். இதற்கும் ஒரு ஆணைக்குழுவை உருவாக்கிக் காலம் கடத்தினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அரசும் அரச அதிகாரிகளும் குறித்த விடயத்தைத் திசைதிருப்புவதில் வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள். எதிர்கட்சிகளில் ஜே.வி.பி தவிர்ந்த ஏனையவற்றின் அமைதி வியப்பளிக்கவில்லை. ஆனால் சிறு பான்மையினரைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் கட்சிகள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் மௌனம் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியது.

அவர்களின் மௌனம் குறித்து இதுவரை யாரும் கேள்வி கேட்கவில்லை. இந்த விடயத்தைப்

பேசாமல் விடுவது எல்லோருக்கும் வாய்ப்பானது. ஒருபுறம் "இதைப் பேசி அரசை ஏன் சங்கடப்படுத்த வேண்டும்" என்று அவர்கள் நினைக்கக்கூடும். மறுபுறம் "இது நடந்தது எங்கள் வடக்குக் கிழக்கில் அல்ல, எனவே ஏன் நாங்கள் கருத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்" என்ற கருத்துக்கள் வேறு. முதலில் இனத்துவ அடையாளங்களுக்குள் நின்றுகொண்டு சூழலியல் பிரச்சினைகளை அணுகுவதை நிறுத்த வேண்டும்.

சூழலியல் சவால்கள் நம் அனைவருக்குமானவை. அதை வடக்கு கிழக்கு தெற்கு என்று பிரித்து நோக்குவதில் பயனேதும் இல்லை. ஒரே கால கட்டத்தில் அத்த மழை தெற்கைத் தாக்கி வெள்ளப்பெருக்கை விளைவிக்கையில் வடக்கில் அத்த வரட்சி குடிநீருக்கே பிரச்சினையை ஏற்படுத்துகின்றது. காலநிலை மாற்றம் பிரதேசம் பார்ப்பதில்லை, சாதி பார்ப்பதில்லை, தமிழனா, சிங்களவனா முஸ்லீமா என்று பார்ப்பதில்லை. இலங்கையை சனாமி தாக்கிய காலத்தை நினைத்துப் பாருங்கள். இப்போது நாம் எதிர்நோக்கும் சூழலியல் நெருக்கடிகள் முழு இலங்கையருக்குமானது. இலங்கையர்களாகிய நாம் நமது சூழல் குறித்து எவ்வளவு அக்கறையுடன் இருக்கிறோம் என்ற கேள்வி எம்மனைவருக்குமானது. சாதாரண மனிதர் தொட்டு, நிர்வாகிகள், அரச அலுவலர்கள், அரசியல்வாதிகள் வரை நம் அனைவரதும் அக்கறையின்மைக்கு நாம் கொடுத்த மிகப்பெரிய விலைகளில் ஒன்றே இந்தப் பேரழிவு.

குளங்களைத் தொலைத்துவிட்டு செய்யப் போவதென்ன?

வவுனியாக் குளத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கான நீண்ட போராட்டத்தில் வவுனியாக் குளத்துக்கான மக்கள் செயலணி ஈடுபட்டு வருகிறது. இந்தப் போராட்டம் ஒரு முக்கியமான குறிகாட்டி. ஏனெனில் தண்ணீரைக் காக்கத் தவறுகின்ற சமூகம் வாழ்வதற்குத் தகுதியற்றது. எங்கள் கண்முன் எம் நீராதாரங்கள் களவாடப்படுகின்ற போது வாழா விருக்கின்ற சமூகம் அடிப்படை அறங்களை முற்று முழுதாக தொலைத்துவிட்டது என்றே கொள்ள வேண்டும். வவுனியாக் குளத்தில் மண்போட்டு நிரவப்பட்டு, பொழுது போக்குப் பூங்காவாக அமைப்பதற்கு இரண்டரை ஏக்கர் நிலத்தினை நீர் பாசனத் திணைக்களத்துடன் இணைந்து, வவுனியா நகரசபையின் அனுமதியுடன், பூங்கா அமைத்துள்ளது. தற்போது மேலும் இரண்டு ஏக்கர், நிலம்

வரட்சி திடீரென்று நம் மத்தியில் வந்து புகுந்து விடவில்லை. வரட்சிக்கான மிக முக்கியமான காரணங்களாக காடுகளை அழித்து இயற்கையை நாசமாக்குவதும், நிலத்தடி நீரினை பேணக்கூடியதும் பகுதிகளை பார்த்து அமைக்கப்பட்ட குளங்களின் கரையோர நிலங்களை ஆக்கிரமித்து குளத்துக்கு மழை காலங்களில் நீர் வடிந்து ஓடும் இடங்களை வழிமறித்தும் சொகுசான வீடுகள், கோவில்கள் ஏனைய வதிவிடங்களை அமைத்தது யார் குற்றம்.

அபகரிக்கப்பட்டு வேறு கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருவதுடன் அதனை அரச அதிகாரிகள், அரசியல் தலைமைகள் அனைவரும் கண்டும் காணாமல் இருந்துவருவதும், மௌனம் காப்பதும் கவலையளிப்பதாக போராடுவோர் தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் வவுனியா நகரசபை, குளத்தின் நீரைக்கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் விவசாயம் குறித்தோ, அருகிவரும் வவுனியா வின் நிலத்தடி நீர்மட்டம் குறித்தோ, சுற்றுச்சூழல் பேரழிவு குறித்தோ எதுவித அக்கறையுமின்றி இருக்கிறது.

வவுனியாவில் குடிநீருக்கான போராட்டமும் குளங்களைப் பாதுகாப்பாதற்கான கோரிக்கையும் நீண்டன. வரட்சி திடீரென்று நம் மத்தியில் வந்து புகுந்து விடவில்லை. வரட்சிக்கான மிக முக்கியமான காரணங்களாக காடுகளை அழித்து இயற்கையை நாசமாக்குவதும், நிலத்தடி நீரினை பேணக்கூடியதும் பகுதிகளை பார்த்து அமைக்கப்பட்ட குளங்களின் கரையோர நிலங்களை ஆக்கிரமித்து குளத்துக்கு மழை காலங்களில் நீர் வடிந்து ஓடும் இடங்களை வழிமறித்தும் சொகுசான வீடுகள், கோவில்கள் ஏனைய வதிவிடங்களை அமைத்தது யார் குற்றம். வன்னித் தேர்தல் மாவட்டங்களான வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார் ஆகிய பிரதேசங்களில் வவுனியா தரைத்தோற்ற அமைப்பில் உயரமானது. இதனை உணர்ந்தே மிகுந்த தூரநோக்கத்தோடு குளங்கள் கட்டப்பட்டு அவற்றை தமது வாழ்வின் ஒரு அங்கமாக அவை மாறியிருந்தன. ஆனால் கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் குளங்கள்

கவனிப்பாற்றுப் போயின. வவுனியாக் குளத்தின் சீரழிவினால் சிறுபோக விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டது. அதில் சிறு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். கால்நடைகளுக்கான பிரதான நீர் வழங்கும் இடம் இல்லாமலானது. வவுனியா குளத்தில் மீன்பிடயை ஒரு வாழ்வதார தொழிலாக கொண்டிருந்த குடும்பங்களின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகியுள்ளது.

சமதரையான நிலவியல் அமைப்பைக் கொண்ட பிரதேசம் என்றவகையில் அடிக்கடி வெள்ளத்திற்கு ஆளாகக் கூடிய பிரதேசமாக வவுனியா இருந்து வருகிறது. அவ்வகையில் பிரதான நீரேந்து பகுதியாக குளங்களே இருந்து வருகின்றன. வவுனியாவையும் அதைச் சுற்றியும் உள்ள பல ஊர்களின் பெயர்கள் குளத்தின் பெயருடன் முடிவடைகின்றன. ஆனால் இன்று அப்பெயர்களைக் கொண்ட பல ஊர்களில் குளங்கள் இல்லை.

குளங்கள் பற்றிப் பேசுவதென்றால் எம்மால் அனுபவம் மிஸ்ராவை விட்டுவிட்டுப் பேசமுடியாது. இந்தியாவெங்கும் பயணம் செய்து குளங்கள் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்கள், அறிவியல் செய்திகள், குளம் கட்டும் முறை, குளங்களை மீட்கும் பொறிமுறை ஆகியவற்றை ஆவணப்படுத்தியதோடு செயலிலும் காட்டியவர் அனுபவம் மிஸ்ரா. எட்டு ஆண்டுகால களப்பணியின் பின்னர் 1993ம் ஆண்டு அவர் எழுதிய குளங்கள் இன்னும் தேவையானவையே (The ponds are still relevant) என்ற புத்தகம் மிகவும் முக்கியமானது. 80 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு சிறிய புத்தகம் இன்றும் இந்தியக் கிராமப்புறங்களில் குளங்களை அமைக்கவும் புதுப்பிக்கவும் வழிகாட்டும் நூலாக உள்ளது. தனது முழு வாழ்க்கையையும் குளங்களுக்காகவும் சுற்றுச்சூழலுக்காகவும் அர்ப்பணித்தவர் அனுபவம் மிஸ்ரா.

குளங்கள் பற்றிய பல கதைகள் இந்த நூலெங்கும் விரவிக் கிடக்கின்றன. 34 வகையான குளங்களை அடையாளம் காட்டும் மிஸ்ரா, குளங்களை உருவாக்கும் பெருங்கலைஞர்கள் காலப்போக்கில் எவ்வாறு காணாமல் போனார்கள் என்ற துயர வரலாற்றையும் விளக்குகிறார். காலனியாதிக்கத்தின் வருகை பண்டைய நீர்நிலைகளுக்கும் நீர்சேமிப்பு முறைகளுக்கும் ஏற்படுத்திய சேதத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். மிஸ்ரா தான் வாழ்நாள் முழுவதையும் குளங்களுக்காக அர்ப்பணித்தார். இன்று நீர் பண்டமாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் குளங்கள் முன்னெப்போதையும் விட முக்கியமானவை என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

நீர் தொடர்பான நான்கு முக்கிய தரவுகள் எம் சிந்தனைக்கு உகந்தன. 1. உலகச் சனத்தொகையில் ஐந்தில் ஒருவருக்குக் குடிப்பதற்கேற்ற நீர் கிடைப்பதில்லை. 2. ஆண்டுதோறும் நான்கு மில்லியன் மக்கள் நீர் தொடர்பான நோய்களாற் சாகிறார்கள். 3. நீர் தொடர்பான மரணங்களில் 98 % விருத்தியடையும் நாடுகளிலேயே நிகழ்கின்றன. 4. உலகின் மொத்த நீர்வளத்தில் 1 % மட்டுமே மனிதப் பாவனைக்கு உகந்த நன்னீராகும். இதனால் தான் 'இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் யுத்தம் தண்ணீருக்கான யுத்தமாகத்தான் இருக்க முடியும்' என்ற உலகவங்கியின் கூற்று அச்சம் தருவதாய் உள்ளது. அதேவேளை தண்ணீர் இன்று உலகின் மிக முக்கியமான விற்பனைப் பண்டமாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது.

இன்று தண்ணீர் நுகர்பண்டமாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் தண்ணீர் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனதும் உரிமை என்ற நிலை மறுக்கப்பட்டு ஒரு விற்பனைப் பண்டமாகியுள்ளது. இது தண்ணீரின் தனியார்மயமாக்கலுக்குத் துணையாகிறது. தண்ணீர் நுகர்பண்டமானதால் அது சந்தைக் குரியதாகிறது. எனவே அதை யாராவது சந்தையில் விநியோகிக்க வேண்டும். எனவே அரசுகள் தண்ணீரைத் தனியார் மயமாக்கி விற்பனைக்கு விட்டன. உலக வங்கியும் சர்வதேச நாணய நிதியமும் நீரைத் தனியார் மயமாக்குமாறு பல அரசுகளைக் கோருகின்றன.

உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவுகள், விரைவில் முடியக்கூடிய வளமாக எண்ணெய் இருக்கின்றமை, உணவுப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பு, எதிர்பாராத காலநிலை மாற்றங்களாலான வரட்சி, வெள்ளப்பெருக்கு என்பவற்றின் பாதிப்புக்கள் போன்றன நீரின் அத்தியாவசியத்தை மீள உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக நிலத்தடி நீரைக் குறிவைக்கும் செயற்றிட்டங்கள் அபிவிருத்தியின் பெயரால் இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. மூங்கில் பயிற்செய்கை, கரும்புப் பயிற்செய்கை என்பன இதில் பிரதானமானவை. கழிவுகள் கலக்கும் இடமாகக் குளங்கள் மாறத் தொடங்கியுள்ளன. அபிவிருத்தியின் பேரால் குளங்களையும் ஆறுகளையும் நிலத்தடி நீரையும் இழந்துவிட்டு எம்மால் செய்யக் கூடியது என்ன. குளங்களைத் தொலைத்த தலைமுறை என்பது எமக்குக் கனகச்சிதமாகப் பொருந்துகின்றது. இப்போது எம்முன் உள்ள கேள்வி யாதெனில்

இருக்கின்ற குளங்களைக் காப்பது எப்போது, இழந்த குளங்களை மீட்பது எப்போது. குளங்களை அழியவிட்ட நாம் குற்றவாளிகள் இல்லையா?

பெருவெள்ளம்: மழையும் மனிதனும்

இன்னொரு மாரி காலம், இன்னுமொரு வெள்ளம். நிலச்சரிவு, உயிரிழப்புக்கள், இடப் பெயர்வுகள், அனர்த்தம். ஆபத்து என்ற கொடுஞ் சுழல் இன்னொரு முறை இலங்கையைத் தாக்கியுள்ளது. இது கடைசிமுறையல்ல என்பதை மட்டும் உறுதியாக நம்பவியலும். வருடாந்தம் எம்மை அலைக்கழிக்கும் இப்பெருமழையும் கொடுவெள்ளமும் பல கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. மரத்தில் இருந்து விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்த கதையாய் நொந்தழிந்து போயுள்ள விவசாயிகளை, உணவின்றித் தவிக்கும் ஏழைகளை, கொரோனாவால் கதியிழந்தவர்களை என அனைவரையும் பாரபட்சமின்றிச் சோதிக்கிறது இப்பெருமழை. கடந்த பல ஆண்டுகளாக இது தொடர் நிகழ்வாயுள்ளது.

இலங்கையில் மழைவீழ்ச்சியின் தன்மையில் கடந்த ஒரு தசாப்தகாலமாக முக்கியமான மாற்றம் நடைபெற்றுள்ளது. முன்னர் ஒரு மாதத்தில் பெய்கின்ற மழை இப்போது ஒரு சில நாட்களிலும் நாட்கணக்கில் பெய்கிற மழை சில மணித்துளிகளிலும் என மாறியிருக்கிறது. இவ்வாறு கொடுமழை பெருமளவில் கொட்டித்தீர்க்கையில் வெள்ளம் இயல்பாகவே ஏற்படும். இங்கு இரண்டு கேள்விகள். முதலாவது இந்த மாற்றம் ஏன் நிகழ்ந்தது? இரண்டாவது இவ்வாறு ஏற்படும் வெள்ளத்தைத் தவிர்க்கவியலாதா?

குறுகிய காலப்பகுதியில் அதிகளவான மழைவீழ்ச்சி என்பது இப்போது உலகப் பொதுவாக மாறிவிட்டது. இது காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவு. மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட காலநிலை மாற்றத்தின் காரணமாக பூமியின் வெப்பநிலை அதிகரிக்கிறது. பூமியின் மேற்பரப்பில் 70 %க்கும் மேற்பட்ட பகுதி நீரினால் சூழப்பட்டது. புவியின் வெப்பநிலை அதிகரிக்க மேற்பரப்பில் உள்ள நீர் ஆவியாகும் அளவும் அதிகரிக்கும். அவ்வாறு ஆவியாகும் நீர் பெருமழையாகக் கொட்டித் தீர்க்கிறது. இது ஒருபுறம் வெள்ளத்தையும் மறுபுறம், வரட்சியையும் ஏற்படுத்தக் காரணமாகிறது. சில காலம் முன்பு இலங்கையின் தென்பகுதியில் பெருமழையும் வெள்ளமும் பாடாய்ப்படுத்துகையில் மன்னாரில் கிணறுகள் வற்றியிருந்தன. ஒரு முன்னூறு கிலோமீட்டர் இடைவெளியில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் அதிர்ச்சியளிக்கக் கூடியவை, ஆனால் அவைதான் யதார்த்தமாக உள்ளன.

காலநிலை மாற்றம் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் உள்ள வர்களுடைய மோசமாகத் தாக்குகிறது. காலநிலை மாற்றமானது குறிப்பாக வறுமையில் தவிக்கின்ற மக்களுக்கு அதிர்ச்சியளிக் கத்தக்க கோரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்த வல்லது. காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவால் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் உணவின்றமையாலும் நோய்களாலும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது கட்டாய இடப்பெயர்வையும் உணவுக்கான போர்களையும் நீர் பற்றாக்குறையையும் ஏற்படுத்த வல்லது. இதை சரியாகச் சொல்வதானால் காலநிலை மாற்றம் என்பது கடந்த 50 ஆண்டுகளில் மனித குலம் முன்னேற்றம் கண்ட அபிவிருத்தி, உலகளாவிய சுகாதாரம், வறுமை ஒழிப்பு ஆகிய வற்றை இன்னும் 50 ஆண்டுகள் பின்னோக்கி செல்லும் வல்லமை படைத்ததாக இருக்கிறது.

சியளிக்கக் கூடியவை, ஆனால் அவைதான் யதார்த்தமாக உள்ளன.

காலநிலை மாற்றம் குறித்து பல ஆண்டுகளாகப் பேசப்படுகிறது. ஆனால் அரசுகள் அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உள்பூர்வமாக எடுப்பதில்லை. வருடாவருடம் மாநாடுகள் கூட்டப்படுகின்றன. பேச்சுவார்த்தைகள் நடக்கின்றன. ஆனால் காலநிலை மாற்றத்தைக் குறைக்கும் செயற்பாடுகள் குறைவாகவே உள்ளன. காலநிலை மாற்றம் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் உள்ளவர்களையே மோசமாகத் தாக்குகிறது. காலநிலை மாற்றமானது குறிப்பாக வறுமையில் தவிக்கின்ற மக்களுக்கு அதிர்ச்சியளிக்கத்தக்க கோரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்த வல்லது. காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவால் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் உணவின்றமையாலும் நோய்களாலும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது கட்டாய இடப்பெயர்வையும் உணவுக்கான போர்களையும் நீர் பற்றாக்குறையையும் ஏற்படுத்த வல்லது. இதை சரியாகச் சொல்வதானால் காலநிலை மாற்றம் என்பது கடந்த 50 ஆண்டுகளில் மனித குலம் முன்னேற்றம் கண்ட அபிவிருத்தி, உலகளாவிய சுகாதாரம், வறுமை ஒழிப்பு ஆகியவற்றை இன்னும் 50 ஆண்டுகள் பின்னோக்கி செல்லும் வல்லமை படைத்ததாக இருக்கிறது. நாம் இன்று எதிர்நோக்கியிருக்கும் காலநிலை மாற்றத்தின் நெருக்கடியின் தீவிரத்தை

இது காட்டி நிற்கின்றது. அதேவேளை காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகள் மனித உரிமைகள் என்ற ஒன்றை பொருத்தமற்றவையாக மாற்றும் என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இப்போதைய நிலை தொடருமாயின் உலகப் பொருளாதாரம் என்பது காலநிலை மாற்றத்தால் தொடர்ச்சியாக பாரிய நெருக்கடிகளை சந்திப்பதோடு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை தொடர்ந்து வறுமைக்குள் தள்ளிய வண்ணமே இருக்கும். காலநிலை மாற்றத்தை எதிர் கொண்டு அதற்கான தீர்வுகளை நோக்கி நகர்வதற்கு உலகப் பொருளாதார செயல்முறை மீதான அடிப்படையான மாற்றம் அவசியமாகிறது. நிதி மூலதனத்தை மையப்படுத்திய உலகப் பொருளாதார கட்டமைப்பு மாற்றம் பெறாமல் காலநிலை மாற்றத்திற்கு நின்று நிலைக்கக் கூடிய நீண்டகால நோக்குடைய தீர்வொன்றைக் காண இயலாது.

“உலகக் காலநிலைச் சுவர்” உலகின் செல்வந்த நாடுகள் எவ்வாறு காலநிலையை விட எல்லைகளை முக்கியப்படுத்துகின்றன” (Global Climate Wall: How the world's wealthiest nations prioritise borders over climate action) என்ற தலைப்பில் அமைந்த அறிக்கையொன்று அண்மையில் வெளியாகியிருக்கிறது. அவ்வறிக்கை உலகின் செல்வந்த நாடுகள் காலநிலை மாற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு செலவிடும் தொகையை விட பலமடங்கு அதிகளவான தொகையை தங்கள் எல்லைகளைப் பாதுகாக்கச் செலவிடுகின்றன என்று ஆதாரபூர்வமாக நிறுவுகிறது. காலநிலை மாற்றத்திற்கும் எல்லைப் பாதுகாப்புக்கும் என்ன தொடர்பு என நீங்கள் யோசிக்கக் கூடும்.

காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவால் ஏற்படும் தீவிர வெள்ளம், வரட்சி, சூறாவளி, கடல்மட்ட உயர்வு என்பன மக்களை இடம்பெயர வைக்கிறது. இந்த இடம்பெயர்ச்சி வளப்பற்றாக்குறை, இட நெருக்கடி, போர் போன்ற பலவற்றை ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வாறு இடம்பெயரும் மக்களில் பெரும்பாலானோர் நாட்டுக்குள்ளேயே இடம்பெயர்ந்தாலும் சிலர் வேறுநாடுகளுக்கு இடம்பெயருகிறார்கள். இவ்வாறு இடம்பெயருவோர் செல்வந்த நாடுகளை நோக்கிச் செல்கிறார்கள். அவர்களைத் தடுப்பதற்காகவே எல்லைப்பாதுகாப்பை இந்நாடுகள் வலுப்படுத்துகின்றன. இங்கு கவனிக்க வேண்டிய விடயம் யாதெனில் காலநிலை மாற்றத்திற்குக் காரணமான பச்சையில்ல வாயுக்களை அதிகளவில் உமிழும் நாடுகள் இவ்வாறான பாரிய நெருக்கடிகளை

எதிர்கொள்வதில்லை. அவ்வாறு பேரிடர்கள் ஏற்பட்டாலும் அதைக் கையாள்வதற்கு போதிய பொருளாதார வலிமை உண்டு. ஆனால் மிகவும் மோசமான பாதிப்புக்களை எதிர்நோக்கும் நாடுகள் மிகக்குறைவாக பச்சையில்ல வாயுக்களை உமிழ்பவையே. யாரோ செய்யும் செயலுக்கு யாரோ விளைவாக கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு சிறிய உதாரணத்தைப் பார்க்கலாம். சோமாலியாவின் மொத்த உமிழ்வு (1850ம் ஆண்டுமுதல் 2020ம் ஆண்டுவரை) வெறும் 0.00027% மட்டுமே. ஆனால் 2020ம் ஆண்டு காலநிலை மாற்றத்தின் கொடிய விளைவுகளால் ஒரு மில்லியன் மக்கள் (மொத்த சனத்தொகையில் 6%) இடம்பெயர்ந்துள்ளனர்.

உலகக் காலநிலைச் சுவர் அறிக்கையின்படி பச்சையில்ல வாயுக்களை அதிகளவில் உமிழும் பிரதான 7 நாடுகளும் (அமெரிக்கா, ஜேர்மனி, ஐப்பான், பிரித்தானியா, கனடா, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேலியா) காலநிலை மாற்றத்திற்கு செலவிடும் தொகையை விடப் பல மடங்கு அதிகளவான தொகையை எல்லைப் பாதுகாப்புக்குச் செலவிடுகின்றன. உதாரணமாக கனடா 15 மடங்கு, அவுஸ்திரேலியா 13 மடங்கு, அமெரிக்கா 11 மடங்கு. இதே வேளை எல்லைப்பாதுகாப்புக்காக ஐரோப்பிய ஒன்றிய எல்லை நிறுவனத்திற்கு (Frontex) 2021^{ம்} ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியானது, 2006^{ம்} ஆண்டு (நிறுவனம் தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு) ஒதுக்கப்பட்ட நிதியோடு ஒப்பிடுகையில் 2763%த்தால் அதிகரித்துள்ளது.

அதிகளவான பச்சையில்ல வாயு வெளியேற்றத்திற்குக் காரணமாவது சுவட்டு எரிபொருட்களின் பாவனை. சுவட்டு எரிபொருட்களை நிறுத்தாமல் பயனுள்ள தீர்வுகளை நோக்கி நகரவியலாது. எல்லைப்பாதுகாப்பு என்பது வளங்கொழிக்கும் ஒரு துறையாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. எல்லைப் பாதுகாப்புச் சேவைகளை வழங்கும் நிறுவனங்களே எண்ணெய்த் தொழிற்றுறையின் பாதுகாப்புக்கும் சேவைகளை வழங்குகின்றன. இரண்டு துறைகளிலும் ஒரே நபர்களே கோலோச்சுகிறார்கள். எனவே உலகின் பலமுள்ள தொழிற்றுறையாக எண்ணெய் நிறுவனங்கள் உள்ளன. இத்தொழிற்றுறையை மூடாமல் காலநிலை மாற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினம்.

அடிக்கடி ஏற்படும் வெள்ளங்களை எவ்வாறு கையாள்வது என்ற வினாவுக்கு வருவோம். மழையால் மட்டும் வெள்ளங்கள் வருவதில்லை.

மழைநீர் தேங்கும் இடங்களை நாம் தொலைத்து விட்டோம். அவ்விடங்கள் எல்லாம் நிரப்பப்பட்டு கட்டிடங்களாக உள்ளன. இயற்கையாகவே அமைந்த மழைநீரைச் சேகரிக்கும் இடங்களை நாம் இல்லாமல் செய்துவிட்டோம். இது இரண்டு மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. ஒன்று பெய்யும் மழை தேங்குவதற்கு வழியில்லாமல் வெள்ளம் ஏற்படுகிறது. இரண்டு நன்னீர் நிலத்தடி நீராகச் சேராமல் கடலில் கலந்து வீணாகிறது. உலகெங்கும் குடிநீர் பற்றாக்குறை நிலவுகிறது. இயற்கையை மழையின் வடிவில் நமக்குக் கொடுக்கும் கொடையை நாம் நிலத்தடி நீராகச் சேகரிக்காமல் விடுவது கொடுமை. வளர்ச்சி என்பது உயர்ந்த கட்டங்களிலும் தொழிநுட்பத்திலும் இல்லை. இயற்கையை வென்றுவிடுவது என்ற இறுமாப்பில் மனிதன் மேற்கொண்டுள்ள பிரயத்தனங்கள் மேலும் இன்னல்களையும் பேரிடர்களையும் தந்து கொண்டே இருக்கிறது. உண்மையில் பூமி மனிதனுக்குப் பேரிடர்களை ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாக மனிதன் தன்செயல்களால் பூமிக்குப் பேரிடர்களைக் கொடுத்த வண்ணமே உள்ளான். எஞ்சியுள்ளது ஒரே கேள்விதான்: நாம் இயற்கையைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோமா?

யார் காலநிலைக் குற்றவாளிகள்?

ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக இயற்கையையும் நாம் வாழும் பூமியையும் மனிதன் தொடர்ச்சியாகப் பழிவாங்கி வந்திருக்கிறான். இப்போது இயற்கையின் முறை, அதை நாம் கடந்த ஒரு தசாப்தகாலத்தில் மிகவும் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கின்றோம். காலநிலை மாற்றம் எமது வாழ்வை திருப்பிப் போட்டிருக்கின்றது என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றாக வேண்டும். ஆனால் அதற்கு நாம் தயாராக இருக்கின்றோமா? இயற்கையையும் பூமியையும் நேசிக்கின்றோமா? எமது பிள்ளைகளுக்கு அவற்றை நேசிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கின்றோமா? இக்கேள்விகளுக்கான பதிலை நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்டாக வேண்டும். வீதிகளில் வீசப்படும் குப்பைகள், பக்கத்துக் காணியில் கொட்டப்படும் கழிவுகள், அளவுகடந்த பிளாஸ்டிக் பாவனை, தண்ணீர் விரயமாக்குதல், தேவைக்கதிகமான சுவட்டு எரி பொருட்களின் பாவனை என எமது அன்றாட வாழ்வு இயற்கை மீதான வன்முறைகளால் நிரம்பிக் கிடக்கிறது.

காலநிலை மாற்றத்தின் கொடும் விளைவுகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது யார் என்ற வினா

மிகவும் மோசமான பாதிப்புக்களை எதிர்நோக்கும் நாடுகள் மிகக்குறைவாக பச்சையில்ல வாயுக்களை உமிழ்பவையே. யாரோ செய்யும் செயலுக்கு யாரோ விலை கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு சிறிய உதாரணத்தைப் பார்க்கலாம். கோமாலியாவின் மொத்த உமிழ்வு (1850ம் ஆண்டுமுதல் 2020ம் ஆண்டுவரை) வெறும் 0.00027% மட்டுமே. ஆனால் 2020ம் ஆண்டு காலநிலை மாற்றத்தின் கொடிய விளைவுகளால் ஒரு மில்லியன் மக்கள் (மொத்த சனத்தொகையில் 6%) இடம்பெயர்ந்துள்ளனர்.

உலக அரங்கில் பதிலற்ற கேள்வியாகத் தொடர்கிறது. காலநிலை மாநாடுகள் காலந்தவறாமல் நடக்கின்றன. பேசுவதும் பேசுவது பற்றிப் பேசுவதுமாய் காலங்கள் கடக்கின்றன. இலங்கை போன்ற மூன்றாமுலக நாடுகளே காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளால் மிகவும் பாதிப்புக்கு உள்ளாவன. ஓர் உதாரணத்தை மட்டும் பார்க்கலாம்.

பவளப் பாறைகள் அழிவுறுதல் மிகப்பாரிய நெருக்கடியாகும். குறிப்பாக யாழ்க்குடாநாடு போன்ற பகுதியின் பாதுகாப்பும், நிலத்தடி நீரின் இருப்பும் மீள்வளமும் பவளப்பாறைகளில் மிகவும் தங்கியுள்ளன. உலகளாவிய பவளப்பாறைகள் கண் காணிப்பு வலைப்பின்னல் (Global Coral Reef Monitoring Network) கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக உலகில் பவளப்பாறைகளின் சிதைவையும் அழிவையும் ஆராய்ந்து அறிக்கைப்படுத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் 2020^{ம்} ஆண்டுக்கான அறிக்கையின்படி 14%மான பவளப்பாறை மேடுகள் அழிந்தமைக்கு கடல் மேற்பரப்பில் ஏற்பட்ட வெப்பநிலை அதிகரிப்பே காரணம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. காலநிலை மாற்றத்தின் ஒரு முக்கியமான விளைவே கடல் மேற்பரப்பில் வெப்பநிலை அதிகரிப்பு. இதன் துணை விளைவாக கடல் அமிலமயமாதலும் நிகழ்கின்றன. இரண்டும் சேர்ந்து பவளப்பாறை மேடுகளின் அழிவுக்குப் பங்காற்றியுள்ளன.

வளமிக்க கடலின் குறியீடாக பவளப்பாறை மேடுகள் விளங்குகின்றன. 25%மான கடல் வாழ் உயிரினங்களின் இருப்புக்கு இந்தப் பவளப்பாறை மேடுகள் காரணமாக இருக்கின்றன. இவை பல அரிய கடல்வாழ் உயிரினங்களின் வாழ்விடமாகவும் உணவுச் சுரங்கமாகவும் பவளப்பாறை மேடுகள் விளங்குகின்றன. பூமியின் மொத்தக் கடற்பரப்பில் வெறும் 0.2%மான பகுதியில் மட்டுமே இந்தப் பவளப்பாறை மேடுகள் அமைந்துள்ளன. கடல் மேற்பரப்பு வெப்பமடைதலுக்கு அடுத்தபடியாக கடலை மாசுபடுத்தல், கட்டுபாடற்ற மீன்பிடி, கடலோரத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியனவும் இதன் அழிவுக்குக் காரணமாகின்றன என்று "உலகில் பவளப்பாறைகளின் நிலை" (Status of Coral Reefs of the World) என்ற அறிக்கை சுட்டிக்காட்டுகிறது. தென்னாசிப் பிராந்தியம் குறித்துக் கவனம் செலுத்தியுள்ள இவ்வறிக்கை இப்பகுதியில் அல்காக்களின் அளவு கடந்த பத்தாண்டுகளில் 20% த்தால் அதிகரித்துள்ளது. இது பவளப்பாறைகள் அழிவதைக் குறிக்காட்டுகின்றது. இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில் உலகளாவிய காலநிலை மாற்ற ஆய்வுகளில் மீள வியலாத புள்ளியைத் தீர்மானிக்கும் விடயங்களில் பவளப்பாறைகளின் சிதைவும் முக்கியமானதாக அமைகின்றது.

உரிமைக்கும் மண்ணுக்குமான நீண்ட போராட்டத்தை செய்த பூமியை இயற்கை மீள்பெற்றுக் கொண்டுவதற்கான வழியை நாமே விரைந்து ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோமா. உரிமை பற்றியும் விடுதலை பற்றியும் பேசுவதற்கு மனிதர்கள் வாழ்வதற்கு ஏதுவான பூவுலகம் நிலைக்க வேண்டும். அது குறித்து நாம் கவலைப்பட்டிருக்கிறோமா? அக்கறைப்பட்டுள்ளோமா? ஆரியகுளம் மகிழ் வூட்டல் திடல் திறக்கப்பட்ட மறுநாள் அதைச் சுற்றி வைக்கப்பட்ட குப்பைத் தொட்டிகளுக்குள் வீசாமல் வெளியே குப்பைகள் வீசப்பட்டிருந்ததையும் நண்பர்கள் முகப்புத்தகத்தில் பகிர்ந்திருந்தனர். இது வொரு சின்னக் "குப்பைப் பிரச்சினை" என்று கடந்துவிடவியலாதபடி மனித நடத்தையும், சமூகப் பொறுப்புணர்வும் இத்தோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

காலநிலை மாற்றம் என்பதை வெறுமனே 'புவியின் வெப்பநிலை அதிகரிப்பு' என்ற வட்டத்துக்குள் சுருக்குவதன் ஊடு இப்பாரிய மனிதகுல நெருக்கடியின் தீவிரத்தன்மையைக் குறைக்கும்

வேலைகள் நடக்கின்றன. ஆனால் இந்நெருக்கடி தொடர்ச்சியாக அதிகரித்த வண்ணமுள்ளது. கட்டற்ற நுகர்வு, கட்டற்ற கழிவு உற்பத்திக்கும் கட்டற்ற சக்திப் பயன்பாட்டுக்கும் வழிவகுக்கின்றது. கட்டற்ற நுகர்வை திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரம் ஊக்குவிக்கின்றது. அதற்கான பொருளாதார வழி முறைகளை வங்கிகளும் அரசுகளும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றன. கடந்த இரண்டாண்டுகளில் அத்தியாவசியம் இல்லாத எத்தனை பொருட்களை நாம் வாங்கியிருக்கிறோம் என்பதை பொறுமையாகச் சிந்தித்தால் புரியும். பொருட்களைத் திருத்திப் பயன்படுத்தும் பழக்கம் எம்மிடம். அருகி வருகிறது. 'பயன்படுத்து, வீசியெறி' (Use it and throw it) என்பதே இன்றைய சந்தையின் தாரக மந்திரமாகும். இதனால் உருவாகும் கழிவுகளை நாம் எங்கே கொட்டுவது. அதன் விளைவுகளான விலையைக் கொடுக்கப் போவது யார்?

காலநிலை மாற்றத்தினால் எமது உணவுகளுக்கான பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. விவசாயம் தொடர்ச்சியான நெருக்கடியில் உள்ளது. வேளாண் சூழலியல் (agroecology) பற்றி ஆழமாக நாம் சிந்தித்தாக வேண்டும். விவசாயத்தையும் விவசாயிகளையும் நிலத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான போராட்டத்தில் தவிர்க்கவியலாத பங்கை வேளாண் சூழலியல் வகிக்கிறது. இதேவேளை பல்தேசியக் கம்பெனிகள் இலாபம் பார்க்கும் புதிய துறையாக வேளாண்சூழலியலைப் பார்க்கின்றன. இதற்கு அரசுகளும் என்.ஜீ.ஓ.க்களும் உதவுகின்றன. இவை மூன்று விடயங்களை அடிப்படையாகச் செய்கின்றன. முதலாவது, தொழிநுட்பத் தீர்வுகளே வேளாண் சூழலியலில் சாத்தியமாகும் என்று அனைவரையும் நம்ப வைக்கின்றன. இதன்மூலம் இயற்கை விவசாயம் மட்டுமன்றி விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து பெயர்க்கப்படுகிறார்கள். நிலம் பல்தேசிய நிறுவனங்கள் வசமாகின்றன. இரண்டாவது வேளாண்சூழலியல் புதிய வியாபார வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறது, எனவே இது அனைவருக்கும் நல்லது என்ற பொய்யை 'அரசு- என்.ஜீ.ஓ- பல்தேசியக்கம்பெனி கூட்டு மக்களுக்குத் தொடர்ந்து சொல்கிறது. மூன்றாவது அரசு- தனியார் கூட்டாண்மை என்ற பெயரில் அரசு நிலங்களும் அரசு நிதியும் பல்தேசியக் கம்பெனிகளுக்குத் தாரை வார்க்கப்படுகின்றன. இதை விரிவாக விளங்கிக் கொள்ள அண்மையில் வெளியான 'Junk Agroecology: The corporate capture of agroecology for a partial ecological transition without social justice' என்ற அறிக்கையை வாசியங்கள்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளை பெருந்தொற்று தின்றுள்ளது. பெருந்தொற்றும் காலநிலைப் பேரிடர்களும் உலகில் ஏற்படுத்தியுள்ள பொருளாதாரத் தாக்கம் மிகப்பெரிது. அடுத்தாண்டும் இதே நிலை தொடருமாயின் பாதிக்கப்பட்டோவது எளிய மக்களே. இதற்கு தீர்வு இல்லையா என நீங்கள் நினைக்கலாம். நல்ல செய்தியொன்றுண்டு. Paying for the pandemic and a just transition என்ற அறிக்கை பெருந்தொற்றாலும் காலநிலை மாற்றத்தாலும் ஏற்பட்ட மேலதிகச் செலவு ஆண்டொன்றுக்கு 9.410 ட்ரிலியன் அமெரிக்க டாலர்களாக இனங்காணுகிறது. ஆனால் இந்தத் தொகையை மீள் பெறுவதற்கான வழிவகைகள் எம்மிடம் உள்ளன. இதன் மூலம் காலநிலை மாற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த பங்களிப்பதோடு நின்றுநிலைக்கத்தக்க அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளவும் இயலும். இதற்காக 10 முன்மொழிவுகளை இவ்வறிக்கை முன்மொழிகின்றது. இதன்மூலம் ஆண்டுதோறும் 9.457 ட்ரிலியன் அமெரிக்க டாலர்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவியலும். இந்தப் பத்து முன்மொழிவுகளும் அடிப்படையில் மூன்று விடயங்களையே முன்னிறுத்துகின்றன. செலவம் அதிகம் உள்ள இடத்தில் அவற்றுக்கு வரி வசூலிக்கப்பட வேண்டும். சுவட்டு எரிபொருட்பாவனைக்கு விதிக்கப்படும் அதிகப்படியான வரிகளின் ஊடு அதன் பாவனை குறைக்கப்படுவதோடு அதன்மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் காலநிலை மாற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த செலவழிக்கப்படலாம். மூன்றாவது, நாடுகள் இராணுவத்திற்கு ஒதுக்கும் நிதியைக் குறைப்பதன் ஊடு பெருமளவில் நிதி மிச்சப்படும்.

நிறைவாக, எமது குழந்தைகளுக்கான உலகம் யாது என்ற கேள்வியோடு நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன். எங்கள் குழந்தைகள் வாழும் வாழப்போகும் உலகம் பாதுகாப்பானதா, அதற்கு நாங்கள் பங்களித்திருக்கிறோமா? ஐக்கிய நாடுகளுக்கான சிறுவர் நிதியம் (யுனிசெவ்) The climate crisis is a child rights crisis என்ற தலைப்பில் அமைந்த அறிக்கையொன்றை அண்மையில் வெளியிட்டது. இதன்படி (1) உலகில் உள்ள குழந்தைகளில் மூன்றில் ஒருவர் வெப்பஅலைகளால் தீவிரமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார். புவி வெப்பநிலை அதிகரிக்க இவ்வெண்ணிக்கை மிகவும் அதிகரிக்கும். (2) ஆறில் ஒரு குழந்தை குறாவளிக்கு இலக்காகும் அபாயத்தை எதிர்நோக்கியுள்ளது. (3) ஏழில் ஒரு குழந்தை ஆற்றுவெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிறார். (4) பத்தில் ஒன்று கடல்கோளினால் பாதிப்புக்கு

உள்ளாகவுள்ளது. (5) உலகில் உள்ள குழந்தைகளில் 90மூமானோர் மாசடைந்த காற்றைச் சுவாசித்துள்ளனர், இன்னமும் சுவாசிக்கின்றனர். இத்தரவுகள் அச்சமூட்டுகின்றன.

நிறைவாக

எமது குழந்தைகளுக்கான எதிர்காலம் என்ன என்ற வினாவே மிகவும் சங்கடமானது. மாற்றத்துக்கான முன்னெடுப்பு அவசியமானதும் அவசரமானதும். ஆனால் அந்த மாற்றத்தை நாம் எங்கிருந்து தொடங்குவது? அதை எம்மிலிருந்து தொடங்குவோம். எமது அன்றாடப் பழக்கவழக்கங்கள் காலநிலை மாற்றத்திற்குப் பங்களிக்கின்றன. தெரிந்தும் தெரியாமலும் நாம் இயற்கைக்கு தீங்கிழைக்கின்றோம். நாம் ஒவ்வொருவரும் குற்றவாளிகளே. அதில் சந்தேகம் இல்லை. எமது நுகர்வும் இயற்கையும் சூழலும் பற்றிய எமது பார்வையும் சமூகம் பற்றிய அக்கறையுமே எமது குழந்தைகள் வாழக்கூடிய பூவுலகை அவர்களுக்கு வழங்கவியலும்.

தீர்வுகளை வெளியே தேடிப் பயனில்லை. ஏனெனில் சந்தைப் பொருளாதாரமும் முதலாளித்துவ விழுமியங்களும் இயற்கைக்கு எதிரானதாகவே உள்ளன. ஏனெனில் இலாபமீட்டவே நோக்காகும் போது இயற்கை பற்றியோ காலநிலை மாற்றம் பற்றியோ சிந்திக்க நேரமிராது. சிந்திக்க அப்பொருளாதார முறை இடமளிக்காது. இக்கட்டுரையை அனுபயம் மிஸ்ரா தனது நூலுக்கான முன்னுரையை நிறைவு செய்த வரிகளோடு நிறுத்துவது பொருத்தம்.

*இங்குள்ள நூறு, ஆயிரம் குளங்கள்
வெற்றிடத்தில் உருவானவையையல்
அவற்றின் பின்னே ஒரு இணைந்த சக்தி இருந்தது.
உற்சாகப்படுத்திய ஒருசிலரும்
குளங்களை வெட்டும் சில பத்துப்பேரும்
அந்த சிலரும் பலரும் காலப்போக்கில்
நூறாய் ஆயிரமாய் மாற்றினார்கள் - ஆனால்
கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் அதிகம் படித்ததாய்
சொல்லிக்கொண்ட அரைவேக்காடுகள்
சிலதை, பத்தை, நூறை ஆயிரத்தை
ஒரு பெரிய பூச்சியமாக மாற்றினார்கள்.*

நான் வீழ்வேன் என்று நீனைத்தாயோ?

அழ, பகீரதன்

பாரதி மறைந்து ஆண்டுகள் நூறு கடந்த
நேரமதில் நேயங்கொண்டு அழைத்தீர்
தூர நோக்கொடு வடித்த கவிமொழி தந்து
சாரதியாகச் சாற்று கவியென அழைத்தீர்

ஆட்டையைப் போட்டான் எனநான் அடங்கிக் கிடக்கவோ
வீட்டின் முகட்டையே முறைத்துப் பார்த்துக் கிடக்கவோ
நாட்டை நல்லபடி ஆக்கவென இளமைக் காலத்தில்
பாட்டைக் கிறுக்க வந்தநான் சோர்ந்துதான் போகவோ?

ஆரிட்டைச் சொல்லுவன் ஆர்க்கெடுத்துரைப்பன்
பேரிடர் எனச்சொல்லி வேரிடம் அறியாப் போக்கினை
நீரிலும் நிலத்திலும் நஞ்சையே விதைக்கவே விழைவார்
நாரிலும் வீசுகாற்றிலும் ஊரிலும் பேரிலுமென்பார்

கிழநிலை எய்தியவர் தானே வீழ்வர் என எண்ணிட
குழவியும் குழந்தையும் குஞ்சு குருமனும் திடமென
அழவீட்டு ஆவீவீட்டு அடங்குவர் எனிலிந்த
விழல்நிலைக் கிந்த வீஞ்ஞானம் வீழ்ந்த தேனோ?

தோதாய் ஏதும் செய்யார் விதிவசமே மாய்கவென
ஆதாய் ஏவாள் காலத்துக்கோ எம்மை அழைப்பார்
பூதாகார நிலைவர முன்னே காக்க கருதா முதல்வர்
சேதாரத்திற்கு மக்களே பொறுப்பெனச் சொல்வார்

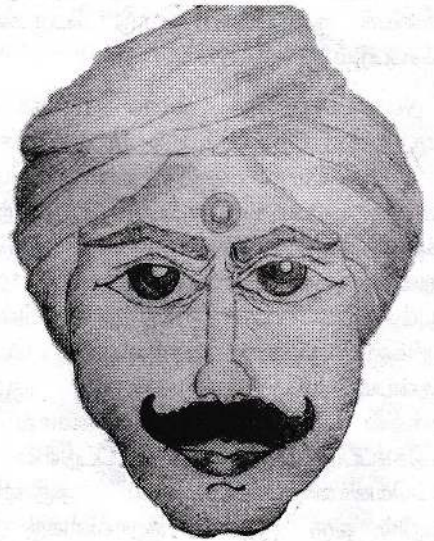
ஐனநாயகமே பாசிசமாய் எழுகின்ற போக்கினில்
தினச்செய்தி என ஏட்டில் வீச்சுகளைப் பார்க்க
தனந்தனைச் சேர்க்கவென மக்களை ஏய்க்கவே
இனமென எமக்கிடை போக்குகள் காட்டுவார்

தடுப்பூசி தருவம் காப்பீர் எனச் சொல்லி
நடுக் காட்டில் வீட்ட கதையாச்சு பாரீர் இப்ப
வீடுப்பாய் இருக்குது எடுத்தீர் எனிலும்
தடுக்க நீரே காப்பாய் ஆவீரெனத் தொடுத்தல்!

ஆழுகின்ற ஏகாதிபத்தியப் போக்கில் மாற்றின்றி
சூழுகின்ற சூழ்ச்சிக்குள் சிக்குண்டு சிக்குண்டு
வீழுகின்ற நிலையிலே உழைக்கின்ற மக்கள்
மாழுகின்ற நிலையே தொடரக் கிடப்பமோ?

ஆழ்பவர் சொல்லுக்குள் அடங்கி நிற்பேன்
பாழ்பட்டுப் போகத்தான் வீட்டு வீடுவேன்
சூழ்கின்ற கேடெலாம் தாங்கியே அடங்குவேன்;
வீழ்வேன் நானென நினைத்தாயோ? எழவேன்!

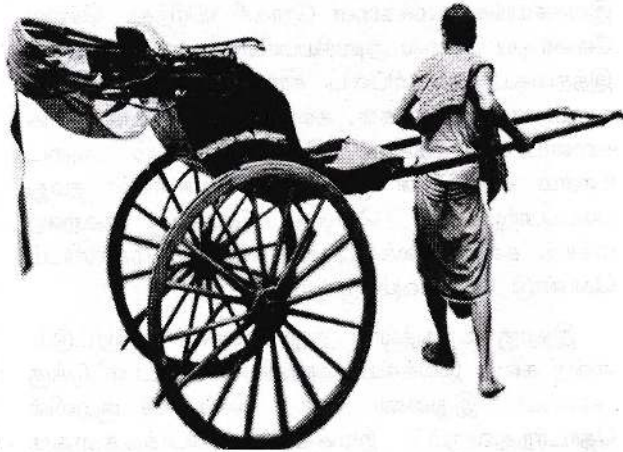
பாரெங்கும் ஓர்நாள் வெகுசனம் திரளும்
யாரெதிர்க்க முயலினும் ஆர்த்தே எழுவர்
சீரெனச் சிறப்பென மாந்தர் எவருங் கூடிப்
பாரெனச் சமத்துவம் பூத்திடச் செய்வர்!

ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் மானுடம் – சமத்துவம் – விடுதலை

தணிகையன்

கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் என்பன பாரதியின் கவிதை வரிகளைப்போல 'பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளும்' இயல்புடைய படைப்பாளிகளால் கலை நயத்துடன் படைக்கப் படுகின்றன. அத்துடன் தனிமனித, சமூக பண்பாட்டு உறவுகளின் வளர்ச்சிகளால், அன்பின் விரிவால் எழும் அடுத்த மனிதர்கள் மீதான அக்கறையை மானுடம், சமத்துவம் என விடுதலை உணர்வு வரை விரித்துச் செல்பவையாகவும் அவை அமைகின்றன. எனினும் காலம் காலமாக கலை இலக்கியங்கள் 'உயர்ந்தோர் மேற்றே' என மேல்த் தட்டு வர்க்கத்தினரின் நுகர்வுக்கும், உயர்வுக்கும் உரிய ஒன்றாகவே கட்டமைக்கப் பட்டு வருவதுடன், இன்றுவரை சாதாரண மக்களால் அதன் ரசனை மட்டத்தை எட்டமுடியாது என்ற கருத்தும் வலிந்து திணிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சாதாரண மக்களிடம் பல்வேறு வியத்தகு உழைப்புத் திறன்களும், ஆற்றல்களும் இருந்து வருவதைப் போலவே கலைத்திறன்களும் இருந்து வருகின்றன. இனிமையான நாட்டார் இசை, நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டுக் கூத்துக்கள் மட்டுமல்ல அழகியலும் அர்த்தங்களும் நிறைந்த நாட்டார் கதைகள், பழமொழிகள் என அவை பல்வேறு கலைத்திறன்களாக வெளிப்பட்டு வந்துள்ளன. இவை போன்ற கலைச் செல்வங்களுக்கு உடைமை யாளர்களாக, தனிமனிதர்களாக அவர்கள் அடையாளம் காணப்படா விட்டாலும், அவற்றை சமூக உணர்வுடன் உருவாக்கி அளித்தவர்கள், அதன் இரசனையில் மூழ்கித் திளைத்தவர்கள் இச் சாதாரண மக்களாக உள்ளனர். அன்று முதல் இன்றுவரை அவர்களின் படைப்பாற்றல், இரசனை மட்டம் என்பவை புறம் தள்ளப்படுகின்றன. அவற்றை ஆதிக்க சக்திகள் தமது நலன்களுக்கும் ரசனைகளுக்கும் பயன்படும்போது மட்டும் புகழ்ந்து பாராட்டி தட்டிக் கொடுக்கின்றனர். மக்கள் கலைஞர்கள் மக்களின் விடுதலை உணர்வை வெளிப்படுத்தும் போது மட்டும் அவற்றை மழுங்கடிக்கும் நிலை தொடர்கிறது. மக்களை

அவர்கள்மீது திணிக்கப்படும் ஒடுக்குதல்களை ஏற்று வாழும் பக்குவ நிலைக்குப் பயிற்றுவிக்கும் தந்திரச் செயல்களும் இன்றைய இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் பலமான கலை வடிவங்களுக்கூடாக தொடர்ந்தும் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன.

மானுடத்தின் உயரிய விழுமியங்களில் ஒன்றான மக்களாட்சி முறைமை - ஜனநாயகம் - இன்றும் உலகெங்கும் பெரும் பண்பலம் படைத்த மிகச் சிலரின் நலன்களைப் பேணுவதற்கு உரியதாகவும், மக்கள் மீது பொருளாதார ஒடுக்குதல் முதல், பல்வேறு ஒடுக்குதல்களை தொடரும் அதிகார அமைப்பாகவும் உள்ளமை அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அதன் பாதிப்புக்களை மக்கள் தமது நாளாந்த வாழ்வின் அனுபவங்கள் மூலம் கண்டுணர்ந்து வருகின்றனர். இத்தகைய சூழலில், 'ஜனநாயக' அமைப்பில் அரசுகளை மாற்றி அமைக்கும் ஆற்றலை தமது வாக்குரிமை மூலம் பெற்றிருந்தும், மாற்றியில்லாத ஒடுக்குதல்கள் நிறைந்த வாழ்வுக்குள் தொடர்ந்தும் தாம் தள்ளப்படுவதை மக்கள் நேரடியாக உணரும் நெருக்கடிகள் நிறைந்தகாலம் இதுவாக உள்ளது. அத்தகைய உணர்வு நிலைகளை பழமைவாத பலத்தின் துணையுடன் பல்வேறு வழிகளிலும் மழுங்கடிக்கும் அதிகார அமைப்புகளின் செயற்பாடுகளும் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளன. இதனால் இவற்றில் இருந்து விடுதலை பெறுவதற்கான அறிவியல், கலை பண்பாட்டு

விழிப்புணர்வை மக்கள் பெறுவதுடன், கொரோனா பெருந்தொற்றின் பேரழிவுடன், இந்த அமைப்பின் இயல்பான பொருளாதார நெருக்கடிகளும், ஏளைய சூழலியத் தாக்கத்தால் ஏற்படும் இயற்கை அழிவுகளும் பெருகிவரும் இன்றைய காலத்தில் இத் தேவை மேலும் வலுவடைந்து வருகிறது. இவற்றை முன்னெடுக்கும் பணியில் கலை இலக்கியங்கள் மக்களை நோக்கி விரிந்து செல்ல வேண்டிய தேவை அவசியமான ஒன்றாக உள்ளது. இத்தகைய பங்களிப்பை காலம் தோறும் செய்து வரும் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களின் படைப்புக்களையும், இலக்கியப் போக்குகளையும் அடையாளம் காண்பதன் மூலம் படைப்பாளிகள் தமது படைப்பாற்றல்களை செழுமையாக்கும்போதும், அவற்றை மக்கள் கலை இலக்கிய வடிவங்களாக மக்களிடம் கொண்டு செல்லவும் முடியும்.

இதற்கு உந்துதலாக 'நூறு மலர்கள் மலரட்டும்' என்ற கலை இலக்கிய அறிவியல் கோட்பாட்டுக்கு அமைய, இதுவரை ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் தொடர்ந்துவரும் இலக்கியப் போக்குகளுக்கு இடையேயுள்ள உடன்பாடுகளையும், வேறுபாடுகளையும் இயங்கியல் நோக்குடன் புரிந்து கொள்வது கலை இலக்கியச் செயற் பாடுகளுக்கு பயன் தருவதாகும். அதற்கு அமைவாக ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பல அமைப்புக்கள் உருவாகிப் பங்களித்திருந்தபோதும், இக்கட்டுரை யின் கருப்பொருளுக்கு அமைய பிரதான இலக்கியப் போக்குகளாக அமைந்த மறுமலர்ச்சி இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம், மக்கள் இலக்கியம் என்பவற்றின் செல்நெறிபற்றி முதலில் நோக்குவோம். அவை கலை இலக்கியங்களில் முறையே மாணிடம், சமத்துவம், விடுதலை என்ற இலக்குகளை மையப்படுத்தி பிரதிபலிப்பவையாக அமைந்துள்ளன. அத்தகைய இலக்குகளைப் பிரதிபலிக்கும் படைப்பாக்கங்கள் சிலவற்றை இங்கு எடுத்து நோக்குவதன் மூலம், கலை இலக்கியத்தில் அத்தகைய இயங்கியல் வளர்ச்சிப் போக்கின் அவசியத்தையும், அதன் பயன் நிலையையும் நாம் இலகுவாக அடையாளம் காண முடியும்.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பை

ஐம்பதுகளுக்கு முன்னர் மனிதாபிமான உணர்வை முன்வைத்த மறுமலர்ச்சி எழுத்துக்கள் அலங்கரித்தன. பின்னர் அறுபதுகளின் நடுப் பகுதிவரை எழுச்சி அடைந்த முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சி, மக்கள் மத்தியில் சமத்துவ உணர்வுகளை விதைத்து சற்று அதனை விரிவு படுத்தியது. அதன் பின்னர் சமூகப் பார்வையில் ஏற்பட்டு வந்த மாறுதல்களைச் சுட்டி நிற்கும் மக்கள் இலக்கியம், மக்கள் மத்தியில் அதனை மேலும் விரிவுபடுத்தவும், ஆழப்படுத்தவும் வேண்டிய அவசியப் பணியை முன்கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலையில் இன்று உள்ளது. இம் மூன்று இலக்கியப் போக்குகளைப் பிரதிபலிக்கும் சிறுகதை, ஆக்கங்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் பலரிடமிருந்தும் வெளிவந்துள்ளன. இருந்த போதும் மேற்கூறப்பட்ட ஒப்பீட்டுக்குப் பொருத்தமான, இலக்கியப் பார்வைகளைப் பிரதிபலிக்கும் இரண்டு சிறுகதைகளையும், ஒரு குறுநாவலையும் எமது மீள் பார்வைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறோம். அவை அ. செ. முருகானந்தத்தின் 'மனிதமாடு', டொமினிக் ஜீவா வின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்', டானியலின் 'மனங்கள் தானாக மாறுவதில்லை' குறுநாவல் என்பவையாகும்.

இப்படைப்புகள் மூன்றும் ரிக்ஷாசாத் தொழிலாளர்களின் வாழ்நிலை உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் பொதுப் பண்பைக் கொண்டவையாக அமைந்தமை இலக்கியப் போக்குகளின் மாறுபடும் வளர்ச்சிப் பண்புகளை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைகின்றன. ஆண்டான் அடிமைச் சமூக அமைப்பின் வரலாற்றுக் காலம் முதல் இன்று நாளாந்த வாழ்வில் நாம் கண்டுகொள்ளத் தவறும் நவீன அடிமைத்தனங்கள் நிறைந்த நவகொலனித்துவ காலம்வரை நிலவிவரும் பல்வேறு அடிமைத்தனங்களால் மக்கள் பாதிப்படைந்து வருகின்றனர். இவ் அடிமைத்தனங்கள் யாவற்றினதும் கொடூர இயல்பை பிரதிபலிக்கும் மிக வெளிப்படையான ஒரு படிமக் குறியீடாக, மனிதனை மனிதன் அமரவைத்து மாடாக இழுக்கும் 'ரிக்ஷாத் தொழில், உலகப் பரப்பிலும், குறிப்பாக கீழைத்தேச நாடுகளிலும், எழுபதுகள் வரை இந்த மண்ணிலும் அழியாது நிலைத்திருந்தது. 'மாடுகட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்நெல்' என்று யானை கட்டிப் போரடித்து' உழவித்து ஆண்ட கதைகளைக் கூறினால் மகிழ்வும் பெருமையும் அடைபவர்கள், மனிதர்களை மாடாக ஏர்முகத்தில் பூட்டி உழுத கதை, செக்கிழுத்த கதைகள் என உண்மைக்

கதைகள் எங்கும் இருந்ததை எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. அத்தகைய அடிமை உழைப்பு அபகரிப்பின் யதார்த்தத்தின் தொடர்ச்சியாக அமைந்ததுதான் மனிதர்களை வண்டியில் அமரவைத்து மனிதர்களே மாடாக இழுத்துச் செல்லும் 'ரிக்சா இழுக்கும் தொழில்'. பாரதி கூட ரிக்சாத் தொழிலாளர்களிடம் பழகியிருந்ததும், தனது மேலாடையை 'கோட்டை' ஒரு ரிக்சாத் தொழிலாளிக்கு கொடுத்திருந்ததும் பாரதி பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளது. அத்தொழிலாளர்களின் துயர்நிலையை மட்டுமல்ல, அத்தொழிலாளர்களின் உயரிய மனப்பாங்கையும் 'லூசன்' போன்ற உலகின் பல எழுத்தாளர்கள் தமது எழுத்துக்களில் பதிவு செய்துள்ளனர். இலங்கை, இந்தியா, சீனா போன்ற கொலனித்துவ அடிமைத் தனத்தில் இருந்து விடுதலைக்கு போராடிய நாடுகளின் பிரபல எழுத்தாளர்கள் பலரது எழுத்துக்களிலும் ரிக்சாத் தொழிலாளர்களின் பாத்திரம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை எமது படைப்பாளிகளும் தமது சிறுகதைகளில் பதிவுசெய்திருப்பது ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு சிறப்பளிப்பதாகும்.

ஐரோப்பிய மண்ணின் வரலாற்றில், மத்திய காலத்தின் பின் உருவாகிய மறுமலர்ச்சி உணர்வு, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என விரிந்து, அங்கு சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய போதும், உலகெங்கும் கொலனிகளை உருவாக்கும் அரசுகளின் போட்டிகளுக்குள் சிக்கி அது அர்த்தம் இழந்து போனது. மீண்டும் அதே கொலனித்துவ நாடுகளின் அடிமைத்தளையில் துயருற்ற உலக நாடுகளின் விழிப்புக்கும், விடுதலைக்கான ஒன்றிணைவுக்கும் உதவும் மனிதாபிமானக் குரலாக மறுவடிவம் பெற்ற இலக்கியப் போக்காகவே மறுமலர்ச்சி இலக்கியம் கீழைத் தேச நாடுகளில் அமைந்தது. தமிழ் இலக்கியத்தில் இதனை முன்னெடுத்து, சமத்துவம், விடுதலை வரை விரித்துச் சென்ற ஆரம்ப கர்த்தாவாக பாரதியை நாம் கொள்ளலாம். கொலனித்துவ இலங்கைச் சூழலில் யாழ்ப்பாணச் சாதியச் சமூக அடுக்கு, பெண் ஒடுக்குமுறை, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்பவற்றைக் கண்டு மனிதாபிமான உணர்வுடன் மனம் வருந்தும் சில மனித இதயங்களில் ஏற்படும் மனமாற்றங்களையும், சீர்திருத்த நோக்கையும், தனி மனித நடவடிக்கைகளையும் மறுமலர்ச்சி இலக்கியங்கள் பிரதிபலித்து நின்றன. அவை அக்கால கட்டத்தின் முகிழ்ப்புகளாக மலர்ந்து பயன் தந்தன.

அத்தகைய மறுமலர்ச்சி இலக்கியப் படைப்புக்கு சிறந்த உதாரணமாக அ. செ. முருகானந்தனின்

'...பொழுது போக்குக் கதைகள் போதும் என்றபடி ஏராளமாகச் சேர்ந்துவிட்டன. இனி அவற்றுக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டு எமது நாட்டை அப்படியே தூக்கிக் காட்டும், தேசத்தின் வறுமை, துன்பம், அரசியல் நிலைமை, முதலியவற்றை உணர்ச்சியூட்டக் கூடிய முறையில், மாற்றக்கூடிய முறையில் சித்தரிக்கும் இலட்சியக் கதைகள் பெருக வேண்டும்'

என்ற அ. செ. முவின் இலக்கைச் சுட்டி நிற்கும் கதையாகவே 'மனிதமாடு' அமைகிறது. திரையரங்கு களில் மட்டும் திரைப்படங்களைப் பார்க்கக்கூடிய ஐம்பது, அறுபதுகளில் நிகழும் கதையாக அது அமைகின்றது.

'மனித மாடு' சிறுகதையைக் குறிப்பிடலாம். அவர் இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாடுபற்றிக் கொண்டிருந்த தனது கருத்து நிலையை, 1942ல் ஈழகேசரியில் வெளியான 'தமிழில் கதை இலக்கியம்' என்ற கட்டுரையில் அவரது காலச் சூழலின் விரிவுக்கு ஏற்ப இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

'...பொழுது போக்குக் கதைகள் போதும் என்றபடி ஏராளமாகச் சேர்ந்துவிட்டன. இனி அவற்றுக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டு எமது நாட்டை அப்படியே தூக்கிக் காட்டும், தேசத்தின் வறுமை, துன்பம், அரசியல் நிலைமை, முதலியவற்றை உணர்ச்சியூட்டக் கூடிய முறையில், மாற்றக்கூடிய முறையில் சித்தரிக்கும் இலட்சியக் கதைகள் பெருகவேண்டும்'

அத்தகைய இலக்கைச் சுட்டி நிற்கும் கதையாகவே 'மனிதமாடு' அமைகிறது. திரையரங்குகளில் மட்டும் திரைப்படங்களைப் பார்க்கக்கூடிய ஐம்பது, அறுபதுகளில் நிகழும் கதையாக அது அமைகின்றது. கதையில் குறிப்பிடுவது போல 'கனவுமானிகை'க்குள் திரைப்படம் ஆரம்பமாகும் குறித்த நேரத்துக்குள் நுழைவதற்காக அவதிப்படும் இருபத்தி இரண்டு வயதுக் கதாநாயகன், பசியுடன் இருக்கும் எழுபத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க முதியவரின் ரிக்சாவில் ஏறி அமர்கிறான். தனது அவசரத்துக்காக அவனது தேகநிலையையும் பொருட்படுத்தாமல் தனது அதிகாரத்தொனி மிக்க வார்த்தைகளால் அவன் மனதை நோக்க வைத்து, அவனது தன்மானத்தைத் தூண்டி பதினைந்து நிமிடம் முன்னதாகவே திரைப்பட மானிகையை அடைகிறான். திரைப்படம் முடிந்து திரும்பும்

போது தெருவோரத்தில் அந்த ரிக்கசாத் தொழிலாளி இறந்து கிடக்கிறான். அவனது சாவுக்கு தானும் காரணமாக அமைந்து விட்டதாக அவனது மனச்சாட்சி அவனை உறுத்துகிறது. அந்த நிகழ்வை மீட்கும் உணர்வலைகள் மூலம், ஒரு தொழிலாளியின் துயர்பிழந்த அடிமைத்தனமான வாழ்வையும், சாவையும் விபரித்து மாணு உணர்வை வாசகர் மனங்களில் தூண்டி நிற்கும் சிறுகதையாக இது அமைந்திருந்தது.

'என்னப்பா. வண்டிச் சக்கரங்களில் கறையான் பிடிக்கப்போகிறது' என்றேன் சற்று உரமாக, கோபமும், ஏளனமும் கலந்த அதிகாரத் தொனியில்.. அந்த முகம்தான் அச்சமயம் எப்படி மாறிவிட்டது. எவ்வளவு கெஞ்சிற்று. எனக்கு அப்போதுதான் அறிவு வந்ததா? ரிக்கசாவை விட்டுக் குதித்து அவன் கால்களில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டேனா? அல்லது அவனைத் தூக்கி ரிக்கசாவில் வைத்து என் தேகம் ஓடியும்படி இழுத்துக் கொண்டு ஓடினேனா? கற்றுணைப்போல அசையாமல் இருந்தேன்'.

அவனுக்கும் அவன் குடும்பத்துக்கும் சோறு கொடுக்கும் ரிக்கசாவைப் பற்றி இழிவாகக் கூறியது கிழவன் மனதில் சுருக்கென்று தைத்துவிட்டது.

'மரத்துப்போன அந்தக் கைகளை ஒன்றன்மேல் ஒன்றை வைத்து குருக்களிடம் வீழ்த்திப் பிரசாதம் வாங்குவது போல மரியாதையாக வாங்கினான்'. 'உயிரும் உடலும் தேய்ந்து போக என்னைச் சமந்துவந்த கிழவனுக்கு கால் ரூபாவுக்கு மேல் கொடுப்பதற்கு இந்த மனம் இசையவில்லை'

இத்தகைய மனிதாபிமான உணர்வுகளைத் தூண்டும் இலக்கியங்கள் மத்தியதர வர்க்கத்தினரில் ஒருபகுதியினரின் உணர்வுகளைத் தூண்டி, அவர்களது உள்பாங்கை உயர்த்த உதவுவதுடன், அ. செ. மு. தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுவது போல

சமூக மாற்றத்துக்கு பங்களிக்க உதவும் மன நிலையையும் ஏற்படுத்த முடியும். எனினும் சமூக மாறுதல்களை வேண்டி நிற்கும் உழைக்கும் மக்கள் 'மனித மாடு' கதையில் வரும் ரிக்கசாத் தொழிலாளி போல 'ஒரு கையில் மறுகையை வைத்துக் கொடுப்பதைக் கையேந்திப் பெறும் நிலையில்

இருந்தால் சமூக மாறுதல்கள் எப்படி ஏற்படும்? இங்கு ஒரு இயங்கியல் வளர்ச்சி அவசியமாகிறது. மறுமலர்ச்சி யுகம் முன்வைத்த சீர்திருத்த உணர்வுகளும், சிறு சிறு மனமாற்றங்களும் நாளாந்தம் ஒடுக்குதலுக்கு உள்ளாகும் எமது நாட்டிலும், உலகிலும் உள்ள உழைக்கும் மக்களின் துயரங்களைப் போக்க வகைசெய்யவில்லை. காலம் காலமாக ஒடுக்குமுறைகள், அடிமைத் தனங்களுக்கு உட்பட்டு வாழ்ந்த மக்கள் தம்மை விடுவிக்க தாமே முயல் வேண்டும் என்ற நிலை தோன்றியது. அத்தகைய வரலாற்றுத் தேவையின் விளைவாகவே உழைக்கும் மக்களின் முதல் புரட்சிகர அரசு 1917ல் ரஷ்ய மண்ணில் உருவாகியது. 'ஆகாவென் றெழுந்தது பார் யுகப்புரட்சி' என பாரதி அதனை வியந்து பாடினான். அதன் தாக்கங்கள் படிப்படியாக ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின. அன்றைய சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் தேசத்தில் நிலவிவரும் சாதி, இன, மத, பால், வர்க்க ஒடுக்குதல்களில் இருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற சமூக மாற்ற உணர்வுகளை இச்சமூக அமைப்பால் பாதிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்களும் ஏனையோரும் தமது இலக்கியப் படைப்புக்களின் கருப்பொருள்களாக்கினர். அவையே மறுமலர்ச்சி எழுத்துக்களுக்குப் பின்னரான முற்போக்கு இலக்கியப் படைப்புக்களாக அடையாளம் காணப்பட்டன.

அத்தகைய மாறுதலைச் சுட்டி நிற்கும் படைப்புக்களில் ஒன்றாகவே டொமினிக் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' கதை அமைகிறது. கதையின் சுருக்கம் இதுதான். பண்டாரி எனும் கள்ளிற்கும் தொழிலாளி மது ஒழிப்பு மகாசபையின் நடவடிக்கையால் மரங்கள் வெட்டப்பட்டு தனது கள்ளிற்கும் தொழிலை இழக்கிறான். மனைவியையும் குழந்தையையும் கொண்ட தனது குடும்பத்தின் பசியைப் போக்க, மனிதர்களை அமரவைத்து மனிதர்களே மாடுபோல இழுத்துச் செல்லும் அதே ரிக்ஷாத் தொழில்தான் அவனுக்கும் கைகொடுக்கிறது. அதுவும் அந்த ரிக்ஷா கூட அவனுக்குச் சொந்தமானதல்ல. நாள் வாடகைக்கு அதனை அவனுக்குக் கொடுத்து அந்த வருமானத்தை வைத்து வாழ்க்கையை ஓட்டும் ஒரு வயோதிபுப் பெண்ணுக்குச் சொந்தமானது. அவனது கடுமையான உழைப்பின் ஒருபகுதியை அவளுக்கும் செலுத்தவேண்டிய நிலையில் அவன் இருந்தான். அத்தகைய கடின உழைப்பில் ஈடுபட்டுவிட்டு களைப்புடனும், பசியுடனும் அந்த ரிக்ஷாத் தொழிலாளி தனது குடிசைக்குச்

செல்கிறான். அங்கு அவனது மனைவி 'அமெரிக்கன் மா'வில் அவித்து வைத்த பிட்டை உண்டு விட்டு தண்ணீருக்காக அவலப்படுகிறான். குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை. மனைவி பகலில் எடுத்து வைத்த நீரை அவனது குழந்தை மண்ணில் ஊற்றி விளையாடி விட்டதால் அந்த நிலை அவனுக்கு ஏற்படுகிறது. தண்ணீருக்கான பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு மாலை மங்கும் நேரத்தில் அவன் தனது குடிசைக்கு சற்று தொலைவில் இருந்த கோவிலுக்குப் புறத்தேயுள்ள பொதுக் கிணற்றை நோக்கிச் செல்கிறான். கிணற்றில் தண்ணீரை அள்ள அவன் முயற்சிக்கிறான். அந்த மங்கிய இருளில் அவனை யார் என்று அடையாளம் கண்டுகொண்ட பஸ்தொழிலாளி சாமிநாதனின் ஆவேசக் குரலால் அங்கு மனுதர்மத்தின் காவலர்கள் கூடுகின்றனர்.

'பண்டாரியை குறுக்கு விசாரணை செய்தார்கள். அவன் வாயே திறக்கவில்லை. முடிவு 'தமிழ்ப் பண்பாட்டினை காக்கும் திருத்தொண்டு'. பண்டாரிக்கு நஷ்டம் பெரிதல்ல. அவனது செம்பை எவனோ கொண்டு போயிருந்தான். பூர்வ ஜன்மப் பயன். மாங்கல்ய பாக்கியம், இப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் உயிருடன் விடுவதாயின்..'

அவனது இருப்பிடமான குடிசையையும் இரவோடு இரவாக கொழுத்தி விடுகின்றனர். தண்ணீருக்காக செந்நீரும் கண்ணீரும் சிந்திய அவன் தனது குடும்பத்தின் இருப்புக்காக மீண்டும் ஒரு கொட்டிலை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்வுப் பசியைப் போக்க ரிக்கஷா இழுக்கிறான். இச்சம்பவம் நடந்து ஒரு மாதத்தின் பின்னர், ஒருநாள் சவாரிக்காக அலைந்துவிட்டு மாலையில் திரும்பும் போது தெருவோரத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் ஒரு வனைச் சுற்றி நின்று பலர் வேடிக்கை பார்ப்பதை அவதானிக்கிறான். அங்கே வீழ்ந்து கிடப்பவன் ஒரு மாதத்துக்கு முன், தாகத்துக்கு தண்ணீர் அள்ள அவன் சென்றபோது அந்த இருளிலும் தன்னை வேற்று மனிதனாக அடையாளம் கண்டு காட்டிக் கொடுத்து பெருந்துன்பத்தை தனக்குச் செய்த பஸ் கண்டக்டர் சாமிநாதன் என்பதை அறிகிறான். ஒருகணம் தனது மனைவி அன்றிரவு கண்ணீரும் கம்பலையுமாக முற்றத்தில் நின்று அவனை திட்டித் தீர்த்த வார்த்தைகள்

'திரும்பலாம் என்ற எண்ணம் துளிர்ந்தது. திரும்ப நினைத்தான். மறுகணம் அவனுடைய மனித மனம் - அந்தத் தொழிலாளியின் இதயம் - தன்னில் தானே வெறுப்புக் கொண்டது.

வழுமையான மறுமலர்ச்சிக் கதா பாத்திரங்களைப் போல அச்செயலுக்கு மத்தியதர வர்க்கத்தின் மனிதாபீமான உணர்வை மட்டும் வெளிப்படுத்தி நிற்காமல், சமூக மாற்றச் செயற்பாட்டுக்கு அவசியமாக அமையும் 'நீயும் நானும் தொழிலாளிகள் என்ற, உழைக்கும் மக்களின் வர்க்க ஒன்றிப்பு உணர்வை' - மானிட சத்துவ உணர்வை - தொற்ற வைத்து அக்கதை முடிக்கிறது.

அதன் மூலம் சமூக பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள், இன, மத ஒடுக்குதல்களில் இருந்து வீடுபடுவதற்கான வர்க்க ஒன்றிப்பு உணர்வை காலத்தின் தேவையான குரலாக அக்கதை முன்வைக்கிறது.

தன்னுடைய நினைவுக்காக தானே வெட்கப் பட்டான். மனதைச் சுதாகரித்துக் கொண்டான்'

தான் யார் என்பதை தீர்மானித்தவனாக, வேடிக்கை பார்த்த கூட்டத்தை விலக்கி அவனைத் தூக்கி ரிக்கஷாவில் கிடத்தியபடி மருத்துவமனை நோக்கி இழுத்துச் செல்கிறான். இரத்தம் ஏற்றா விட்டால் உயிர் பிரிந்துவிடும் என்ற நிலையில் இருந்த அவனுக்கு தானே இரத்தத்தையும் கொடுத்து உதவுகிறான். மருத்துவர் அவனது செய்கையை பாராட்டி பணம் வழங்க முற்படுகிறார். அதனைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுத்த அவன் சாமிநாதனை பார்க்க அனுமதி பெற்று உள்ளே செல்கிறான்.

'அவன் கட்டிலை நெருங்கினான்; உடனே பித்துப் பிடித்தவனைப் போல.. 'சொல்லு பண்டாரி ஏன் எனக்கு உயிர்ப் பிச்சை தந்தாய்.. நான் கொடியவன்.. தீயவன்.. உன்னை மிருகமாக அடித்தேன். நீ இருந்த வீட்டை எரித்தேன். நான் நாயிலும் கடையன். ஏன் இந்த நாய்க்கு உதவினாய்.. வார்த்தைகள் முடியவில்லை.

'சாமிநாதனின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் பெருகிற்று. கரைபுரண்டு வழிந்தது. அவனுடைய கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, குற்ற உணர்வு மேலிட 'என்னை ஏன் காப்பறினாய்' எனக் கதறுகிறான். கையைப் பிடித்து 'சொல்லு பண்டாரி சொல்லு' என்று கெஞ்சாக் குறையாகக் கேட்கிறான்.

பண்டாரியிடம் ஆனந்தக் கண்ணீர் துளிர்ந்தது. மிகவும் தெளிவான குரலில், மிகவும் அமைதியாகச் சொன்னான்

'நானும் மனிதன், நீயும் மனிதன், நீயும் நானும் தொழிலாளிகள்'

அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த 'நர்சின்' கண்களில் இருந்து கூட...

தண்ணீர் தர மறுத்தவனின் கண்ணிலும் கண்ணீர் வருகிறது. அனைவரிடமும் மானுட அன்பையும், சமத்துவ உணர்வையும் தொற்ற வைத்து அதன் வெளிப்பாடாக கண்ணீருடன்

வழமையான மறுமலர்ச்சிக் கதா பாத்திரங்களைப் போல அச்செயலுக்கு மத்தியதர வர்க்கத்தின் மனிதாபிமான உணர்வை மட்டும் வெளிப்படுத்தி நிற்காமல், சமூக மாற்றச் செயற்பாட்டுக்கு அவசியமாக அமையும் 'நீயும் நானும் தொழிலாளிகள்' என்ற, உழைக்கும் மக்களின் 'வர்க்க ஒன்றிப்பு உணர்வை' - மானிட சத்துவ உணர்வை - தொற்ற வைத்து அக்கதை முடிகிறது.

அதன் மூலம் சமூக பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள், இன, மத ஒடுக்குதல்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கான வர்க்க ஒன்றிப்பு உணர்வை காலத்தின் தேவையான குரலாக அக்கதை முன்வைக்கிறது. அதுவும் மத்தியதர வர்க்க கதாபாத்திரத்திடம் இருந்து எழாமல், சமூகத்தின் அடித்தள மக்களிடம் இருந்து, பாதிக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்படும் தொழிலாளியிடம் இருந்து வரும் புதிய பண்பாட்டு மாற்றத்துக்கான குரலாக அது வெளிப்படுகிறது. சாதி வெறி உணர்வுடன், தனது தாகத்துக்கு நீரருந்தும் உரிமையைக் கூட மறுத்து, தன்னைத் தாக்கிய ஒருவனை, அதற்கு எதிரான போராட்ட உணர்வு அவனிடம் இருந்தாலும், அனைத்து ஒடுக்குதல்களுக்கும் எதிரான தனது வர்க்க உணர்வை முன்னிலைப்படுத்துகிறான். அவனைப் பழிவாங்கும் மனநிலைக்கு ஆட்படாமல்,

அதுபோன்ற ஒடுக்குதல்கள் அனைத்தையும் இல்லாமல் செய்யும் உயரிய இலக்கில் உறுதி கொண்ட ஒருவனின் குரலாக அவனது குரல் வெளிப்படுகிறது.

அத்துடன் தெருவோரத்தில் காயமுற்றுக் கிடந்த சாமிநாதனை தூக்கி ஏற்றுவதற்கு மீளத் திரும்பும் அந்த ரிக்சாத் தொழிலாளியான பண்டாரியின் ஒடுக்குதலை

உணர்ந்ததால் உயர்வடைந்த' மனத்தை 'தொழிலாளியின் இதயம்' எனக் குறிப்பிடும், கதை சொல்லியின் குரல் ஆழமான அர்த்தத்தைக் கொடுத்து நிற்கிறது. சீன நாட்டின் பிரபல எழுத்தாளர் பாஜின்னின் 'அடிமையின் இதயம்' என்ற சிறுகதை இது போன்ற உணர்வை வேறு தளத்தில் இங்கு நினைவுறுத்தி நிற்கிறது. இத்தகைய உணர்வுப் பதிவுகள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பலரின் எழுத்துக்களில் பிரதிபலித்தது போல டொமினிக் ஜீவாவின் 'கண்ணீரும் தண்ணீரும்' என்ற இச் சிறுகதையிலும் சிறப்பாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் சமூகத்தில் தொடர்ந்து நிலவும் பல்வேறு சமூக பொருளாதார ஒடுக்குதல்களை ஒழித்து, அறிவியல், பண்பாட்டு, விழிப்புடன் கூடிய முழுமையான விடுதலைக்கு வழிவகுக்க வேண்டிய இவ் 'வர்க்க ஒன்றிப்பு உணர்வு' - சமத்துவ உணர்வு - ஊசலாடும் தன்மை உள்ள தேசிய முதலாளித்துவ அரசுகளின் சில சலுகைகளை சீர்திருத்தங்களை ஏற்கும் வெறும் தொழிற் சங்க போராட்ட எல்லைகளோடு நின்றுவிடுவதும், பேரினவாத அதிகார வர்க்க ஆட்சிகளுக்கு முண்டு கொடுப்பதும் என்ற அளவோடு எல்லைப் படுத்தப்படும் போது அங்கும் மாற்றங்கள் மீண்டும் அவசியமாகின்றன. இதனால் மக்கள் எதிர்நோக்கும் நவகொலனித்துவ, இன, மத, சாதி, பால், வர்க்க ஒடுக்குதல்கள் யாவற்றிலிருந்தும் மக்கள் தம்மைத் தாமே வர்க்க உணர்வின் அடிப்படையில் ஒன்றிணைந்து விடுதலைபெற உதவும், அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்துக்கான விழிப்புணர்வையும், செயலாக்கத்தையும் அளிக்கும், மக்கள் விடுதலைக்கான மக்கள் இலக்கியங்கள் உருவாக வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து இத்தகைய தேவையும், விடுதலையை நோக்கிய செயலாக்கமுள்ள 'வர்க்க ஒன்றிப்பு உணர்வுள்ள' சமூக நீதிக்கான போராட்டங்களும், சமூகமாற்றச் செயற்பாடுகளும், அவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் மக்கள் இலக்கியங்களுக்கான களங்களும் உருவாகியிருந்தன. குறிப்பாக அக்கால கட்டத்தில் வடபகுதியில் நடைபெற்ற தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜனப் போராட்டங்கள், புரட்சிகரத் தொழிற் சங்கப் போராட்டங்கள், நிவங்களுக்கான போராட்டங்கள், நவகொலனித்துவத்துக்கு எதிரான செயற்பாடுகள் என்பவற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம். இவ் எழுச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த மக்கள் இலக்கியம், எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தி

லிருந்து எழுந்த ஏப்ரல் கிளர்ச்சி, பேரினவாத ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரான ஆரம்ப எழுச்சிகளின் அனுபவங்கள் என்பவற்றையும் உள்ளகொண்டு அன்றைய சூழலைப் பிரதிபலித்து நின்றன.

'மனங்கள் தானாக மாறுவதில்லை' என்ற கே. டானியலின் குறுநாவல் பிறந்த காலமும் களமும், இம்மண்ணில் நிகழ்ந்த போர்க்கால ஆரம்ப நிலையில், அதன் செல்திசையின் பரிமாணங்களையும், சமூக உணர்வுப் படிநிலைகளையும் சுட்டி நிற்பதாக அமைந்தது.

விடுதலை உணர்வு என்பது தாமும் தாம் வாழும் தேசமும், மக்கள் சமூகமும் பலவழிகளிலும் ஒடுக்குதல்களுக்கு உள்ளாகி வருகின்றன என்பதை நடைமுறை வாழ்வியல் அநுபவங்களுடன் புரிந்து கொள்ளும்போதே மேலெழும். இந்நிலையில் மக்கள் தமது முழுமையான விடுதலை நோக்கிய பாதையில் பயணிப்பதா? அல்லது வர்க்க சமரசத்தை நோக்கிய பாதையில், 'சமாதான சகவாழ்வுப்பாதையில்' பல்வேறு ஒடுக்குதல்களையும் ஏற்று அடிபணிந்து வாழ்வதா? என்ற உணர்வுகளின் எழுச்சிகளை முன்வைத்து, தனது படைப்பாக்க வடிவத்தில் கே. டானியல் இக்குறுநாவலைத் தந்துள்ளார். இவ்விரு உணர்வுப் போக்குகளில், விடுதலைக்கான பாதையில் முன்செல்ல வேண்டும் என்ற உணர்வைத் தொற்றவைக்கும் படைப்பாக, அதற்குத் தடையாக இருக்கும் மாற்றமடையாத பழமைவாதச் சிந்தனையின் இறுக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் குறுநாவலாக 'மனங்கள் தானாக மாறுவதில்லை' என்ற இக் குறுநாவல் அமைகிறது. இக்குறுநாவல் 'தாயகம்' சஞ்சிகையில் 1975ல் 7வது இதழில் வெளிவந்தது.

ரிக்ஷா ஓட்டும் ஒரு தொழிலாளி, தனது வயதான காலத்தில், தனது பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியுடன் தனது தொழிலை படிப்படியாக நிறுத்திக் கொண்ட போதும், தனது முதலாளியின் - எஜமானின் - எடுபிடியாக இருந்த காலத்தின் கனவுகளுடன் வாழ்கிறான். வடபகுதியில் நடந்த அவனைப் போன்றவர்களின் நலனை நோக்கிய போராட்டங்கள் எதுவும் அவனது மனதைப் பாதிக்கவில்லை. பத்தாண்டுகள் சென்ற பின்னும், தனது அடிமை மனப்பாங்கில் சிறிதும் மாற்றமின்றி, தனது எஜமான் விசுவாசத்தை வெளிக்காட்ட உதவிய தனது பழைய ரிக்சாவையும் 'வீட்டுக் கோடியில்' பாதுகாத்து வருகிறான். ரிக்ஷாவில் ஏறி வலம் வரும் தனது எஜமானின் இறுதிக்கால விருப்பத்தை பூர்த்திசெய்ய, தள்ளாடும் வயதிலும்,

முதல் இரு கதைகளிலும் 'ரிக்ஷா என வடமொழிக் கலப்போடு அமைந்த சொல், இக்குறு நாவலில் 'ரிக்சோ' என ஈழத்தின் தமிழ் பேச்சு வழக்குச் சொல்லாக பயன்படுத்தப் படுகிறது. அதுபோன்றே முன்னிரு கதைகளிலும் முறையே 'மனிதாபிமானம்', 'சமத்துவம்' என விரிந்த உணர்வுகள், பல போராட்டங்கள் நடந்தேறிய இந்த மண்ணின் யதார்த்தத்தில் முழுமையான மக்கள் விடுதலை நோக்கி நகராமல் பின்தங்கி நிற்க, பழைய வர்க்க சமூகக் கட்டடமைப்பின் வரம்புகளுக்குள், அதே மாறாத பழமைவாதக் கனவுகளை ஏற்று வாழும் மன உணர்வுகளுக்குள், உழைக்கும் மக்களும் தமது வாழ்க்கை வட்டத்தைச் சுருக்கிக் கொள்வதை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

வீட்டுக் கோடியில் இருந்த ரிக்ஷாவை தூசுதட்டி அவரை ஏற்றி அமரவைத்து பெருமையுடன் இழுத்து, கவனிப்பாரற்று மடியும் ஒரு தொழிலாளியின் அடிமை மனப்பாங்கை இந்நாவல் பிரதிபலிக்கின்றது. அதுபோல அந்த எஜமானனான பழைய கூத்துக் கொட்டகை முதலாளி, தன்னை ஒரு பொதுவுடமை ஆதரவாளனாக பிற்காலத்தில் காட்டிக்கொண்ட போதும், தனது அதிகார வர்க்க பழமைவாத மனப்பாங்கில் இருந்து சிறிதும் மாற்றமடையாத நிலையையும் குறுநாவல் சுட்டி நிற்கிறது. அவனது ஆடம்பரமான, 'புகழோடு தோன்றி' மறையும் வாழ்வை, ரிக்ஷா தொழிலாளியின் வாழ்வுடன் பின்னிப் பிணைந்து பல்வேறு அடிமை நிலைகளையும் வெளிப்படுத்தும் குறுநாவலாக இது அமைந்துள்ளது.

முதல் இரு கதைகளிலும் 'ரிக்ஷா' என வடமொழிக் கலப்போடு அமைந்த சொல், இக்குறு நாவலில் 'ரிக்சோ' என ஈழத்தின் தமிழ் பேச்சு வழக்குச் சொல்லாக பயன்படுத்தப் படுகிறது. அதுபோன்றே முன்னிரு கதைகளிலும் முறையே 'மனிதாபிமானம்', 'சமத்துவம்' என விரிந்த உணர்வுகள், பல போராட்டங்கள் நடந்தேறிய இந்த மண்ணின் யதார்த்தத்தில் முழுமையான மக்கள் விடுதலை நோக்கி நகராமல் பின்தங்கி நிற்க, பழைய வர்க்க சமூகக் கட்டடமைப்பின் வரம்புகளுக்குள், அதே மாறாத பழமைவாத 'பொற்கால' கனவுகளை ஏற்று வாழும் மன உணர்வுகளுக்குள், உழைக்கும் மக்களும் தமது வாழ்க்கை வட்டத்தைச் சுருக்கிக் கொள்வதை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

பட்டினப் பிரதேசங்களும் மாறி, கிராமங்களும் மாற்றமடையத் தொடங்கிய போது ஆங்காங்கே சாதி ஒழிப்புப் போராட்டங்கள், கோயில் பிரவேசங்கள், சண்டைகள், மரணங்கள் என எத்தனையே நடந்து கொண்டிருந்த போதும், பண்டாரி இவைகளைப் பற்றி யெல்லாம் கவலைப் படாத மனிதனாக... சோமசுந்தரத்தாரும் அவர் ஆடிய ஆட்டங்களும், அதில் தான் எடுத்துக் கொண்ட பங்குகளும், நிச்சோவில் அவர் இராச கொலுவிருக்கும் காட்சிகளும் அவன் மனக்கண் முன் சதா அணிவகுத்து அணிவகுத்து வந்து கொண்டே இருந்தது

இங்கு ரிக்ஷாத் தொழிலாளி பண்டாரியினது வாழ்வும். கூத்துக் கொட்டகை முதலாளி சோமரின் வாழ்வும் எத்தகைய மனமாற்றங்களும் இன்றி தத்தமது வேறுபட்ட வர்க்க வரம்புகளின்,; எல்லைக்குள், ஏற்றத் தாழ்வுகள், ஒடுக்குதல், ஒடுக்கப்படுதல்களுடன் இணைந்து 'சமாதானமாக' வாழ்ந்து முடிவடைகிறது. அத்தகைய சமத்துவமற்ற வாழ்வையும் சாவையும் எவ்வித சலனமுமின்றி, தன்னை 'சின்னச் சோமர்' என எண்ணும், மத்தியதர வர்க்க மேல்நிலையாக்க போலி உணர்வுடன், சமாதானமாக ஏற்று வாழும் மன நிலைக்குத் தள்ளப்படும், உதிரிப் பாட்டாளியான ரிக்சாத் தொழிலாளி பண்டாரி, இறுதியில் கவனிப்பாரற்று ரிக்சாவின் கால்மிதித் தட்டில் சுருண்டு இறந்து கிடக்கிறான். அவனது வாழ்வும், சாவும் இன்றைய சமூக அமைப்பால் நாளாந்தம் பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகளுக்கு உட்பட்டும், பல்வேறு அடிமை நிலைகளில் அவற்றை இயல்பாக ஏற்று வாழ்ந்து மடியும் மனநிலைக்குத் தள்ளப்படும், மிகப் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்களின்

வாழ்நிலையைச் சுட்டும் ஒரு கலைப் படிமமாக இக்குறுநாவலில் பதியப் பட்டுள்ளது.

உள்ளே சோமரின் மறைவுக்கான அழுகுரல் கேட்டது. தொடர்ந்து கேட்டது.

'வெளியே நிச்சோ நின்றது.

வெகுநேரமாக நின்றது.

நிச்சோவின் கால்மிதித் தட்டில் சுருண்டு கிடந்த பண்டாரியை எவரும் கவனிக்கவே இல்லை.'

மேற்குறித்த மூன்று படைப்புக்களும் ரிக்ஷாத் தொழிலாளிகளின் வாழ்வைப் பிரதிபலித்தாலும், அவை படைக்கப்பட்ட கால வெளிக்கு ஏற்ப முறையே மனிதாபிமானம், சமத்துவம், விடுதலை என்ற மனித விழுமியங்களை உணர்வுத்தளங்களில் தொற்ற வைக்க முனையும் படைப்புகளாக நாம் அடையாளம் காண்கிறோம். அவை எழுந்த காலச் சூழலின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்துள்ளதுடன், இன்றைய வளர்ச்சிப் போக்கின் தொடர்ச்சிவரை எமது இலக்கியப்போக்கில் இயங்கியல் ரீதியான சமூகப்பார்வையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களையும் கொண்டுள்ளன என்ற உண்மையையும் இப் படைப்புக்கள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. எனினும் ஒடுக்குதல்கள் எந்த வடிவில் வெளி வந்தாலும் அவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை என்ற உணர்வை தொற்ற வைப்பதன் மூலம் அனைத்தும் அவற்றில் இருந்து விடுபடுவதற்கான மக்கள் இலக்கியத்துக்கு தத்தமது கால வெளியில் நின்று வலுச்சேர்ப்பவையாக அமைகின்றன. மனிதாபிமானம், சமத்துவம், விடுதலை என்ற உயர் விழுமியங்களை நோக்கிய, உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயக விழிப்பு ணர்வுக்கு உந்துதல் அளிக்கும் கலைப்படிமங்களாக இவை அமைந்துள்ளன. ❁

அஞ்சலி :

ச.சீவரட்ணம்

ஆறுகால்மடம் ஆனைக்கோட்டை, கொக்குவிலை வதிவிடமாகக் கொண்டிருந்த தோழர் அ. சீவரட்ணம் தனது 79வது வயதில் காலமானார்.

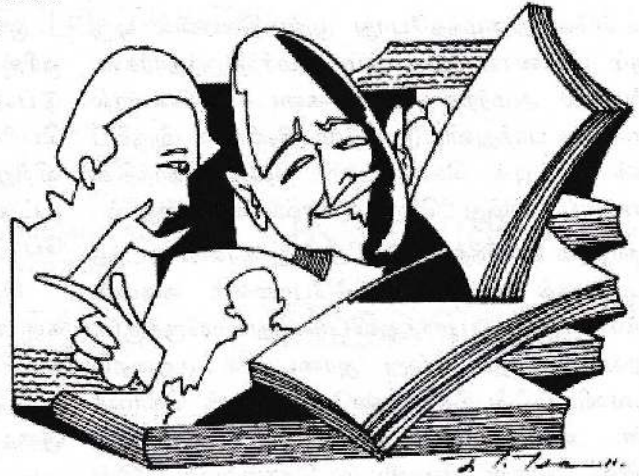
அரசு எழுதுவினைஞராகவும், அதன் தொழிற்சங்க செயற்பாடுகளுடன் இணைந்த தொழிற் சங்கவாதியாகவும், நவசமசமாச கட்சியிலும் இருந்தார். பின் புதிய ஜனநாயக கட்சிபுடன் இணைந்து தன் இறுதிக் காலம் வரை அரசியலுடனும் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளுடனும் இணைந்து பங்களித்தார். கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு துறைகளில் பங்காற்றிய இவரது ஆக்கங்கள் தாயகம் இதழில் பிரசுரமாகியுள்ளன.

தோழர் சீவரட்ணம் அவர்களுக்கு தேசியகலை இலக்கியப் பேரவையும் தாயகம் இதழும் தமது அஞ்சலியைச் செலுத்தகின்றன.

வாங்கியதிலிருந்து ஐபோன் என்று நண்பர்க்
வட்டத்தில் கலர்ஸ் காட்டித் திரிந்தாலும் அசுரீசு
சார்ஜ் போடுவதில் உள்ள சிக்கல், பெரும் இடி
சிக்கல் என்பது எனக்குத்தான் தெரியும்.

ஐ-போன்

துவா

அன்று சனிக்கிழமை, முதல்நாள் இரவு
பிந்தித் தூங்கியதால் எழும்புவதற்கு அசதியாக
இருந்தது. வார நாட்களில் எல்லை கடந்த புதிய
நோயாளிகளின் வரவுகளால் நிரம்பியிருந்த
வைத்தியசாலை வார்ட்களால் ஏற்பட்ட களைப்பு
வார இறுதி நாட்களிலும் உடலை லேசாக
வாட்டவே செய்தது. வழமையைப் போல
ஃபோனை எடுத்து மிஸ்ட் கோல்கள், குறுஞ்
செய்திகள் அப்டேர்ட்டுக்களைப் பார்த்துக்
கொண்டு, அப்படியே வாட்ஸ்அப், வைஃப்ரில்
வந்த குறுப் செய்திகளுக்கு ஒரு ஸ்மைலினையும்
போட்டுவிட்டு முகப்புத்தகத்தைத் திறக்க,
செயலியை அழுத்தினேன். ஃபோன் வெளிச்சம்
மங்கத்தொடங்கியது. ஒருவேளை நமது தூக்கக்
கலக்கமோ என்று கொஞ்சம் கண்களை அகல
விரித்துப் பார்த்தால், அப்போது தான் ஃபோன்
சார்ஜ் இறங்கிவிட்டதென்பது புரிந்தது.

வாங்கியதிலிருந்து ஐபோன் என்று நண்பர்கள்
வட்டத்தில் கலர்ஸ் காட்டித் திரிந்தாலும் அதற்கு
சார்ஜ் போடுவதில் உள்ள சிக்கல், பெரும்
இடியப்பச் சிக்கல் என்பது எனக்குத்தான் தெரி
யும். அப்படியே மெத்தையால் குதித்தெழும்பிச்
சார்ஜரைப் போடுவதற்குள் அது முழுமையாக
நின்றுபோய்விட்டது. இதை வாங்கி இரண்டு
வருடங்கள் உருண்டோடியது கூட நினைவில்லை.
அது நின்றவுடன் மனதில் பெருந்தகனம்.
மனிதன் எவ்வளவு தூரம் ஃபோன்களுக்குப்
பழகிவிட்டான் என்பது அப்போது தெரிந்தது.

அவ்வளவு டென்ஷனை high b யில் இருக்கும்
நோயாளனுக்குச் சிகிச்சையளிக்கும் போது கூட
உணர்ந்ததில்லை. கடும் டென்ஷன்.

என்ன செய்யலாம் என்று சிந்தித்தால்,
கொழும்பில் தெரிந்த ஒரு கடை கூடக் கிடை
யாது. சாதாரண ஊர்க் கடையில் கொடுத்தாலே
பற்றறியையும் கேஸையும் கழற்றிப் போட்டு
விட்டு, “ஆயிரம் ரூபாய் தம்பி” என்று
சொல்வார்கள். இது வேறு கொழும்பாகிவிட்டது.
ஒருவாறு சதாகரித்துக்கொண்டு கொழும்பிலுள்ள
நண்பன் ஒருவனை லாண்ட் லைனில் தொடர்பு
கொண்டேன். அவன் காலிவீதியில் உள்ள கடை
ஒன்றைச் சொல்லிக் கொடுத்துப் பார். ‘அவன்
நல்லா செய்வான்டா’ என்று வேறு யாரோ
சொன்னதாகச் சொன்னான்.

அடுத்த நிமிடமே எனது மோட்டார் சைக்கி
ளை உறுமவிட்டுக்கொண்டு காலி வீதியில்
அவன் சொன்ன கடையை நோக்கிப் புறப்
பட்டேன். சென்று பார்த்தால், அது ஒரு பெரிய
ஷாப்பிங் காம்பிளக்ஸ். அதிகமாக சனநட
மாட்டத்தைக் காண முடியவில்லை. ஆனால்
காம்பிளக்ஸ் என்னமோ பிரம்மாண்டமாகவும்
ஆடம்பரமாகவுமே இருந்தது. ஆடம்பரங்களை
நம்பிய மனநிலை அந்த ஆடம்பரத்தையும்
உண்மையென்றே நம்பியது. மோட்டார் சைக்
கிளை நிறுத்திவிட்டுப் படிகளில் ஏறி நண்பன்
சொன்ன கடையின் முகப்பை அடைந்தேன்.
அதன் வெளித்தோற்றமும் ஐபோன், ஐபாட்களின்

அலங்காரத் தோரணையோடு 'since 1989' என்று இருந்தது.

உள்ளே நுழைந்தபோது முன்கதிரையில் ஒரு வரும் பின்னால் இருவரும் அமர்ந்திருந்தார்கள். முன்னால் அமர்ந்திருந்தவர் கடைக் கண்களால் என்னைப் பாத்துவிட்டு ஏதோ பிஸியாக இருப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டார். சிறிது நேரத்தில் என்னைப் பார்த்து “மொகத பிரஷ்யை” என்றான்.

நானும் தெரிந்தமட்டும் அன்று காலை நடந்த விபரத்தைக் கூறினேன். ஃபோனைக் கையில் வாங்கிப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு அதுவாயிருக்கும், இதுவாயிருக்கும் என்று ஜாடையாக மற்றைய ஒருவனிடம் பேசிக்கொண்டே அதைக் கொடுத்தான். அவன் அதை வாங்கிவிட்டு “சார்ஜிங் ட்ரபிள்” என்று என்னிடம் சொன்னான். இவ்வளவுநேரம் அவர்கள் இருவருக்கிடையில் நான் குறுக்கீடு செய்யாததை வைத்து எனது டெக்னிக்கல் சம்பந்தமான அறிவு சராசரியானது என்பதை அவன் அனுமானித்ததாக எனக்குப் பட்டது.

“என்ன செய்யலாம்” என்று மறுபடியும் அவனிடம் கேட்டபோது, “இதைத் திருத்த ஏலாது. புதுசுதான் வாங்கணும். ஆனால் ஒரு வழியிருக்கு. கொஞ்சம் எக்ஸ்பென்சிவ்” என்றான்.

ஐபோன் கொண்டு வந்தவன் என்ன விலை குடுத்தாவது செய்வான் என்பது பொதுவில் அறிந்ததும் என்னுடைய தோற்றத்தில் இவன் எப்படியும் செலவழிப்பான் என்பதும் அவனுக்குத் தெரிந்ததுபோல் தோன்றியது.

எவன் கோல் எடுத்தானோ, மெசேஸ் யாரும் அனுப்பினாங்களோ வீட்டிலிருந்து யாரும் ஃபோன் பண்ணினதுகளோ என்று கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த எனக்கு, என்னத்தையாச்சும் செய்து ஃபோனை வொர்க் பண்ண வைச்சா போதும் எண்டிருந்ததால் “சரி எவ்வளவுவெண்டாலும் பரவாயில்லை. செய்யுங்கோ” என்றேன்.

என்னுடைய பதில் அவனுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்ததை அவன் முகம் மாறியதில் தெரிந்து கொண்டேன். “கொஞ்சநேரம் வெயிட் பண்ணுங்க சார்” என்றவன், ஃபோனாடன் அறைக்குள் சென்றான். சிறிது நேரத்தில் வெளியே வந்து “ரிசீவரும் பழுதாகிவிட்டது” என்றவன் ஒரு பக்கட்டைக்காட்டி புதுசு மாத்தவேணும். என்ற

வன், என் கண்களை வெட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான்.

ஐபோன் திருத்த வந்தவன் எப்படியும் ஒரிஜினலையே போடுவான் என்று தெரிந்து டுப்ளிகேட்டுக்கும் ஒரிஜினலுக்கும் இடையே பெரிய வித்தியாசத்தைக்காட்டி அதிக விலைக்கு விற்றுப் பழக்கப்பட்டவன்தானே, அவன். நான் மட்டும் என்ன விதிவிலக்கா! “ஒரிஜினலைப் போடுங்க” என்றேன்.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் திருத்தவேலைகளைச் செய்துவிட்ட ஃபோனை என்னிடம் காட்டி, “இப்ப ஓகே” என்றான்.

நானும் ஃபோனை வாங்கி மேலேயும் கீழேயும் பார்த்துவிட்டு என்ன செய்தானோ என்று ஒரு குழப்பத்தில், “சரி எவ்வளவு?” என்றேன். சற்றும் யோசிக்காமல் “பத்தாயிரம்” என்றான்.

‘ஃபோனைத் திருத்தத் தானே வந்தேன், வாங்க வரவில்லையே’ என்று மைண்ட் வொய்ஸ் ஓடியது. அவனிடம் விவரம் கேட்க எனக்கு டெக்னிக்கல் அறிவு அவ்வளவாகத் தெரியாது. கேட்டாலும் அவன் சொல்வதற்கெல்லாம் தலையாட்டவேண்டியவரும். ஒன்றும் பேசாமல் இரண்டு ஐயாயிரம் ரூபாய் நோட்டுக்களை நீட்டி விட்டு ஃபோனை வாங்கி ஆன் செய்து பார்த்துவிட்டு வெளியில் வந்தேன்.

என்னதான் எனக்கு டெக்னிக்கல் அறிவு இல்லை என்றாலும் பல வருடங்களாக அந்த ஃபோனைப் பாவித்த எனக்கு இவ்வளவு விலை இந்தத் திருத்தவேலைக்குத் தேவைப்படாது என அனுமானிக்கக் கூடியதாகவே இருந்தது. என்னை அவன், எனக்குத் தெரிந்தே ஏமாற்றியிருக்கிறான் என்பது கொஞ்சம் உறுத்தலாகவும், கவலையாகவும் இருந்தது.

இப்படி என்னைப் போன்ற எத்தனை பேரிடம் அதிகவிலை இவன் சொல்லியிருப்பான். அவர்கள் எப்படியெல்லாம் ஏமாற்றப்பட்டிருப்பார்கள் என்ற சிந்தனையுடன் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டேன்.

அன்று மாலை, சற்று அசதியாக இருந்தது. ரூமில் இருந்ததால் இரவு சாப்பிட ஏதாவது வாங்கலாம் என்று அருகில் இருந்த சுப்பர்மாக்கெட் ஒன்றுக்குள் நுழைந்தேன். இறாக்கையிலிருந்த ஒரு தண்ணீர்ப்போத்தலையும்

கச்சான், கடலை போட்ட பக்கெட் ஒன்றையும் எடுத்துவிட்டு பில் போடும் கவுண்டருக்குச் சென்றேன். நண்ட வரிசையில் பலர் பொருட்களுடன் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். முன் வரிசைக்கு சில விநாடிகள் காத்திருந்து அருகில் சென்றுவிட்டேன். முன்னால் நின்றவருக்கு பில் போடப்படுகிறது. வாங்குபவர் பக்கம் பச்சை எழுத்துக்களில் மொத்த விலை காட்டப்படுகிறது. முதலில் 2,000... 3,500... 7,900.. 10,000 பச்சையாக கண்ணில் பளிச்சிடுகிறது. இரண்டு ஐயாயிரம் ரூபாய் நோட்டுக்களை வாங்குபவர் நீட்டுகிறார். சற்றுக் கசங்கியதாக இருந்தது.

எங்கேயோ இந்த நோட்டுக்களைப் பார்த்தார் போலிருந்தது. முன்னால் நிற்பவன் அவன்தான்! அவனேதான்! ஐஃபோன் கடைக்காரனேதான்! என்னை ஏமாற்றிய அவன்தான்!

இரண்டு பைகள் நிறையப் பொருட்கள், பிஸ்கட்டுக்கள், ஜூஸ் போத்தல்கள், மாஜரின்,

சோடா ஏகப்பட்ட பொருட்கள், பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள் என்று லேபிள்கள் கவர்ச்சியாக, அழகாகப் பார்ப்பதற்கு ஆசையாக இருந்தது.

என்னைப் பார்த்து சிரித்தவனிடம் “வீட்டுக்கு சாமான் வாங்குகிறீர்களா?” என்றேன். “இல்லை. நான் றூமில் இருக்கிறேன். தினமும் சொப்பிங் வந்துவிட்டுப் போவேன்” என்றான். எனக்குள் லேசாக ஒரு புன்முறுவல் அரும்பியது.

இரண்டு கைகளிலும் பைகள் நிறையப் பொருட்களோடு சென்றான். உள்ளே இருந்த சோஸ் போத்தலின் சிவப்பு லேபிளில் இருந்த குறியீடு அவனைப் பார்த்து ஏனாமாகச் சிரிப்பது போல இருந்தது எனக்கு.

நாம் முன்னால் உள்ளவர்களையே பார்க்கிறோம். ஆனால் எல்லோருமே ஏமாற்றப் படுவதாக அவனுக்காகவும் இரங்கும் எனது மனச்சாட்சி உரத்துச் சொல்லியது.

அஞ்சலி :

ருத்நின் சேவியர்

ஈழத்தின் மக்கள் இலக்கியப் படைப்பாளி நந்தினி சேவியர் அவர்களுக்கு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் அஞ்சலி

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஆரம்ப உறுப்பினர்களில் ஒருவரும், ஈழத்தின் புரட்சிகர மக்கள் எழுத்தாளர்களில் ஒருவருமான தோழர் நந்தினி சேவியர் பேரவையின் ஆரம்பச் செயற்பாடுகளில் மிகவும் உற்சாகமாகப் பங்களித்திருந்தார்.

1974ல் வெளியான 'தாயகம்' முதலாது இதழில் இவரது சிறுகதைகளில் ஒன்றும் வெளிவந்தது. 'தாயகம்' ஆரம்ப இதழ்களின் வருகையின் போது, அதன் வருகைக்காக தனது ஆக்கங்களைத் தந்துதவ்வதில் மட்டுமல்ல, அச்சுக் கோர்ப்பது முதல், ஒப்புப் பார்ப்பது வரை அவரது பங்களிப்பு இருந்தது.

அவர் ஒரு கவிஞராக பேரவை நடத்திய கவிதாங்குகளில் கவிதைகள் பாடியிருந்தார்.

இவரது 'அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்ற முதல் சிறுகதைத் தொகுதி தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையால், சென்னை, 'சுவத் ஏசியன் புக்ஸ்' நிறுவனத்துடன் இணைந்து 1993ல் வெளியிடப்பட்டது.

ஒரு மக்கள் கலை இலக்கிய ஆளுமையாக வாழ்ந்து மறைந்த தோழர் நந்தினி சேவியர் அவர்களுக்கு எமது அஞ்சலியைச் செலுத்துவதுடன், அவரது குடும்பத்தினர்க்கும், இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் ஆறுதல் கூறி நிற்கிறோம்.

எழுத்தாக்கங்கள் காடும் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

சத்தியமலர் இரவீந்திரன்

நினைவுக் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை

பேராசிரியர் கைலாசபதியின் நூல்கள் தமிழகத் திற்கு அறிமுகமானதும் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் இவரின் ஆய்வினை உற்று நோக்கத் தொடங்கினர். இவர் பார்த்த பார்வையில் இலக்கியங்களைப் பார்க்கத் தொடங்கினர். சங்க இலக்கியங்கள் யாவும் வாய்மொழி இலக்கியங்கள் எனவும், சங்க இலக்கியங்கள் வீரநிலைக்காலம் சார்ந்தது எனவும் இவர் கண்டுகொட்டிய ஆய்வு உண்மைகள் தமிழ் அறிஞர்களைச் சிந்திக்க வைத்தது. மேல்நாட்டினருக்குச் சங்க இலக்கியங்களை உரிய வகையில் அறிமுகம் செய்து வைத்தவர். இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டு, இதழியல் துறையில் பணிபுரிந்து, கல்வி உலகில் பேசப்படும் அறிஞராக இன்றும் வாழ்கிறார். தந்தையார் இளையதம்பி கனகசபாபதி அவர்கள் மலேசியாவில் அலுவல ராகப் பணிபுரிந்தவர். எனவே க. கைலாசபதி அவர்கள் மலேசியாவில் கோலாலம்பூரில் 05.04.1933^{ம்} பிறந்தவர். இவரின் தாய் தில்லைநாயகி நாகமுத்து இரண்டாம் உலகப்போர் நடைபெற்ற காலகட்டத்தில் (1946-47) இலங்கை வந்தார். கைலாசபதி அவர்கள் உயர்தரக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி யிலும் கொழும்பு இராயல் கல்லூரியிலும் தொடர்ந்தார். பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலை (ஆனர்சு) படிப்பில் சேர்ந்து சிறப்பிடம் பெற்றுத் தேர்ந்தார் (1957). இவ்வகுப்பில் தமிழும் மேலைத்தேய வரலாறும் என்பதைப் பாடமாக எடுத்துப் படித்தார். இப்படிப்பு இவருக்கு மேற்குலக அறிமுகத்திற்கும் வரலாற்றுப் பார்வைக் கும் வழி வகுத்தது. கைலாசின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் களான க. கணபதிப்பிள்ளை, வி. செல்வநாயகம், சு. வித்தியானந்தன் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். பல்கலைக்கழகக் கல்வி கற்ற பிறகு தினகரனில் உதவி ஆசிரியராக 1957 முதல் 1961 வரை பணியாற்றினார். பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முது கலைப்பட்டம் பெற்றார். (1961-62, 1953-1966ம் ஆண்டில் இங்கிலாந்தின் புகழ்பெற்ற பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்ட ஆய்வில்

இணைந்தார்.

1964ல் சர்வ

மங்களம்

அவர்களைத்

திருமணம்

செய்து கொண்டார்.

அவருக்கு இரு பெண்

குழந்தைகள்.

1. ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்

பல்கலைக்கழக கலைத்திட்டத்தில் ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். பாடசாலை மட்ட தமிழ் பரப்பிலும் ஈழத்தமிழ் அறிஞர் கவனம் பெறத் தொடங்கிய நிலையில் 19/20ம் நூற்றாண்டுகளின் படைப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் பற்றி தனி நூலின் அவசியம் ஏற்பட்டது. இறுதிக் காலத்தில் இந்நூலைத் தொகுத்து அச்சுக்கு அவர் அனுப்பிய போதிலும் மறைந்து ஓரிரு ஆண்டுகளின் பின்னரே அது வெளிவந்தது. 19ம் நூற்றாண்டில் Dr. கிரீன் வைத்தியம் மற்றும் விஞ்ஞான நூல்களை தமிழில் வெளியிடுவதற்கு வழி சமைத்தார். இதன் தாக்கம் காரணமாக கலை- இலக்கியத்திலும் விஞ்ஞான நோக்கு வெளிப்பட்டது. பதிப்புத் துறையில் ஆராய்ச்சி நோக்கை நாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை போன்றோர் கையாளுவதற்கு இத்தகைய அறிவியல் கல்வி வாயிலாக எம் மிடையே வளர்த்த விஞ்ஞானநோக்கு விருத்தி பெற்றிருந்தமையே ஆதார சக்தியாகும். கலைச் சொல்லாக்கம் முதல் யதார்த்தவாத- முற்போக்கு இயக்க விருத்தி என்பன இங்கே வலுவுடன் இருக்க இத்தகைய வரலாற்றுச் சூழ்நிலையே உதவியது.

2. அடியும் முடியும் :

பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் சிவனின் அடியையும் முடியையும் தேடுவதற்கு முனைந்து இயலாமல் போன புராணக் கதையை முன்னிறுத்திக் கூறும்

பேராசிரியர் இலக்கியங்களது காலம், கருத்து நிலைகள் என்பவற்றை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவது அவசியம் எனக் கூறும் நூல் இது. திறனாய்வு நோக்கின் அடிப்படையில், பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் முதல் நவீன படைப்புகள் வரையானவற்றை எவ்வகையில் அணுக இயலும் என்பதனை எடுத்துக்காட்டும் நூல் மட்டுமன்றி, இலக்கியத்தின் சமுதாய அடிப்படைகளையும் வரலாற்று உணர்வோடு அணுகுவதற்கு வழிப்படுத்தும் நூலாக இது இருக்கிறது. மரபை வழிபாட்டுக்கு உரியதாக அன்றி மாறிவரும் சமூக கட்டமைப்புகளுடன் பொருத்திப் பார்ப்பது அவசியம் எனக் கூறும் நூல் இது. திறனாய்வு நோக்கின் அடிப்படையில், பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் முதல் நவீன படைப்புகள் வரையானவற்றை எவ்வகையில் அணுக இயலும் என்பதனை எடுத்துக்காட்டும் நூல் மட்டுமன்றி, இலக்கியத்தின் சமுதாய அடிப்படைகளையும் வரலாற்று உணர்வோடு அணுகுவதற்கு வழிப்படுத்தும் நூலாக இது இருக்கிறது. மரபை வழிபாட்டுக்கு உரியதாக அன்றி மாறிவரும் சமூக கட்டமைப்புகளுடன் பொருத்திப் பார்ப்பது அவசியம். சமூக மாற்றத்துடன் மரபிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு, பழையன கழிந்து புதியன எழுச்சி பெறுவன. பழைய இலக்கியங்கள் உயர்ந்தோரை, ஆதிக்க சக்தியை ஏற்றிப்போற்றி உழைக்கும் அடிநிலை மக்களை இழிவுபடுத்தியே வந்துள்ளது. 'சிலப்பதிகாரம்' வணிக மக்களைப் பேசுவதால் 'குடிமக்கள் காப்பியம்' என ம. பொ. சி. சொல்வார். அரசரை விடவும் செல்வச் செழிப்பில் பொற்குவை உடையோராக வணிகர் இருந்த காலத்துப் படைப்பு அது என்ற வகையில் சாதாரண குடிமக்களின் காப்பியமாக அது இல்லை; 'சோழ, பாண்டிய, சேர ஆட்சியாளர் நிலப் பரப்புகளுடாக கதை நகர்வதால் அதை 'தேசிய இலக்கியம்' என ம. பொ. சி. சொல்வார். நவீன முதலாளித்துவச் சமூக கட்டமைப்புக்கு உரிய தேசம், தேசிய இலக்கியம் என்பவற்றை இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முந்திய படைப்புக்குச் சொல்வது காலப்பொருத்தம் அற்றது. 'கோபுர வாசலும் புலைப்பாடியும்' என்ற கட்டுரை வாயிலாக தனது நெருங்கிய தோழரான முருகையனது நந்தனார் சரித்திர நாடக ஆக்கத்தையும் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கி இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

*சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் பாட்டிலுள்ளதை சேக் கிழார் பெரிய புராணத்தில் விபரிக்க பின் கோபால கிருஷ்ண பாரதியின் நந்தனார் சரித்திர கீர்த்த

னையிலிருந்து அது வரும். அதில் உளவியல் ரீதியான எண்ணம் மேலோங்கி நிற்க அங்குள்ள பண்ணை அடிமைத்தனம் பேசப்படவில்லை. 'எதிர் காலச் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் இயக்கத்தில் ஏதோ ஒரு வகையிற் பங்கு கொண்டா வன்றி, இன்றைய காலகட்டத்தில் புறநிலைக்குப் பிசகாத நாவலைப் படைக்க இயலும் என்று நான் நம்ப வில்லை' என கைலாஸ் சொல்லும் கருத்து கவனிப்புக்கு உரியது.

3. சமூகவியலும் இலக்கியமும்

சமூகவியல் தனித்துறையாக வளராத காலத்தில் இலக்கியத்தை சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தில் அணுகும் ஆய்வியலை வெளிப்படுத்துகிறார். மானுவலியல், உளவியல், அழகியல், மெய்யியல் போன்ற பன்முக நோக்கு நிலைகள் இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு அவசியம் என்பார் க. கைலாசபதி. இப்புதிய நோக்கில் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள், இசைத்தமிழ், நாட்டார் பாடல்கள், இலக்கியத் திறனாய்வின் நலன் ஆகிய துறைகள் தனித்தனியாக இந்நூலில் அலசப்பட்டுள்ளன. 'பொதுமக்கள் மத்தியில் பரிமாறப்படும் போதுதான் இசை கலையாகிறது' எனும் அவருடைய நோக்கு, மக்கள் இலக்கியம் என்பதை அவர் வடிவமைத்த பண்புடன் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கத்தக்கது. வெறும் மனமகிழ்வு என்பதற்கும் அப்பால் சமூக மாற்றத்துக்கானது மக்கள் இலக்கியம் என்பதையும் வலியுறுத்துவார்.

மக்கள் இலக்கியம் என்பதை முதலில் தமிழுக்கு பதிவு செய்தவர் கைலாசபதி.

4. இலக்கியச் சிந்தனைகள்:

பேராசிரியர் மறைந்து முதல் மாதத்தில் வெளிவந்த நூல் இது. பல்துறை சார்ந்து அவரால் எழுதப்பட்டு நூலுருப் பெறாமல் இருந்த கட்டுரைகள் (அண்மையில் மறைந்த) செ. கணேசலிங்கன் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்டு இருந்தார். இலக்கியப் பேசுபொருளுக்கு உரிய பலவகைப்பட்ட விடயங்களை ஒவ்வொரு கட்டுரையும் பேசியுள்ள வகையில் அவரது இலக்கிய நோக்கைக் கண்டறிய உதவும் ஒரு நூல் இது.

5. வீரநிலைக் கவிதைகள்

ஜோர்ஜ் தோம்சன் (George Derwent Thomson) புராதன கிரேக்க இலக்கியத்தை மார்க்சிய நோக்கில் ஆய்வுக்கு உள்ளாக்கிய ஒரு முன்னோடிப் பங்காளர். அவரது வழிப்படுத்தலில்

கிரேக்க இலக்கியத்தோடு சங்க கால இலக்கியத்தை ஒப்பாய்வு செய்து தனது கலாநிதிப் பட்டப் பேற்றுக்கான ஆய்வை க. கைலாசபதி மேற்கொண்டார். ஜோர்ஜ் தோம்சன் மாக்கியம் குறித்து அவர் எழுதிய மூன்று முக்கிய நூல்கள் 170ல் சீன கொள்கை ஆய்வு குழுவால் வெளியிடப்பட்டது.

அவை, மார்க்ஸ் முதல் மாசேதுங் வரை: புரட்சிகர இயங்கியல் பற்றிய ஒரு ஆய்வு (1971);

முதலாளியமும் அதன் பிறகும்: சரக்கு உற்பத்தியின் தோற்றமும் வீழ்ச்சியும் (1973);

மனித சமூக சாரம்: கலை அறிவியலின் மூலாதாரங்கள் (1974)

ஜார்ஜ் டெர்வென்ட் தாம்சன் ஒரு மாக்கிய தத்துவவியலாளர். ஐரில் மொழி அறிஞர். அவர் 1903ல் பிறந்தார். கிரேக்க நாடகங்களை மாக்கிய அணுகுமுறைகளில் வாசிக்கும் வழிமுறையின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். 1941ல் எழுதப்பட்ட அவருடைய 'அசீலியசும் ஏதென்சும்' (Aeschylus & Athens) என்ற புத்தகமும், 1945ல் எழுதப்பட்ட "மாக்கியமும் கவிதையும்" என்ற புத்தகமும் சர்வதேச கவனத்தைப் பெற்ற புத்தகங்களாகும். 1987ல் இங்கிலாந்தின் பர்மிங்காம் மாகாணத்தில் இறந்தார்.

வீரநிலைக் கவிதைகள் ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் பல ஆழமான ஆய்வுகளையும் உசாத்துணை நூல்களையும் மேற்காட்டி நிற்கிறது. ஆரம்ப கால இலக்கியத்தில் காதல், வீரம், கொடைச்சிறப்பு மனப்பாங்கை மறுத்து கிரேக்க இலக்கியம் உள்ளிட்ட பல மொழிகளுக்கும் வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்தில் அத்தகைய பண்பு இருந்ததைக் காட்டுவார். நூலைந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு உரிய அக்காலம் மருதத்தினையால் ஏனைய திணைகள் வென்றடக்கப்பட்டு மூவேந்தர் ஆட்சி ஏற்பட்ட மாற்றப்போக்கை காட்டும் காலப்பரப்பு. அத்தகைய ஆக்கிரமிப்புக் கானதும், அதனைத் தடுப்பதற்கான தற்காப்புக்கு உரியதுமான யுத்தங்கள் அவசிப்பட்டதன் காரணமாக அக் காலத்தில் வீரம் உயர் விழுமியமாகப் போற்றப் பட்டது. வாய்மொழிப் பண்புடன் பாணர், விறலியர் அவ்வகைப் பாடல்களை மக்களிடம் கொண்டு சென்று சமூக மாற்றத்துக்கு வழிவகுத்தனர். ஆள்வோரைச் சார்ந்து பரிசில் பெறுவதற்கு இது உதவியது. அவ்வாறு பரிசில் பெற்றவர்கள் ஏனைய வர்களுக்கு பரிசில் பெறத்தக்க இடத்தைக் கூறும்

வகையில் வழிகாட்டுவதாக அமைந்தது ஆற்றுப் படை இலக்கியம். மூவேந்தர் ஆட்சி உறுதிப்பட்டு ஏற்றத்தாழ்வு வாழ்முறை வலுத்த போது கல்வி கேள்வியில் வித்துவம் பெற்ற புலவர் மரபு மேலோங்குகிறது. பாணர் கீழானவராக மதிப்பிற்க்கும் பெறும் சமூக மாற்றச் செல்நெறியை இந்நூல் காட்டுகிறது. ஆங்கில மொழியில் இருந்து வெ. பாலசுப்பிரமணியத்தால் தமிழில் 2006ல் குமரன் பதிப்பகம் வெளியிட்டது.

6. ஒப்பியல் இலக்கியம் :

ஏற்கனவே ஒப்பியல் நோக்கை விடலாந்த அடிகள் தெ. போ. மீனாட்சிசுந்தரனார் முதலானோர் முன்னெடுத்தனர். கைலாஸ் ஆழ்தகன்ற பரப்பாக அதனை விசாலிக்கச் செய்துள்ளார். சங்க இலக்கியத்தை வடமொழி இலக்கியம் உள்ளிட்ட உலக இலக்கியங்கள் பலவற்றோடு ஒப்பாய்வு செய்தது. முதல் பாரதியை பல இலக்கிய ஆளுமைகளுடனும் உரசிப் பார்த்தது வரை பல்வேறு கட்டுரைகள் இந்த நூலில் உள்ளன. ஒப்பாய்வுக்கு எத்தகைய அடிப்படைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதைக் கற்றுணர் இந்நூல் உதவுகிறது.

7. இரு மகாகவிகள்:

வங்கத்தின் மகாகவியான ரவீந்திரநாத தாகூருடன் பாரதியை ஒப்பாய்வு செய்த நூல். இளவயதில் மறைந்தவர் பாரதி; தாகூரின் நீண்ட ஆயுள் காலத்துக்குள் பாரதி வாழ்ந்த முப்பத்தொன்பது ஆண்டுகளும் அடங்கியுள்ளது. 1905ல் தேசிய எழுச்சி தொடக்கம் பெற்று 1919ல் மகாத்மா காந்தியினால் ஒத்துழையாமை இயக்கம் தொடங்கப்பட்டு அந்தத் தேசிய எழுச்சி வெகுஜன மயப்படுத்தப்பட்ட கால வளர்ச்சியில் இருவரும் இயங்கினர். தேசியம், ஆன்மீகம், அரசியல், இலக்கியம், சமூகநோக்கு என்பவற்றில் இருவரும் கொண்டிருந்த ஒத்த கருத்துகள், மாறுபாடுகள் என்பவற்றையும் அவற்றுக்கான சமூக, வாழ்வியல் பின்னணி சார்ந்த காரணிகள் எவையெவை என்பவற்றையும் இந்த நூலில் பேராசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார். முழுமையான இலக்கிய நாட்டத்துடன் அரசியலின் விளிம்பில் ஊடாடியவர் தாகூர், தீவிர அரசியல் பங்கேற்பு உந்தித்தள்ள இலக்கியத்தைக் கருவியாக்கியவர் பாரதி என முத்தாய்ப்பாக பேராசிரியர் கைலாசபதி காட்டுகிறார்.

குசேலன்

ந. பார்த்தீபன்

தண்ணி வார்த்தினர் நேரத்தில்தான் அந்தக் கிருமி வேறு ஆக்களுக்குத் தொற்றும் என்று அம்மா வீட்டில் உள்ளவர்களுக்குச் சொன்னது எனக்கும் கேட்டது.

மாலையும் இரவும் மயங்கும் மைமல் நேரம். ஆளை ஆள் தெரியாத வேளை.

“தம்பி... தம்பி.. கோபி...”

பொக்கிளிப்பான் வந்து படுக்கையிலிருந்து எனக்கு அம்மா கூப்பிட்டது கேட்காததால் கிட்ட வந்து அம்மா கூப்பிடுகின்றார்.

“என்னம்மா..?”

“தங்கம்மா அக்கையின்றை மேன் கணைசன் வந்து கேற்றடியில் நிக்கிறான். கனக்க நேரம் நிண்டு கதைக்காதை. ஆக்கள் பேசுங்கள்.”

அம்மா அறிவுறுத்தல் வழங்கிவிட்டுச் செல்கின்றார்.

“வீட்டுக்குள்ளை வரச் சொல்லியிருக்கலாமே அம்மா.”

“நான் கூப்பிட்டனான். அவன்தான் இருண்டு போய்ச்சு. அம்மா தேடுவா. கெதியாப் போகோணும் எண்டு மறுத்திட்டான்.”

ஏன் இந்த நேரத்தில கணைசன் வந்திருக்கிறான்? என்ன அவசரமோ? என்ன காரணமாய்... இருக்குமென என்னால் ஊகிக்க முடியவில்லை.

கணைசனின் தம்பிக்குச் சென்ற மாதம்தான் பொக்கிளிப்பான் வந்து தண்ணி ஊற்றி

முழுகவாத்தது. நான் கணைசன் வீட்டுக்குப் போய் வந்ததால்தான் எனக்குப் பொக்கிளிப்பான் வந்ததாக அம்மா கோபத்துடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

தண்ணி வார்த்தினர் நேரத்தில்தான் அந்தக் கிருமி வேறு ஆக்களுக்குத் தொற்றும் என்று அம்மா வீட்டில் உள்ளவர்களுக்குச் சொன்னது எனக்கும் கேட்டது.

நான்தான் வந்து அம்மாவிடம் சொன்னனான். எதையும் மறைக்க எனக்குத் தெரியாது.

நான் நினைத்ததெல்லாம் செய்து போட்டு வந்து அடியும் வாங்கிக் கொள்வேன்.

தங்கம்மா அன்றி சொன்னவர், “கோபி வீட்டை போய்ச் சொல்ல வேண்டாம். அம்மா பேசுவா... வீட்டில் அம்மன் வருத்தம் வந்தால் மற்றப் பிள்ளைகளை வீட்டுக்குள் எடுக்கக் கூடாது என்று உனக்குத் தெரியாதோ? என்று என்னைத்தான் பேசுவா...”

தங்கம்மா அன்றி சொன்ன போது... இல்லையென்றாலும் உங்கடை வீட்டுக்கு என்னைப் போகக் கூடாது என்று அம்மா வழமையாக பேசுவ... என்பதை நான் சொல்லவில்லை.

அன்றொரு நாள் நான் கணேசனின் வீட்டுக்கு வெளியே நின்று கதைத்துக் கொண்டு நின்றபோது அந்த வழியால் வந்த அத்தான் என்னைப் பார்த்தார்.

“நீயும் அம்மப்பாவின்ரை இடத்தைப் பிடிக்கிறாய்” என்று சொன்னது எனக்கு விளங்கேல்லை.

நான் அம்மாவிடம் வந்து சொன்னபோது... அதைப் பற்றி எதுவும் சொல்லாமல் “நீ அங்கை போகாதே” என்று மட்டும் அம்மா சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது.

எனக்கு அத்தான் அப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் போனதும் அந்த நேரம் அத்தானோடு கூடிப் போன நண்பர்கள் சிரித்ததும் அதை அறிய வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டியது.

ஐந்தாம் வகுப்புப் படிக்கிற. எனக்கு கணேசனுக்கு முன் அத்தான் சொன்னது கவலையாக இருந்தது.

அத்தானுக்கும் மற்றவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களே என்ற நினைப்பு வராது. அதுவே ஒரு கெட்டித்தனம் என அவர் நினைப்பதும் ஒரு காரணம்தான்.

“என்ரை அலுவலைப் பார்க்க எனக்குத் தெரியும். நீ உன்ரை வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு போ” என்று சொல்லி அவர் மனதை நோக்கிக்கும் பழக்கம் என்னிடம் இல்லை... எனக்கு வராது.

கணேசனுக்கும் “அண்ணை கதைக்கிறதை ஒழுங்காகக் கதை. தேவையில்லாத கதை கதைக்காதே” என்றோ ஒரு முறைப்புப் பார்வை பார்க்கவோ தெரியாது. அதுதான் அவனுடைய சுபாவம்.

“அவருக்கு நீ வந்து என்னோடை கதைக்கிறது பழகிறது பிடிக்கேல்லைப் போலிருக்கு” என்று அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எனக்குத் தந்து விட்டேனே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான்.

அவனுடைய இயல்பு அப்படிப்பட்டது.

அம்மாவிடம் கேட்டால் சொல்லுவார் என நினைத்து “அம்மம்மா நான் தங்கமுத்து அன்றி வீட்டடியில் நின்று அவவின்ரை மகன்

கணேசனுடன் கதைச்சுக்கொண்டு நிக்கேக்குள்ளை, அத்தான்... அதுதான் உங்களுடைய மூத்த பேரன் நீயும் அம்மப்பாவின்ரை இடத்தைப் பிடிக்கிறாய் என்று சொல்லிக் கொண்டு போனார். ஏன் அம்மம்மா அப்படிச் சொன்னவர்?” என்று கேட்டேன்.

நான் கேட்டதும் “உனைரை அம்மப்பா விற்கு ஊரெல்லாம் உறவுதானே” அதுக்கு மேல் அம்மம்மா எதுவும் சொல்லாமல் அழுது திட்டிக்கொண்டே இருந்தார்.

அம்மப்பா எங்களோடு இல்லை. தனியே தன்னுடைய தாய் வீட்டில்... அம்மப்பாவை நான் வழி தெருவில் காண்பேன். சிரித்து விட்டுப் போவார்.

ஆறடி உயரம். ஆஜானுபாகுவான தோற்றம். அசைப்பில் ஜெமினி கணேசன் போல் இருப்பார். நல்லாப் படித்தவர் என்று அப்பா சொல்லுவார்.

அம்மம்மாவிற்கும் அவருக்கும் எப்போதும் பிரச்சினை... அடிக்கடி சண்டை. அம்மம்மாவின் தகப்பன் நல்ல வசதியானவர். ஒருநாள் அவர் “நீ இங்கை வரவேண்டாம். வந்தால் பொலிஸில் பிடிச்சுக் கொடுப்பன்” என்று சொன்னாராம். அதன்பிறகு அம்மப்பா எங்கள் வீட்டிற்கு வரவேயிலை.

பெரிய தோட்டத்து சபாபதி அம்மப்பாவுக்கும் உலகறிஞ்ச கணபதிப்பிள்ளை (அம்மம்மா தன்னுடைய தகப்பனைப் பற்றி எல்லோரிடமும் அடிக்கடி சொல்வது) பாட்டாவுக்கும் இடையில் உள்ள வரட்டுக் கௌரவத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டது அம்மம்மாதான்.

காணி, பூமி, சொத்து, சுகம் என்று இருந்த அம்மப்பா ஒதுங்கிக் கொள்ள... இது ஒரு வாய்ப்பாகிவிட்டது.

அதைவிடப் பெரிய வாய்ப்பு அவருடைய சுகபோகத்துக்கு வசதியாக அவர் தனிக் கட்டையாக இருந்தது தான்.

அதன் பிறகு அவர் ஊர் மேயத் தொடங்கி விட்டார். அந்த மேய்ச்சல் தரைகளுள் ஒன்று தான் தங்கம்மா என்று ஊரில் பரவலாகக் கதை உண்டு.

அப்போது அந்தக் கதைகள் எனக்குத் தெரியவில்லை. அது பழைய கதை. ஆனாலும் ஊர் வாய்க்கு கிடைக்கின்ற அவலில் இதுவும் ஒன்று.

நான் கணேசனோடு சிநேகிதம் வைத்து பல காலத்துக்கு பின்புதான் அரசல் புரசலாக எனக்குத் தெரியவர என்னால் கணேசனின் சிநேகிதத்தை விட முடியாது போனது.

இந்தக் கதைகளை இன்று நான் நம்பும் நிலையிலில்லை. ஏன் ஏற்கும் நிலையிலுமில்லை.

அன்று நான் ஐந்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த நிலையில் கணேசனுடன் தான் அதிகம் பழக்கம் வைத்தேன். யாருக்காகவும் எனது சிநேகிதத்தை இழக்க விரும்பவில்லை.

பிறகு, நான் வேற பாடசாலைக்குப் போனேன். காலையில் பாடசாலை மாலையில் ரியூசன் என என் பொழுதுகள் களவாடப் பட்டன. கணேசனும் பாடசாலையும் தோட்டமுமாக...

இருப்பினும் கணேசனுடனான என் தொடர்பு குறையவில்லை. அதற்குக் காரணம் கணேசனுடைய இயல்பு தான்.

இன்றுவரை எத்தனை நண்பர்கள் வந்தார்கள், போனார்கள். ஆனால் கணேசனுடைய பல நல்ல குணங்களை நான் யாரிடமும் காணவில்லை.

ஐந்தாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே என்னுடன் படித்த கணேசன்... அதன்பிறகு க.பொ.த.(சா/த), க.பொ.த.(உ/த), பட்டதாரிப் படிப்பு நியமனம் கிடைத்த பின்னர் படித்த டிப்ளோமா, இன்னும் பல...

பெரிய படிப்புகள் எல்லாம் என்னோடு கூடிப் படித்த நண்பர்களை விட ஐந்தாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்த கணேசன்...

யாரையும் நோகடித்துப் பேசத்தெரியாத.. இல்லையெல்லாம். பேச விரும்பாத பண்பும் கரவு, வஞ்சகம், சூது, வாது தெரியாத.. அறிவினமை என்று பலர் நினைத்தாலும் சிலர் என்னிடமே சொன்னாலும்... அந்த

அறியாமை நல்லது என்று தான் நினைக்கிறேன்.

ஒருநாள் முல்லைத்தீவு காட்டில் கணேசனை வெட்டிக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்று அறிந்து வீட்டுக்குப் போன போது தங்கம்மா அன்றி அழுத அழுகை என்றும் என்னை விட்டுப் போகாது.

காட்டுப் பகுதியில் நில அளவை செய்து அங்கேயே தங்கியிருந்த போது இனவாதிகளின் பழிவாங்கலுக்கு ஆளான பலரில் கணேசனும் ஓராளாகிவிட்டனா.

ஊழ்வியையா... விதியா... தமிழனாய்ப் பிறந்த பாவமா... எது அவனை அற்ப ஆயுளில் பிரித்துக்கொண்டு போனது எனக்கு இன்றுவரை புரியாத.. மறக்க முடியாத விடயந்தான்.

அன்று தம்பி கணேசன் வந்திருக்கிறான் என்று அம்மா சொன்ன போது நான் அவனைத் தேடிக் கேற்றடிக்குப் போனேன்.

“என்னை வீட்டுக்கு வந்ததாலைதானே உனக்குப் பொக்களிப்பான் வந்தது” என்று கழிவிரக்கத்தோடு கூறினான்.

“இல்லைக் கணேச... அப்படியில்லை” என்று நான் கூறினேன்.

“கோபி... நான் பால் வாங்கி வந்தனான். காய்ச்சித்தான் குடிக்கவேணும். ஆனா உன்னை அம்மா பேசுவா...” என்று ஒளித்து வைத்திருந்த அரைப் போத்தல் பாலை என்னிடம் காட்டுகிறான்.

நான் எதுவும் பேசாமல் “இங்கைதா பாலை” என்று வாங்கி மடக் மடக்கெனக் குடித்துவிட்டுப் போத்தலை அவனிடம் கொடுத்தேன்.

அந்த மைமல் வேளையில் தழுதழுத்த குரலில் கணேசன் கதைத்தது இன்னும் ஞாபகத்தில இருக்கிறது. கணேசன் கண் கலங்கிக் கொண்டு “நான் போயிட்டு வாறன் கோபி... பால் கொண்டு வந்ததை அம்மா வுக்குச் சொல்லவேண்டாம்” என்று கணேசன் சொல்லிச் சென்றதை என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது.

சூரியன் தவம்

இரு
கரைகளைத் தொட்டு
ஓடும்
அந்த ஆற்றில் தான்
எத்தனை ஆனந்தம்!

மணல் லாரிகளின்
ஆதிக்க சத்தத்தால்
முடங்கிக் கிடந்த ஆறு...
இன்று
உரிமையோடு
ஆர்ப்பரிக்கிறது
இழந்த இடங்களை
மீண்டும்
பறித்துக் கொண்டது

மனிதனின்
பேராசைகள் எல்லாம்
அடித்துச் செல்லப்படுகின்றன
ஓடும் ஆற்றில்!

மழைத்துளிகளையெல்லாம்
நூலாய் திரித்து
தறித்த நீர்ச்சேலையை
அணிந்து ஆர்ப்பரிக்கிறது
களவாடப்பட்ட ஆறு!
அஞ்சி விலகி நிற்கிறான்
குத்திக் கிழித்த
சுயநல மனிதன்!

தன் எல்லையை
இரு கைகளால்
விரித்துக் காட்டிய
நதியில்
மறைந்திருக்கும்
இத்தனை ஆண்டு கால
தவம்!

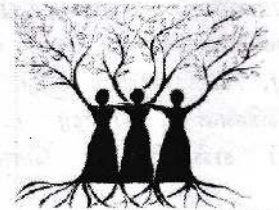
சா. கா. பாரதிராஜா

மனிதத்தை ரூபடி...

அறிவில் வீடுசியே
மனிதர் நிலைமாரிப்
புரட்டிப் புவியின்
இயல்பினை மாற்றிட
இயற்கைப் பேரிடநில் சிக்கிய
புவியின்றோ மனிதருள்
மனிதத்தை வேண்டுகிறது
இயற்கையை மதியா
மமதையில் மனிதர்
இயற்கையே தெய்வம் எனத்
தொழுதிட மறந்தனர்
இயற்கையை மேலீ நகரியம் கண்டனர்
இறுமாப்பெய்தி இயலுவதெல்லாம்
இயந்திரமயமாய் இயக்கினர்
இயற்கை அழகில் இலயித்தல் மறந்தனர்
இயற்கையோ இன்று
இடராய் ஆயிற்று
கடவுள் உண்டெனக்
கருதிய மனிதர்
உருவம் ஆக்கிச்
சொருவம் அமைத்து
மதம் என்றனர்
மனிதம் இழந்தனர்
பிறழ்வுகள் கண்டு
பிரிவுகள் ஆக்கி
ஒருவரை ஒருவர்
வேற்றவர் ஆக்கிடும்
போக்குகள்...
மனிதப்பண்புகள்
மரணித்திட
இயற்கை அமைப்பின்
இயங்கியல் போக்கில்
பேரிடர் கண்டும்
வீழிப்பறோ மனிதர்?
மனிதத்தை மனிதர் நாடி
நாட்டி வைப்பறோ நாட்டில் பொதுமை?

சிவ. பரதன்

பாரதி நினைவு நூற்றாண்டு சிறப்புக் கட்டுரை:

நாம் மத்தியில் வாழ்ந்து மறைந்த ஒருவரை நினைவுகூர்தலில் அக்குறித்த நபரின் வாழ்வை-வரலாற்றை மீட்டிப்பார்த்தல், அவரது பங்களிப்புக்களை விதந்து மதிப்பிடல் என்பன மட்டும் அடங்கியில்லை; அக்குறித்த நபரின் வாழ்வை மீட்டிப்பார்த்தல், பங்களிப்புக்களை மதிப்பிடல் முதலியவற்றுடன் அந்நபருக்கும் சமகாலத்துக்கும் இடையே ஓர் உறவினைக் கட்டியெழுப்பி, அவரை உயிர்ப்பித்தலும் அந்நினைவுகூர்தலில் அடங்கியுள்ளது. அதாவது, கடந்த காலத்துக்கும் நிகழ் காலத்துக்கும் இடையிலான உறவினை, தொடர்ச்சியினைக் கட்டியெழுப்புவதாக நினைவுதின விழாக்கள் அமையவேண்டும். அத்தகைய நினைவுகூர்தல்களே சமூகப்பயன்மிக்கதாக அமையும். அம்பேத்காரரின் நூற்றாண்டு விழாக்களும் அதனையொட்டி நிகழ்ந்தேறிய மாற்றங்களும் நினைவுதின நிகழ்வு தரும் சமூகப்பயனுக்கு மிகச்சிறந்த சான்றாக விளங்குகின்றன.

பாரதியின் பிறந்த நூற்றாண்டைக் கடந்து நினைவு நூற்றாண்டைக் கொண்டாடும் இக்காலத்தில், பாரதியின் பங்களிப்புக்களை மீட்டிப் பார்க்கின்ற, மதிப்பிடுகின்ற அளவுக்கு அவற்றுக்கும் சமகாலத்துக்கும் இடையிலான தொடர்ச்சியினை, உறவினைக் கட்டியெழுப்புவதும் அவசியமாகும். அதுவே பாரதியின் பாரம்பரிய தொடர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லத் துணையாக அமையும். அதற்கான நல்லதொரு முயற்சியாகத் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மலையகக் கிளை ஒழுங்குசெய்துள்ள, 'மலையக சமூக விடுதலைத் தளத்தில் பாரதியைப் பேசுதல்' என்ற இந்நிகழ்வு அமைந்துள்ளது.

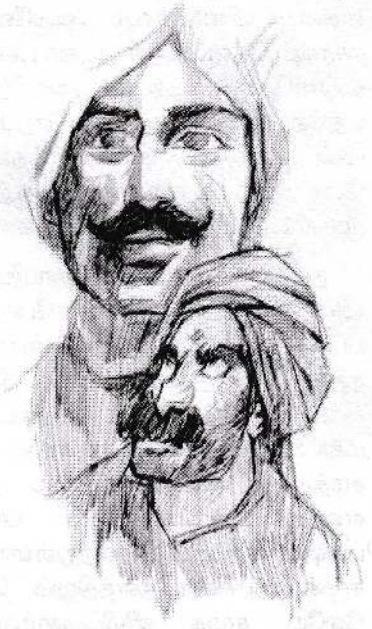
பாரதி முன்னெடுத்த இலக்கியம் மற்றும் இதழியல் செயற்பாடுகளின் தொடர்ச்சியாகவும் வளர்ச்சியாகவும் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் பெரும்பாகம் அமைகிறதென்றால் பாரதி முன்வைத்த தேசவிடுதலை, சமூக விடுதலை, சமூக சமத்துவம், பால்நிலை சமத்துவம், சுதந்திரம், ஆதிக்க எதிர்ப்பு, உயிரநேயம், பிரபஞ்சநேயம், உழைப்பின் உயர்வு முதலானவையே நவீன தமிழ்ச் சமுதாய அசைவின் பிரதான இயக்கு சக்திகளாக விளங்கிவருகின்றன. அதனால் பாரதியின் சிந்தனைகளதும் செயற்பாடுகளதும் தேவை, இன்றும் மேலானதாகவே விளங்கி வருகின்றது.

பாரதியின் பிறந்த நூற்றாண்டையொட்டி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எழுதிய கட்டுரையொன்றில், பிளெகானவ்வின், "மனிதர்களை மாபெரும் சமுதாயப் பிரச்சினைகள் எதிர்கொள்கின்றன. மற்றவர்களைவிட யார் இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியாக அதிகமாகப் பணிபுரிகிறார்களோ அவர்களைத்தான் 'மகாபுருஷர்' என்று அழைக்கிறோம்" என்ற கருத்தை மேற்கோள்காட்டி, பாரதி தனது காலத்து - யுகத்து கலை இலக்கிய தத்துவப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பெருமளவில் உதவியவன் என்பதனாலேயே அவனை மகாகவி என்றும் யுகக்கவி என்றும் போற்றுவதோடு அவனது நூற்றாண்டு நிறைவையும் நன்றியுணர்வோடு நினைவுகூர்கிறோம்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாரதியை நினைவுகூர்வதற்கான

பாரதி : நினைவு நூற்றாண்டுக்குப் பின்

எம்.எம். ஜெயசீலன்

(பாரதியின் நினைவு நூற்றாண்டையொட்டி தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மலையகக் கிளை ஒழுங்குசெய்திருந்த, மலையக சமூக விடுதலைத் தளத்தில் பாரதியைப் பேசுதல் என்ற நிகழ்வில் 10.09.2021 அன்று ஆற்றிய உரையின் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட வடிவம்)

நியாயப்பாட்டை ஆழமாக வெளிப்படுத்துவதாக இக்கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இவற்றுடன் பாரதி யின் நோக்கும் அவரது விரிந்த சமூக பார்வையும் இற்றைவரை தமிழ்ச் சமூகமும் ஒட்டுமொத் மானுடர்களும் எதிர்கொண்டுவருகின்ற அடிப்படையான பிரச்சினைகளை அழுத்தமாகப் பேசுவதாகவும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்குத் தூண்டுவதாகவும், தீர்வு களை நாடுவதற்கான முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் தருவதாகவும் அமைந்துள்ளமையையும் இணைத்துக்கொள்ளலாம். அதனாலேயே பாரதியின் நினைவு நூற்றாண்டில், மலையகத் தமிழரின் சமூக விடுதலைத் தளத்தில் பாரதியைப் பேச முனைந்துள்ளோம்.

பாரதி சமூகவிடுதலைக்கான சித்தாந்தமொன்றைக் கட்டியெழுப்பும் பணியில் இறங்கியதாகத் தெரியவில்லை. பாரதியினுடைய சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் அத்தகையதொரு சித்தாந்தத்தை நோக்கிக் குவிமையப்படுத்தப்பட்டதாக நகர்ந்துமில்லை. அதனால், மலையகம் போன்ற ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளானதொரு சமூகம், தனது விடுதலைக்கான சித்தாந்தத்தைப் பாரதியிடமிருந்து நேரடியாக முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஓர் உழைக்கும் வர்க்கம் என்ற வகையில், மலையகச் சமூகத்தின் விடுதலையில் மார்க்சியமே மிகவும் நெருக்கமான சித்தாந்தமாக அமைகின்றது. அதேவேளை, பாரதியிடம் வெளிப்பட்டுள்ள விடுதலைத் தாக்கமும் புரட்சிகர சிந்தனைகளும் மலையக மக்கள் போன்ற சமூகக் குழுமத்தினரிடையே விடுதலை வேட்கையை விதைக்கவும் அவ்வேட்கையை நோக்கி நகரவும் தேவையான ஆதம் பலத்தை வழங்குவதாக உள்ளதோடு மக்களை அணிதிரட்டல், அவர்களிடத்தே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல், விடுதலையின் மகத்துவத்தை உணர்த்தல், விடுதலைக்காகப் போராடும் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை வளர்த்தல் முதலியவற்றுக்கான கருவியாகவும் விளங்குகின்றன.

நவீன தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் தேசபக்தியை விதைத்து விடுதலைப் போராட்டத்தை வலுப்படுத்தவும் சமூகவிடுதலையை, சமூக சீர்திருத்தத்தைப் புகுத்தவும் மொழி, இலக்கிய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் பொதுவுடைமை கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லவும் சமூக சமத்துவம், பெண்விடுதலை குறித்துப் பேசவும் எனப் பலதளங்களிலும் பாரதி கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளார். மலையகத்தின் சமூக அரசியற் தளத்திலும் தொடக்கக் காலத்திலேயே சமூக விழிப்புணர்வுக்கும் அணிதிரட்

டலுக்கும் பாரதியே கருவியாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளார். கோநடேசயர் மற்றும் மீனாட்சியம்மாள் தமது அரசியற் சமூக செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதில் பாரதியைத் துணையாகக் கொண்டியங்கியுள்ளதைப் பரவலாகக் காணமுடிகின்றது. மலையகத்தின் கலை கலாசார இலக்கிய மறுமலர்ச்சியில் பாரதியின் தாக்கமும் குறிப்பிடத்தக்களவில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. சமூக அரசியற் தளத்தில் மலையகத் தமிழரின் விடுதலைக்காக ஆழமாகச் செயற்பட்ட பலரும் பாரதி குறித்த தெளிவான புரிதலுடன் இருந்துள்ளதுடன் பாரதியைத் தமக்கு ஆதர்சனமாகவும் கொண்டியங்கியுள்ளனர். எனவே, மலையகத் தமிழரின் சமூக விடுதலைக்கான - சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கான - உள்ளார்ந்த ஆற்றலைப் பாரதியிடமிருந்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சமூக பொருளாதார அரசியற் தளத்தில் இலங்கையின் ஏனைய சமூகக் குழுமங்களோடு ஒப்பிடும் போது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்ற மலையக மக்கள், வரலாறு நெடுகிலும் தீவிர ஒடுக்குமுறைக்கும் சுரண்டலுக்கும் உள்ளாகி வந்துள்ளனர். அச்சமூகத்தின் விடுதலைக்கான போராட்டச் செயற்பாடுகள், பல தளங்களிலும் முளைவிட்டு மேற்கிளம்பியுள்ளபோதும் அவை குறிப்பிட்ட எல்லைகளைத் தாண்டிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தத்தவறிவிட்டன; நாட்டின் தேசிய அரசியல் போக்குகள் மட்டுமன்றி மலையக மக்களின் அரசியல் நடைமுறைகள் மற்றும் பெருந்தோட்டத் தொழிற்சங்க ஒழுங்கமைப்புக்கள்கூட அம்மக்களை ஒடுக்கியும் சுரண்டியுமே வருகின்றன; தொழிற்சங்கநிலைப்பட்ட போராட்டங்கள் அற்ப இலாபங்களுக்காக அம்மக்களின் அரசியல் மற்றும் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளாலே விற்கப்படுகின்றன, காட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன; அம்மக்களின் பிரதான பிரச்சினைகள் மறுதலிக்கப்பட்டு தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையேயான முரண்பாடுகளே முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன; அம்மக்களிடையே புரட்சிகர மாற்றங்களை ஏற்படுத்த விழைகின்ற அமைப்புக்கள், திட்டமிட்ட அடிப்படையில் சிதைக்கப்படுகின்றன; சில அமைப்புக்கள் விலைபோகின்றன; அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகள் சிலர் விலைக்கு வாங்கப்படுகின்றனர். எனவே, மலையக மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலும் விடுதலைக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதலும் விடுதலை உணர்வினை வளர்த்தெடுத்தலும் அவற்றின் அடிப்படையில் அணிதிரடல், அமைப்பு ரீதியான செயற்பாடுகளை

ஒழுங்கமைத்தல் முதலானவற்றை முன்னெடுத்தலும் அவசியமானதாக விளங்குகின்றன. இவற்றினை அழுத்தமாக முன்னெடுப்பதற்கான கருவிகளுள் ஒன்றாகப் பாரதியின் வாழ்வும் சிந்தனைகளும் விளங்குகின்றன.

பாரதியின் நினைவு நூற்றாண்டைக் கொண்டாடி வரும் இக்காலத்தில், பாரதி மரபினை மலையகத்தில் ஆக்கபூர்வமாக உயிர்ப்பிக்கவும் அதன்வழி மலையகத் தமிழரின் விடுதலைச் செயற்பாடுகளை வேகம் பெறச் செய்யவும் தேவையான சில பிரதான முன்மொழிவுகளை இங்கு முன்வைக்கின்றேன். இவை பாரதி நினைவு நூற்றாண்டு நிகழ்வுகள் ஓய்ந்த பின்பும் பின்பற்றவேண்டியவையாகும்.

01. பாரதியைக் கற்றல்

சமூக விடுதலைத் தளத்தில் பாரதியைப் பேசுவதற்கும் சமூக விடுதலைக்குப் பாரதியைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் முதலில் பாரதியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பாரதி ஒரு கவிஞனாக மட்டுமன்றி புனைகதையாசிரியன், கட்டுரையாசிரியன், இதழியலாளன், சொற்பொழிவாளன், மொழிபெயர்ப்பாளன், அரசியற் செயற்பாட்டாளன் எனப் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவர். இந்தப் பல தளங்களிலும் பாரதியைக் கற்றுக்கொள்ள, புரிந்துகொள்ள முயலும்போதே பாரதியின் ஆளுமையை விகசிப்பை ஆழமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

பாரதி தொடர்ந்தும் வளர்ந்துவந்துள்ளார்; அவ்வளர்ச்சியில் தன்னைத்தானே மறுத்துமுள்ளார். சமகால சமூக அரசியல் நகர்வுகள் அவரின் சிந்தனையில் பாரிய தாக்கங்களைச் செலுத்தியுள்ளன. அந்த அசைவுகளைப் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால் பாரதியின் இயங்குதளத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அதனால் பாரதியின் பங்களிப்புக்களை, அவர் வாழ்ந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில், அக்காலத்துச் சமூக அரசியல் அசைவின் பின்னணியில் புரிந்துகொள்ளலும் அவசியமானதாகும்.

பாரதியின் மொத்த ஆளுமையைப் பிரக்கஞ்சூர்வமாகப் புரிந்துகொண்டால்தான் நாம் யாராக இருந்து பாரதியை அணுகப்போகிறோம் என்பதில் தெளிவு பிறக்கும். உதாரணமாக, பாரதியை ஆன்மீகக் கவிஞனாக, ஒரு பார்ப்பன எழுத்தாளராக, திராவிடத்தேசிய விரோதியாகப் பார்க்கின்ற நிலைப்பாடுகள், பாரதியின் மொத்த ஆளுமையை, பாரதியின் அடிப்படை இயங்குதளத்தைப் புரிந்து

பாரதியை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு அறிமுகப்படுத்துபவர்கள், சமூக அரசியற் களத்தில் பாரதி வழிநின்று இயங்குபவர்கள், ஆசிரியர்கள் முதலானோரேனும் பாரதியை ஆழமாக, பிரக்கஞ்சூர்வமாகப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதும் அதனடிப்படையில் செயற்பட முனைவதும் செயற்பட தூண்டுவதும் வரவேற்கத்தக்க தூலும். அதேவேளை, பாரதி குறித்த பிரக்கஞ்சூர்வமான புரிதலற்றவர்களிடத்தும், பாரதியைச் சமூக விடுதலைக்குக் கருவியாகப் பயன்படுத்தலாம், பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கொள்ளாமல் தத்தமது குறுகிய நோக்குநிலையிலிருந்து பாரதியை அணுகுவதன் வெளிப்பாடுகளாகவே அமைந்துள்ளன.

பாரதியின் ஆளுமையைப் பிரக்கஞ்சூர்வமாகப் புரிந்துகொள்ளல் வேண்டும் என்பதால், அவ்வாறு முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டால்தான் சமூக விடுதலைக்குப் பாரதியைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தலாம் என்ற ஐயம் எழலாம். எல்லோரும் அவ்வாறு பிரக்கஞ்சூர்வமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை; எல்லோரும் அவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியாது என்பதே உண்மை. ஆனால், ஆழமாகப் புரிந்துகொண்டு செயற்படுவதால் கிடைக்கும் பயனிலிருந்து குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்குள் புரிந்துகொண்டு செயற்படுவதால் கிடைக்கும் பயன் குறைவாகவே இருக்கும். அதனால், குறைந்தது பாரதியை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு அறிமுகப்படுத்துபவர்கள், சமூக அரசியற் களத்தில் பாரதி வழிநின்று இயங்குபவர்கள், ஆசிரியர்கள் முதலானோரேனும் பாரதியை ஆழமாக, பிரக்கஞ்சூர்வமாகப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதும் அதனடிப்படையில் செயற்பட முனைவதும் செயற்பட தூண்டுவதும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதேவேளை, பாரதி குறித்த பிரக்கஞ்சூர்வமான புரிதலற்றவர்களிடத்தும், பாரதியைச் சமூக விடுதலைக்குக் கருவியாகப் பயன்படுத்தலாம், பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக, கல்வி அறிவு பெரிதும் தொழிலாளர்

களிதையேயும் போராட்ட உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும், கிளர்ந்தெழச் செய்யும் ஆற்றல் பாரதி பாடல்களுக்கு உள்ளன. அதனையே கோ.நடேசய்யரும் மீனாட்சி யம்மாளும் மலையகத்தில் வெற்றிகரமாக முன் னெடுத்துள்ளனர். மலையகத் தமிழரின் கல்வி வளர்ச்சியானது 1920, 1930களில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருந்துள்ளது. அந்நிலையில், தொழி லாளர்களை விழித்தெழச் செய்யும் உணர்ச்சி மயமான கருவியாகப் பாரதியின் பாடல்களையும் பாடல் மெட்டுக்களையும் கோ.நடேசய்யர் தம்பதி யினர் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

பாரதியைக் கற்றலில், பாரதியிடமிருந்த எழுத் துக்கும் வாழ்வுக்கும் விரோதமற்ற தன்மையைக் கண்டறிந்துகொள்ளலும் முக்கியமானதாகும். குறிப் பாக, பாரதியைக் கற்றலின் பிரதான அங்கங்களுள் ஒன்றாகப் பாரதியின் எழுத்திலும் நடத்தையிலும் மேலோங்கியிருந்த மக்களுக்காகக் குரல்கொடுத்தல், மக்களின் குரலாக ஒலித்தல், தன்னலமின்மை, அப்பழுக்கற்ற நேர்மை, சமத்துவநோக்கு, கொடுமை கண்டு துடித்தல், ஆதிக்க எதிர்ப்பு, எல்லா உயிர்களையும் ஒப்ப மதித்தல், வரலாற்றுணர்வு, கட்டற்ற தேடல் முதலானவற்றைக் கண்டறிதலும் பின்பற்றலும் அமைகின்றன எனலாம்.

தற்காலப் பொதுக் கல்விச் சூழலில் பாரதியை விரிவாகக் கற்பதற்கான இடம் இல்லை என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். அதனால் முறை சார் மற்றும் முறைசாரா கல்வி முறைகளினூடே இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகள், கலை இலக் கிய சமூக அரசியல் அமைப்புக்களின் செயற் பாடுகள் முதலியவற்றின்வழிதான் அக்கற்றலை விரிவுபடுத்தவேண்டியுள்ளது. மலையகத்தில் இதற் கான முன்னோடி முயற்சிகளைச் சிலர் மேற்கொண்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மஸ்கெலியா சென். ஜோசப் கல்லூரி அண்மைக் காலத்தில் நடத்திய பாரதி விழாக்களும் அதனையொட்டிய மாணவர் நிகழ்ச்சிகளும் கருத்தரங்குகளும் அவ் வகையில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கன.

02. பாரதி ஆய்வுகளில் ஈடுபடலும் அவற்றை மக்கள் மயப்படுத்தலும்

பாரதியைக் கற்றலின் ஒரு கூறாகவே பாரதி குறித்த ஆய்வுகள் அமைகின்றன. பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள், 1981ஆம் ஆண்டு, 'பாரதி நூற்றாண்டை நோக்கி...' என எழுதிய கட்டுரையில், பாரதியிலுக்கு இனிச் செய்யவேண்டியவையாகப் பிரதானமாக மூன்றினை அடையாளங் காட்டி

யுள்ளார். முதலாவது, பாரதியின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து நிறுவும் சரித நூல் எழுதப்படல் வேண்டும். இரண்டாவது, பாரதியின் படைப்புக் களுக்கு மூலபாடத் திறனாய்வின் அடிப்படையிலான திருத்தம்பெற்ற ஆராய்ச்சி பூர்வமான பதிப்புக்களை வெளிக்கொண்டுவர வேண்டும். மூன்றாவது, மார்க் சிய சமூகவியல் அடிப்படையில் பாரதி நூல்கள் மேலும் மேலும் ஆராயப்பட வேண்டும். இம் மூன்றில், பாரதி படைப்புக்களுக்கான மூலபாடத் திறனாய்வின் அடிப்படையிலான பதிப்புக்கள் பெருமளவில் வெளிவந்துவிட்டன எனலாம். சீனி. விஸ்வநாதன், ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, ய. மணிகண்டன் முதலானோரின் பங்களிப்புகள், இப் பதிப்பு முயற்சிகளில் தனித்துக் குறிப்பிடத்தக்கன வாகும். ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதியும் ய. மணிகண்டனும் பாரதியின் கிடைக்கப்பெறாத பல அரிய படைப்புக்களை அண்மைக் காலத்தில் வெளிக் கொண்டு வந்தவண்ணமுள்ளனர். கைலாசபதி அவர்கள் முன்வைத்த ஏனைய இரு அம்சங்களுள் மார்க்சிய சமூகவியல் அடிப்படை யிலான ஆய்வுகள் சில வெளிவந்துள்ளபோதும் பாரதியின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து நிறுவும் சரித நூலாக்க முயற்சிகள் எவையும் முழுமையாக இடம்பெற்றுள்ளனவாகத் தெரியவில்லை. அவ்வகை யில் அண்மைக் காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்று வருகின்ற பாரதி குறித்த புதிய தகவல்களை இணைத்து, பாரதியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஆராய்ந்து நிறுவ வேண்டியதும், சமூகவியல் அடிப்படையில் பாரதியின் எழுத்துக்களை மேலும் மேலும் ஆராய வேண்டியதும் பாரதி ஆய்வாளர் களின் பிரதான கடமைகளெனலாம்.

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆய்வுக் கலாசாரம் என்பது மிகுந்த வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்று கூறுவதற்கு இல்லை. பாரதி குறித்தே மலையகத்திலிருந்து மிகக் குறைவான ஆய்வுகளே வெளிவந்துள்ளன. பாரதியின் எழுத்துக்கள், சமூக விடுதலைக்கும் சமூக மறுமலர்ச்சிக்கும் பாரதியின் பங்களிப்பு, மலையகத்தின் சமூக அரசியல், கலை இலக்கியம் மற்றும் இதழியல் முதலானவற்றில் பாரதியின் தாக்கம் முதலானவை குறித்த சமூக வியல் அடிப்படையிலான ஆய்வுகள் மலையகத் தில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். அதேவேளை, இதுவரை மலையகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பாரதி தொடர்பான ஆய்வுகள் மற்றும் பாரதியோடு தொடர்புடைய ஏனைய செயற்பாடுகள் முதலிய வற்றை ஆவணப்படுத்தலும் அவசியமாகும். உதார

ணமாக, மலைநாடெங்கும் ஏராளமான பாரதி மன்றங்கள் இயங்கியிருக்கின்றன; அவை பாரதி நினைவு நிகழ்வுகள் உட்பட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்து நடாத்தியிருக்கின்றன; பலர் அதில் ஆக்கபூர்வமாகப் பங்களித்துள்ளனர். ஆனால், அத்தகைய அமைப்புகளில் ஓரிரு அமைப்புகள் பற்றிய சில தகவல்களைத் தவிர ஏனைய அமைப்புகளின் தகவல்களை அறியமுடியவில்லை. லுணுகலை ஸ்ரீ அவர்கள், இத்தொடர்நிகழ்வின் மூன்றாம்நாள் உரையில் காட்சிப்படுத்திய சில அழைப்பிதழ்கள், பதுளையில் இயங்கிய பாரதி மன்றம், வள்ளுவர் மன்றம் ஆகியன முன்னெடுத்த பாரதி விழாக்கள் குறித்த அரிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்திருந்தன. அத்தகைய ஆவணங்களை மேலும் மேலும் தேடுதலும் கிடைக்கின்றவற்றை முறையாக ஆவணப்படுத்தலும் கட்டாயமானதாகும். இவற்றைப் போன்ற ஏனைய ஆவணங்களைத் திரட்டுவதற்கும் திரட்டியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கும் மலையகத்துக்கென ஆவணக் காப்பகமொன்றை நிறுவ வேண்டியதும் அவசியமானது என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

மேற்படி ஆய்வுகளையும் ஆவணங்களையும் பரவலாக மக்கள் மத்தியில் கொண்டுசேர்ப்பதற்கான பொறிமுறைகளை உருவாக்கிச் செயற்படவேண்டியதும் கட்டாயமானதாகும். இத்தகைய ஆய்வுக் கலாசாரம் செழுமையடையும்போது, பாரதியின் செல்வாக்கு விரிவான தளத்தில் வியாபகமடைவதோடு பாரதிவழியில் சமூக விடுதலைச் செயற்பாடுகளை அழுத்தமாக முன்னெடுக்கக்கூடிய சூழலும் உருவாக்கம்பெறும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

03. சமூக அரசியல் இயக்கங்கள் பாரதிவழி நின்று இயங்குதலும் தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க பாரதியைக் கருவியாகக் கொள்ளலும்

ஒரு சமூகத்தின் விடுதலைக்கு அல்லது எழுச்சிக்குத் தனிமனிதநிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளைவிட ஸ்தாபனநிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளே அதிக பயனளிக்கக்கூடியவையாகும். பாரதியை சமூகவிடுதலைக்குக் கருவியாகப் பயன்படுத்துவதிலும் தனிமனித செயற்பாடுகளைவிட அமைப்பு சார்ந்த செயற்பாடுகளே மிகுந்த பயன்தரக் கூடியவையாகும்; அமைப்புசார்ந்த செயற்பாடுகளில் பாரதியின் தாக்கம் மேலோங்கும்போதே, பாரதியின் சிந்தனைகள் செயல்வடிவம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களும் அதிகரிக்கும். அதேவேளை, தனி

ஒரு சமூகத்தின் விடுதலைக்கு அல்லது எழுச்சிக்குத் தனிமனித நிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளை விட ஸ்தாபனநிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளே அதிக பயனளிக்கக் கூடியவையாகும். பாரதியை சமூக விடுதலைக்குக் கருவியாகப் பயன்படுத்துவதிலும் தனிமனித செயற்பாடுகளைவிட அமைப்பு சார்ந்த செயற்பாடுகளே மிகுந்த பயன்தரக் கூடியவையாகும்; அமைப்பு சார்ந்த செயற்பாடுகளில் பாரதியின் தாக்கம் மேலோங்கும்போதே, பாரதியின் சிந்தனைகள் செயல்வடிவம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக் களும் அதிகரிக்கும்.

மனிதநிலையில் பாரதியின் தாக்கம் பெருகும்போது, அமைப்புசார்ந்த தளத்தில் பாரதியை மையப்படுத்திய செயற்பாடுகளை வலுவாக முன்னெடுப்பதற்கான ஏற்ற களம் உருவாக்கம்பெறும் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

மலையகத்தில் அமைப்புசார்ந்த செயற்பாடுகளினூடே பாரதியின் தாக்கம் பரவலாக வெளிப்பட்டுள்ளபோதும் கோநடேசய்யர் மீனாட்சியம்மாள் தம்பதியினருக்குப் பிறகு, சமூக விடுதலைக் களத்தில் பாரதியைத் தொழிலாளர் மட்டத்துக்குக் கொண்டு செல்லல் மிகமிக அரிதாகவே இடம் பெற்றுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. அண்மைக்காலத்தில் மலையகத்தில் சிறுசிறு அமைப்புகளின் உருவாக்கமும் அவற்றின் செயற்பாடுகளும் பல்கிப் பெருகிவந்தாலும் அவ்வமைப்புக்களில் பாரதியின் தாக்கம் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துவதாக இல்லை என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. விளையாட்டுக் கழகம் முதல் கலை இலக்கிய அமைப்புகள் வரை பாரதியின் பெயரைத் தாங்கியதாக இருப்பினும் அவை பெரிதும் பெயரில் மட்டுமே பாரதியைச் சுமந்தவையாக உள்ளன. நந்தலாலா, மலையக ஆசிரியர் ஒன்றியம் முதலிய சில அமைப்புகளிலேயே பாரதியின் தாக்கத்தை மேலாகக் காணமுடிகின்றது. அதனால், மலையகத்தில் இயங்கும் அமைப்பு சார்ந்த செயற்பாடுகளில் பாரதியை உள்ளீர்த்தல், செயற்பாடிழந்து வரும் அமைப்புகளுக்கு மீண்டும் உயிர் கொடுத்தல்,

அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகளை விஸ்தரித்தல், பாரதியை ஆதர்ஷனமாகக் கொண்டு புதிய அமைப்புக்களைக் கட்டியெழுப்பல் முதலான பல செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது. அதேவேளை, அத்தகைய அமைப்புக்களை உருவாக்கிச் செயற்படுபவர்கள், பாரதியிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவைகளும் பல உள்ளன. அவற்றுள் மிகமுக்கியமானது தன் முனைப்பு, தற்புகழ்ச்சி என்பன அற்ற பரந்த சமூக நோக்காகும். இன்றைய நிலையில் மலையகத்தில் இயங்கிவருகின்ற அமைப்புசார்ந்த செயற்பாட்டாளர்கள் பலரிடம் தன்முனைப்பும், தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளும் தன்மையும் மிகையாக வெளிப்பட்டுவருவதோடு மலையக சமூகத்தைக் குறுகிய தளத்தில் அணுகும் போக்கும் மேலோங்கியுள்ளது. இப்போக்கு சமூக விடுதலை சார்ந்த செயற்பாடுகளுக்கு ஆரோக்கியமானதாக அமையாது என்பதே வரலாறு கற்றுத்தரும் பாடமாக உள்ளது.

கோநடேசய்யர் எனும் சமூக அரசியல் செயற்பாட்டாளரின் ஆளுமை உருவாக்கத்தில் பாரதி பெருந்தாக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளதைப் பலரும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். அவ்வாறே அவரின் மனைவி மீனாட்சியம்மாளின் ஆளுமையிலும் பாரதியின் தாக்கமே பெரும்பங்கு வகித்துள்ளது. நடேசய்யர் தம்பதியினருக்குப் பிறகு சமூக அரசியல் மற்றும் இலக்கிய தளத்தில் ஆழமாகச் செயற்பட்ட ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை தாசுவரின் செல்வாக்குக்கு மட்டுமன்றி பாரதியின் செல்வாக்குக்கும் உட்பட்டவராகவே விளங்கியுள்ளார். மடக்கும்புர தோட்டத்தில் பாரதி என்ற பெயரிலேயே இளைஞர் சங்கமொன்றை ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அமைத்ததாக அறியமுடிகின்றது. இலங்கையின் இடதுசாரி கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் முன்னோடிகளுள் ஒருவரான கே.கணேஷ், பாரதி வழியில் புதுவழிகாட்ட முனைந்தமையை, அவரும் பி. ராமநாதனும் இணைந்து நடத்திய 'பாரதி' சஞ்சிகைவழி அறியமுடிகின்றது. 1960களில் மலையகத்தில் ஏற்பட்ட புதிய எழுச்சியில் பாரதி மன்றங்களும் அவற்றில் செயற்பட்டவர்களும் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கங்களைச் செலுத்தியுள்ளனர். அதன்பின்னர் சாந்திகுமார் உள்ளிட்ட மலையக மக்கள் இயக்க அமைப்பினரும் பாரதியின் தாக்கத்துக்கு உட்பட்டவர்களாகவே விளங்கியுள்ளனர். தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையிலும் பாரதியின் செல்வாக்கு மேலோங்கியே காணப்படுகின்றது.

மேற்படி சமூக அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களின் ஆழமான பார்வைக்குப் பாரதியாரின் செல்வாக்கு ஒரு பிரதான காரணியாக விளங்கியிருக்கிறது எனலாம். ஆனால், அண்மைக் காலத்தில் மலையகத்தின் சமூக அரசியற் களத்தில் செயற்படும் பெரும்பாலானவர்களிடம் ஆழமான பார்வையும் விரிந்த தேடுதலும் அரிதாகவே வெளிப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இதற்குப் பாரதி போன்ற ஆளுமையின் செல்வாக்குக்கு அந்நியப் பட்டவர்களாக இவர்கள் விளங்கிவருகின்றமையும் ஒரு காரணமாகும். அதனால், சமூக அரசியற் செயற்பாட்டாளர்கள் பாரதியின் எழுத்துக்களையும் பாரதியையும் ஆழமாகக் கற்றுக்கொள்ள முனைதல் அவசியமானதாகும். அக்கற்றல் அவர்களது சமூக அரசியற் செயற்பாடுகளைச் சமூக நலநோக்கில் விரிவாக முன்னெடுக்கவும் மலையக சமூக விடுதலைத் தளத்தில் புரட்சிகர மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவும் துணையாக அமையும்.

04. மலையகத்தின் கலை இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்குப் பாரதியை ஆதர்ஷனமாகக் கொள்ளல்

நவீன தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் மொழி இலக்கியம் மற்றும் சமூக மறுமலர்ச்சிக்குப் பாரதியே முன்னோடியாகவும் ஆதர்ஷனமாகவும் அமைகின்றார். மலையகத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் 1960களில் ஏற்பட்ட கலை கலாசார விழிப்பில் பாரதியின் தாக்கமும் கனதியானதாகவே இருந்துள்ளது. தற்காலத்தில் அத்தகையதொரு விழிப்பு ஏற்படவேண்டுமெனில் மறுமலர்ச்சி சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் பரவலாக்கம் பெறவேண்டும். அதற்குப் பாரதியே ஆதர்ஷனமாக அமையக்கூடியவராவார்.

பாரதியின் இலக்கிய ஆக்கமுறைமையின் பொருள் தெரிவும் அதனை வெளிப்படுத்த பயன்படுத்திய வடிவங்களும் மிகுந்த கவனிப்புக்குரியவையாகும். பாரதியின் பொருள்தெரிவானது விரிந்த மானுடத் தேடலிலிருந்து பிறந்தவையாகும். வக்கிரங்களிலும் அருவருப்புக்களிலும் பாரதியின் கண்கள் குவியவில்லை. இன்றைய மலையகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு போக்காகச் சிறுமைகளையும் வக்கிரங்களையும் பேசுபொருளாக்குவது வியாபித்துவருவதைக் காணமுடிகின்றது. வாழ்க்கை குறித்த ஆரோக்கியமான பார்வையோ சமூக வாழ்வை ஆழமாக உற்றுநோக்குதலோ அற்ற குறுகிய நிலைப்பாட்டின் வெளிப்பாடுகளாக அவை அமைந்துள்ளன. பாரதியின் செல்வாக்குப் பல தளங்களிலும் மேலோங்கும்போது இத்தகைய

ஆரோக்கியமற்ற போக்குகள் வலுவழிந்துபோகும் எனலாம்.

பாரதி கண்டடைந்த எளிமைநிறைந்த வடிவம், அவரது சமூக நலநாட்டத்தின் வெளிப்பாடென்பர். அதனைப் போலவே பரந்த மக்கள் கூட்டத்துக்காகப் படைப்பாக்கம் செய்பவர்கள், வடிவ எளிமையில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். பின்நவீனத்துவம் முதலான இலங்களை ஒட்டி இலக்கியம் செய்பவர்கள் கையாளும் இறுக்கமான வடிவம், இருமைத் தன்மை முதலானவற்றைச் சமூக நலநாட்டமின்மையின் வெளிப்பாடுகளாகவே கொள்ளவேண்டியுள்ளது. எனவே, மலையக மக்களின் விடுதலையில் அக்கறை கொண்ட படைப்பாளிகள் வடிவ எளிமையைக் கருத்திற் கொள்ளுதலும் தேவையானதாகும். அத்துடன் பாரதியைப் போல புத்தாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதும் மிகுந்த வரவேற்புக்குரியதாகும்.

பாரதி இதழியல் தளத்திலேயே ஆழமாகச் செயற்பட்டுள்ளார். அவரது ஏனைய எழுத்துச் செயற்பாடுகள் பெரிதும் அவரின் இதழியல் பணிகளுடன் இணைந்தவையாகவே உள்ளன. தற்கால இதழியலாளர்கள் பாரதியிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவை அநேகம் உள்ளன. பாரதியின் தேடல், துணிச்சல், கொடுமை கண்டு பொங்குதல், திரண்ட கருத்துநிலைகளை வடிவமைத்தல், எழுத்து வன்மை, உத்திகள் முதலியன அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. இன்றைய நிலையில் மலையகத்திலிருந்து பல இளம் இதழியலாளர்கள் மேற்கிளம்பியுள்ளனர். சிவர் ஆக்கபூர்வமான பணிகளிலும் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். அவர்கள் பாரதி வழியில் தம்மைப் பட்டைதீட்டிக்கொள்ளல் அவசியமாகும். அத்துடன் பாரதியைப் பரவலாக மக்கள் மத்தியில் கொண்டுசேர்க்க வேண்டிய பொறுப்பும் இதழியலாளர்களுக்கு உண்டு என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

நாட்டில் மேலோங்கியுள்ள இனக்காலனித்துவ செயற்பாடுகளாலும் மலையக தொழிற்சங்க அரசியல் அமைப்புக்களின் சமூக பொறுப்பற்ற சுயலாப ஆதிக்கச் செயற்பாடுகளாலும் மலையகத் தமிழர் பல்வேறு தளங்களிலும் கட்டுண்டுள்ளனர். அரசியல் கட்சி சார்ந்தும் தொழிற்சங்கம் சார்ந்தும் பிளவுபட்டுள்ள மலையகத் தமிழர், தொழிலாளர் வர்க்க சக்தியை தேசிய அளவில் அழுத்தமாக வெளிப்படுத்த முடியாதவாறு ஸ்தாபன ரீதியில்

தற்கால இதழியலாளர்கள் பாரதியிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவை அநேகம் உள்ளன. பாரதியின் தேடல், துணிச்சல், கொடுமை கண்டு பொங்குதல், திரண்ட கருத்துநிலைகளை வடிவமைத்தல், எழுத்து வன்மை, உத்திகள் முதலியன அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. இன்றைய நிலையில் மலையகத்திலிருந்து பல இளம் இதழியலாளர்கள் மேற்கிளம்பியுள்ளனர். சிவர் ஆக்கபூர்வமான பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அவர்கள் பாரதி வழியில் தம்மைப் பட்டைதீட்டிக்கொள்ளல் அவசியமாகும்

மிகவும் பலவீனப்பட்டுள்ளனர்; மலையகத்தில் இயங்குகின்ற பெரும்பாலான அமைப்புக்கள், பரந்த சமூக நோக்கற்று, தன்முனைப்பும் சுயநலமும் கொண்டதாக இயங்கிவருகின்றன. இந்நிலைமைகளை மாற்றியமைக்க மலையகத் தமிழரிடத்தே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலும், இளந்தலைமுறையினருக்குச் சரியான வழிகாட்டுதல்களை மேற்கொள்ளலும், விடுதலை உணர்வை வளர்த்தலும், விடுதலைச் செயற்பாடுகளை வேகம்பெறச் செய்தலும் அவசியமானதாகும். இதற்கு ஆரோக்கியமான ஸ்தாபன நிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளை திட்டமிட்டடிப்படையில் ஒழுங்கமைத்து முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய ஸ்தாபன நிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளைக் கட்டமைக்கவும் அதனை முன்னெடுத்துச் செல்லவும் பாரதியின் சிந்தனைகள் பிரதான கருவியாகப் பயன்படக்கூடியனவாகும். அதனால், பாரதியை, பாரதியின் சிந்தனைகளை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ளலும் அவற்றைப் பரவலாக மக்களிடத்தே கொண்டுசேர்த்தலும் அச்சிந்தனைகளுக்குச் செயல்வடிவம் கொடுத்தலும் காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

பாரதியின் நினைவு நூற்றாண்டை, பாரதிவழியில் சமூக அரசியல் எழுச்சியையும் மொழி இலக்கிய மறுமலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் நினைவு கூர்வது, மலையகத்தில் பாரதி மரபை ஆக்கபூர்வமாக உயிர்ப்பிக்கும், பாரதி நினைவு நூற்றாண்டை அர்த்தம் செறிந்ததாகும்.

பயனுறுதிமிக்க பண்பட்ட இளைஞர், யுவதிகளை உருவாக்குவோம்

பி. முத்துலிங்கம்

ஓய்வூதியை பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

ஒரு நாட்டில், ஒரு பிரதேசத்தில் சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், முதியோர்கள் என முப்பெருந் தொகுதியினர் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். எதிர் காலத்தையும் துல்லியமாகத் தீர்மானிப்பவர்கள் இளைஞர்களேயாவர். இதனால் அன்றோ 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கிரேக்க நாட்டுத் தத்துவ ஞானி சோக்கிரட்டிஸ் அவர்கள் "நாற்றமெடுக்கும் சமுதாயத்தில் நறுமணம் கமளும் ஏற்றமிகு ஏதென்ஸ் நகர இளைஞர்களே விழித்தெழுங்கள்" என சிந்தனைக் கிளறலை ஏற்படுத்தினார் இவ்வாறே மக்கள் விடுதலைக்காக உழைத்த மாபெரும் தலைவர்களும், அறிஞர்கள், கவிஞர்கள் யாவரும் அறைகூவி இளைஞர்களை, யுவதிகளைப் பயனுறுதிமிக்க பண்பட்ட இளைஞர்களாக உருவாக்குவதில் பெரும் பங்காற்றினார்கள்.

எமது நாட்டின் அண்மைக்கால வரலாற்றை நோக்குவோமாயின் தெற்கில் 1971, 1989 அரசியல் கிளர்ச்சிகளின் போது ஏராளமான இளைஞர்களை இழந்தோம். அவ்வாறே வடக்கு, கிழக்கில் கடந்த முப்பதாண்டு யுத்தத்தில் இளைஞர்களை யுவதி களை கொத்துக் கொத்தாக இழந்தோம். இந் நிலையில் வடமாகாணத்தில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் போரின் மூலமாகவும் இடம்பெயர்வு, புலம்பெயர்வு மூலமாகவும் அதிகளவு இளைஞர் களை இழந்த நாம் இருக்கின்ற இளைஞர்களை எவ்வாறு பயன் உறுதிமிக்கவர்களாக, பண்பட்ட வர்களாக உருவாக்கலாம் என்பதே எம்மனைவர் முன்னுள்ள கேள்வியாகவும், குறிக்கோளாகவும் உள்ளது. இளைஞர்கள் எனப்படுவோர் 18 வயதிற்கும் 30 வயதிற்கும் இடைப்பட்டோரைக் குறிக்கும். இவ்வயது எல்லையினை உடையோர் பாடசாலை களில் உயர் நிலைக் கல்வியையும், பல் கலைக் கழகங்களில் பட்டப்படிப்புக்களையும், தொழில் சார் கல்வி நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறுபவர்களாகவும் ஏனையோர் தொழில் புரிபவர்களாகவும், தொழில் அற்றவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

பாடசாலைகளில் க. பொ. த. உயர்தரத்தில் கற்கின்ற மாணவர்களில் 70% ஆனோர் கலை, வர்த்தகப் பிரிவுகளில் கற்கின்றார்கள். ஏனைய 30% ஆனோரே கணித, விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பவியல் துறைகளில் கற்கின்றார்கள். எனவே இத்துறைகளில் கற்கின்ற மாணவர் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். இதன் மூலமே மாணவர்கள் தரமான கல்வியைப் பெற்று வேலைவாய்ப்பினைப் பெறமுடியும். வடமாகாணம் மற்றும் யாழ்ப்பாண மாவட்ட இளைஞர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு மொழித் தேர்ச்சி அவசியமாக வேண்டப்படுகின்றது. க. பொ. த. (சா. தரம்), க.பொ. த. (உயர்தரம்) ஆகிய வகுப்புக்களில் கற்கின்ற மாணவர்கள் முறையே ஆங்கிலமொழி, ஆங்கில இலக்கியம், பொது ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களில் கூடிய அக்கறை கொண்டு படித்து திறமைச் சித்திகளைப் பெற்றால் பல்கலைக்கழகங்கள், ஏனைய உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் வாண்மையுள்ள கற்கை நெறிகளை மேற்கொண்டு வினைத்திறன், விளைதிறன் உள்ள இளைஞர்களாக யுவதிகளாக வெளிக்கிளம்ப முடியும்.

பல்கலைக்கழகங்கள் ஏனைய உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் கற்கும் அல்லது வெளியேறும் மாணவர்களின் ஆய்வுத்திறன், எழுத்துத்திறன் என்பவற்றை வளர்க்க வேண்டும். இதன் மூலமே நாடு தழுவிய சேவைகளுக்கான போட்டிப் பரீட்சைகளில் எமது பிரதேச இளைஞர்கள் யுவதிகள் தோற்றி வெற்றி பெறமுடியும். இதன் மூலமே இளைஞர்கள் நாட்டின் அதிகாரப் படிமுறை உற்பத்தி மற்றும் பண்பாட்டு செயல் முறைகளில் தலைமைத்துவத்தைப் பெறமுடியும்.

ஒரு நாட்டின் அல்லது பிரதேசத்தின் இளைஞர்களே அதன் நீதி, நியாயம், பாதுகாப்பு என்பவற்றுக்காக குரல் கொடுப்பவர்கள் ஆவார். எமது நாட்டிலும் வடக்கிலும், தெற்கிலும் நீதி,

நியாயத்திற்காகப் போராடியவர்கள் இளைஞர்கள், யுவதிகள் என்பதே வரலாறு. ஒரு கிராமத்தின் அபிவிருத்தியில் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், புத்திஜீவிகள் எவ்வளவு முக்கியமோ, அவ்வாறே இளைஞர்களுமாவர். எனவே யாழ்ப்பாண மாவட்ட கிராமங்கள் தோறும் இளைஞர்கள் கழகங்களை உருவாக்க வேண்டும். ஏனெனில் இளைஞர்கள் புதிய அறிவு, புதிய செயல், புத்தாக்கம் மாற்று வழியைத் தேடுபவர்கள். இதன்மூலம் கிராமங்களின் அபிவிருத்தியில் இவர்களால் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்க முடியும். அதற்கு சில உதாரணங்களைக் குறிப்பிடமுடியும்.

வட்டுக்கோட்டையில் இயங்கிவரும் இந்து இளைஞர் மன்றம் வடக்கு மாகாணம் தழுவி மாணவர்கள், பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் எனப் படுவோருக்கு பல்வேறு தாரமீக உதவிகளை வழங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான அமைப்புக்கள் இயங்கி வருவதும் அவற்றுக்கு புலம்பெயர் மக்களும் உதவி புரிகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிரதேச செயலகங்கள் தோறும் இயங்கிவரும் விளையாட்டுக் கழகங்கள் உடல், உள, தலைமைத்துவ விருத்தியில் சிறப்பான பங்கை செய்து வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது.

1924களில் உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் எமது நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக அளித்த பங்களிப்பு இன்றும் தலைவர்களால் ஞாபகப்படுத்தப்படுகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. அவ்வாறே எதிர்காலத்திலும் எமது இளைஞர்களின் பங்களிப்பு அமைய வேண்டும். இதனால் அன்றோ பாடசாலைகளில் மாணவர் பாராளுமன்றங்கள், ஐக்கிய நாடுகள் சபைகள் அமைக்கப்பட்டு பயிற்சிகள், போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. கடந்த முப்பது ஆண்டுகள் யுத்தகாலத்தில் மாகாண சபைகள், பிரதேச சபைகள் இயங்காத காரணத்தினால் ஜனநாயக ரீதியான தலைமைத்துவ வாய்ப்புக்களை எமது இளைஞர்கள் இழந்திருந்தார்கள். எதிர்காலத்தில் இளைஞர்கள் இவற்றை சரியாகப் பயன்படுத்தி எமது கிராமங்களை, மாவட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இன்று யாழ்ப்பாண மாவட்ட இளைஞர்கள் கலாசார அல்லது பண்பாட்டுப் பிறழ்வுகளை எதிர் கொண்டிருக்கின்றார்கள் எனப் பல துறையினரும் கூறி வருகின்றார்கள். இதனை சிறிது ஆராய்வோமாயின், கலாசாரம் அல்லது பண்

பாட்டை புகழ்பெற்ற சிந்தனையாளர் ஆக்பர்ன் இரண்டாகப் பிரிக்கின்றார்.

1. பொருள் சாரா கலாசாரம் (Immaterial Culture)
2. பொருள் சார் கலாசாரம் (Material Culture)

எமது பிரதேச இளைஞர்களிடையேயான மத நம்பிக்கை, வழிபாட்டு முறைகள், தேசவழமைச் சட்டம், குடும்ப முறைகள், பாரம்பரியமான ஒழுக்க நியமங்கள், பாரம்பரிய கல்வி, அழகியல் செயற்பாடுகள் என்பன பொருள்சாரா கலாசாரமாக வுள்ளன. கணனி, கைத்தொலைபேசி, இணையம், வெளிநாட்டு நுகர்வுப் பொருள்கள் என்பன பொருள்சார் கலாசாரமாகும். இவ்விரண்டிற்கும் இடையே காணப்படும் இடைவெளியே கலாசார நோக்கு நிலையாகும். இதனால் இரண்டிற்கும் இடையில் உரசல், மோதல் ஏற்பட்டு இடைவெளி குறைவடையும். இதன் விளைவுகளை, எதிர் மறையான செயற்பாடுகளையே இளைஞர்களிடையே நாம் காண் கின்றோம்.

2009 மே மாதம் யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் ஊழலான திறந்த சந்தைப் பொருளாதார முறைமை எமது சமூகத்தை ஆக்கிரமித்து பாதாள உலகமும் கடுமையான போதைப் பொருள் வர்த்தகமும் இதனொரு அங்கமாகவே உள்ளது. அத்துடன் அதன் முழுமையில் ஒரு சிறிய பகுதி மட்டுமே பார்வைக்கு தென்படுகின்றது. இந்தப் பாரியளவான தரங்குறைந்த குப்பைக் கிடங்கிற்குள் எமது அற நெறிகள், தாரமீக நெறிகள், பண்பாடுகள் யாவும் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றன. இவ்வாறான பண்பாட்டு நெருக்கடிகளிலிருந்து இளைஞர்களைக் காப்பாற்றி நெறிப்படுத்த வேண்டியது எம் மாணவர்களினதும் கடமையாகும்.

இளைஞர்கள் தமது கிராமத்தில், பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாயிகள், உழைப்பாளிகள், புத்திஜீவிகள், மூத்தோர் என்போருடன் இணைந்து சமூக மாற்றத்திற்காக, அபிவிருத்திக்காக உழைக்கவேண்டும். இன்றைய சமூகத்தில் மனிதவளம் முக்கியமானது. ஒவ்வொரு இளைஞனும் யுவதியும் முறைசார் கல்வி (Non- Formal Education) அல்லது முறையில் கல்வி (In Formal Education) மூலம் தன்னை நல்ல மனித வளமாக வடிவமைக்க வேண்டியது அவரது பொறுப்பாகும். இவ்வாறான வர்கள் சமூகத்தில் புதிய தொழில் முயற்சிகளைக் கண்டறிந்து ஏனையோருக்கும் உதவ வேண்டும். பருவங்களில் இளமைப் பருவமே புரட்சிகரமானது.

புதிய சிந்தனைகள், கருதுகோள்கள், செல்நெறிகள் மனதில் கருக்கொள்ளும் பருவம். பௌதீகவியல் விஞ்ஞானி அப்பேர்ட் ஜன்ஸ்டின் தனது 26வது வயதில் சார்புக் கோட்பாடு தொடர்பான கருதுகோளை ஐந்து கட்டுரைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். தத்துவஞானி கால்மர்க்ஸ் தனது 30வது வயதில் பொதுவுடைமை வாதம் தொடர்பான கருதுகோளை 'கம்யூனிஸ்ட் பிரகடனம்' எனும்

சிறு நூல் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். ஓர் அறிஞர் சொன்னார்: "உலகம் உண்மையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. எனவே நீங்கள் உண்மையோடு இருந்தால், உலகம் என்னும் கன்னி உங்கள் மடியில் தவளுவாள்". இது, இயங்கியல் வளர்ச்சி போக்கின் மீதான நம்பிக்கையை தந்து நிற்கிறது.

கவிதை

சடங்கு

யிரடைப்பினால் மாண்டான் எனும் செய்தி வந்ததெம் உயிர் வெந்து துடித்தது!
ஊர் உறவுகள் கூடிக் குவிவதும்...
ஒப்பாரிக் கென்று பெண்கள் திரள்வதும்...
வேறு ஆட்கள்...கிரிகை, சாமான், ஐயர்,
பெட்டி எடுத்தல், வெடி, பறை, வரழைகள்,
தோரணத்திற்குப் போவதும்... நின்றுது!
'சோதனை முடிவுக்கு' ஊர் பொறுத்தது!

திடீரென வந்த சா அது என்பதால் செய்ய வேண்டிய Antigen, PCR முடிவில் தங்குமாம் மொத்தம்! "பொசிற்றிவாய்" முடிவெனின்...உடல் பிணவறை சேர்ந்திடும். அடுத்தவர் காணா...மூடிய பெட்டியில் அங்கிருந்து 'எரியூட்டிக்குச்' சென்றிடும். உடன் பிறந்தவர், பிள்ளை, துணை, யார்க்கும் ஒரு முறை முகம் காட்டாது நீரிடும்!

விடை "நெகற்றிவ்" என வந்ததன் பின்பே மிச்சமான கிரிகை, சுடலை, பின் 'எடுக்கும் நேரம்', எவர்கட்குச் சொல்வது, இத்தனை பேரோடு இருந்து.. இறுதிச் சடங்கு, பந்தம் பிடிப்பு, வாய்க் கரிசிகள், தகனம், காடாத்தும் சாத்தியம் ஆகுது!
விடை கிடைத்தது "நெகற்றிவ்" என...வீட்டில் வைத்துக் கடைசியாய்ச் சுற்றமும் பார்த்தது!

த. ஜெயசீலன்

நீறல்களில் உதிரும் தனிமை

மெல்லிய சிறகடிப்பாய் இழையும் காட்டுக் கொடிகளின் தழுவுவலில் மழை தொலைத்த நிலமென தவறவிடப்பட்ட அணைப்பு

படித்துறை அழுந்திய பாதச் சுவடிற்கு மருதாணிப் பூச்சென செம்மயிர்க்கொன்றை பூ உதிர்ந்திடும் வாட்சல்யம் காற்று வருடலில் ரணம் ஆற்றும் பிரயத்தனம்

தயக்கத்தின் தாராளத்தில் தனித்திருத்தலில் திடுக்கிடுத்திப் போகும் எதுமற்ற ஒருவனின் இறுதி நாட்கள்

கடைசிப் பற்றுக்கையாய் நிழல் கொண்ட துணிச்சலில் நிமிர்கையில் தளையறுக்கத் தலைப்படும் கனவின் வரையறையின்றிய ஏக்கம்

மயில் தோகையசைவின் யௌவனத்தில் இயைகிறது கருமுகில் திரளொன்று

சிறை உடைத்து வானேகும் சிறு பறவை விழிகளில் வளைகிறது ஆகாயம்

வலம்புரி வெண்மையிலே இப்போது வானவில்லின் வர்ணங்கள்

ஜனனி வேணுகானன்

மக்கள் கலைஞர், முற்போக்கு எழுத்தாளர், ஊடகவியலாளர் வைரமுத்து திவ்வியராஜன் அவர்களின் "இன்னும் கொஞ்சநேரம் இருந்தால்தான் என்னை..." - ஓர் இதயத்தின் கதை - நூல் அறிமுக நிகழ்வு

யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற தோழர் கே.ஏ.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் 32 ஆவது ஆண்டு நினைவுக் கூட்டம்

யாழ். தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையில் இடம்பெற்ற பேராசிரியர் க.கைலாசுதியின் 39 ஆவது ஆண்டு நினைவுக் கூட்டம்

புதுளை அட்டாம்பிடிய விவேகானந்தா தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் பேரவையால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பீஜஎம்எர் நிகழ்வு

செம்முகம் ஆற்றுகைக்கருவின் நாடக விழா மார்கழி 2021

யாழ். பேரவையின் சமூக விஞ்ஞானப் பழய்வு வட்டக் கலந்துரையால்

அஞ்சலிக் கூட்டங்கள்